HALKIN KURTULUŞU

11 EKİM 1976
250 KURUŞ
26

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

CAN DÜŞMANIMIZ FAŞİZME KARŞI TEK YUMRUK OLALIM

Dünya çapındaki büyük bunrahın ve ülkemizde yükselen halk hareketinin kaçınılmaz bir sonucu olarak hakim sınıflar saldırgan - laşmaktadır. MC saldırısını şiddetlendirmektedir.

Faşist MC, ordu içinde polis teşkilatında, devlet dairelerinde ve fabrikalardaki "kadrolar'ıyla ve yarı-askeri "ülkücü" teşkilatlarıyla halka azgınca saldırıyor.

Daha bu günden, ülkenin birçok yerinde angarya uygulanmakta işçiler silah zoruyla işbaşı yaptırılıp, çalıştırılmaktadır. İPRAŞ' da silah tehdidiyle 24 saat çalışan işçilerden biri yorgunluktan kendini kaybetmiş ve bir kuleden düşerek komaya girmiştir. Faşist kamp haline getirilen Aliağa Rafinerisinde 11 işçi polis zoruyla evlerinden alınıp, çalışmak zorunda bırakılmışlardır. Seydişehir Alüminyum Tesisleri ve kasabası faşist katillerin tam işgali altındadır. Halktan haraç kesilmekte, işçilerden zorla aidat alınmakta, insanlar zincirle sokak ortasında dövülmektedir. Tariş komando yuvası haline gelmiştir.

Daha bu günden oluk oluk devrimci kanı, emekçi kanı dökülmektedir. 100'den fazla devrimci ve yurtseverin katilleri bulunamamıştır. Ölenler arasında 60 yaşında bir simitçiden 2.5 yaşında bir bebeye kadar her yaştan ve meslekten insan vardır.

Doğu'da faşist Türkeşçi subaylar, Kürt ulusuna, yoksul Kürt köylüsüne kan kusturmaktadır.

İşkence tezgahları işliyor, KONTR-GERİLLA faaliyetlerini sürdürmektedir

Dernekler, kitle teşkilatları kapatılmıştır. Kapatılmaya devam ediyor.

Halkın bir çok temel hak ve hürriyeti temel olarak ortadan kaldırılmıştır.

Üniversitelere kanlı hücumlar sürmektedir. Birçok yurt ve üniversite polis-faşist komando, zaman zaman da jandarma işbirliğiyle işgal edilmiştir.

Devlet İstatistik Enstitüsü, TRT, Yay-Kur ve daha birçok kuruluş faşistlerin eline geçmiştir.

Sürülmeler, kıyımlar, kitle halinde işten atmalar, yolsuzluklar, rüşvet durmadan ve artarak sürmektedir.

Faşist zulüm Almanya'da, Avrupa'da çalışan Türkiye''li işçilere kadar kollarını uzatmakta, her yana pençe atmaktadır.

Faşist güçler, şimdi halka karşı yeni ve toptan bir saldırının hazırlığı içindedirler. İşçi ücretlerinin dondurulması ve her türlü demokratik hak ve özgürlüğün yok edilmesi ve sıkıyönetim ilanı gibi istek ve girişimler, giderek artmaktadır.

Ancak, halkın mücadelesi de hızla yükseliyor.

Üç yüzbin işçinin MC'ye, hakim sınıflara karşı yürüttükleri 16 Eylül Grevi ve Şanlı Profilo Direnişi bütün Türkiye'de milyonlarca emekçinin, zalim sömürücülere, faşizme ve emperyalizme karşı duyduğu yürekten fışkıran yeni bir devrimci yangına kıvılcım olmuştur.

Bu mücadeleci alevleri ne faşist terör, ne revizyonist hainlerin sahtekarlıkları, ne CHP reformistlerinin ödlek teslimiyetçilikleri söndüremeyecektir.

Halk, faşizme karşı yılmadan ve büyük bir hınçla direnme gücüne sahip olduğunu açıkça göstermiştir.

Gerekli olan, cesur ve kararlı bir tutumla, HALKIN TÜM GÜÇLERİNİN BİRLEŞTİRİLMESİ VE AKTİF KİTLE MÜCADELELERİNİN GELİŞTİRİLMESİDİR.

Türkiye'de devrimci hareketin somut durumunu gözönünden kaçırmadan, ayaklarımızı yerden, gerçeklerden kesmeden bu mücadeleyi zafere doğru yöneltmeliyiz.

Bu konuda en ufak atölyedekinden en uzak köydeki devrimciye kadar herkese görev ve sorumluluk düşmektedir.

HALKIN TÜM GÜÇLERİ BİRLEŞTİRİLMELİDİR ....

0 Faşizme karşı olan, çıkarları faşizm ve sosyal faşizmle çelişen bütün güçler ve gruplar birleşmelidir.

0 Faşist saldırıyı göğüslemekte kararlı olan herkes bir araya gelmelidir.

0 Reformistlerin faşizmle uzlaşan yanlarıyla mücadele ederek onlarla ittifakın şartlarını yaratalım.

0 Karşı devrim safında yer alan işçi sınıfının mücadelesine ihanet eden, modern revizyonistler, halkın birliği dışında bırakılmalıdır. Onlar halkın birliğinden ve halktan ne kadar kopartılır ve tecrit olurlarsa birlik o kadar sağlam olacaktır.

0 Böyle bir birlik modern revizyonizmin etkinliğindeki kitleleri de kazanma amacını gütmelidir. Sosyal faşistler de bütün gericiler gibi bir avuçturlar. Onların kadroları ile sempatizan kitleleri arasında ayrım yapmalıyız.

Mücadelenin adımlarını reçete gibi sıralamak mümkün değildir. Her özel durumda yaratıcı çözümler bulmak gerekmektedir.

● Ancak, atılabilecek ilk adım HALKIN SOMUT VE ACİL talepleri etrafında birliktir. Somut eylemlere yönelen birlik çalışmalarını bu noktadan başlatabiliriz.

● Mücadele daha bilinçli ve daha örgütlü yürütülmelidir.

● Direniş yapılan yerler arasında dayanışma sağlanmalı, en ufak mücadelenin bile bütün ülkeye duyurulması, tecrit olmaması için çalışılmalıdır.

● AMACIMIZ GİTTİKÇE DAHA GENİŞ YIĞINLARIN ÖRGÜTLÜ DİRENİŞLERİNİN SAĞLANMASIDIR.

BUGÜN HALKIN BÜTÜN GÜÇLERİNİN BİRLEŞTİRİLMESİ ACİL VE HAYATİ BİR GÖREVDİR Devrimci mücadeleleri ülkenin dört bir yanına yayalım. Bu görevin yerine getirilmemesi hiç bir haklı nedenle açıklanamaz. Halkın güçlerini bölenler, tarih önünde ve halk önünde

● Faşizme karşı her mevzide mücadele edilmelidir. Fabrika, okul, köy her yer faşizme karşı birer mücadele alanı haline getirilmelidir.

● Mümkün ve uygun olan bütün direniş yöntemleri kullanılmalıdır. Devrimciler yöntemleri, kitleleri kavrayacak yaratıcı yollarla birleştirerek kul-

De.sa.7'de

Ecevit faşizmle uzlaşıyor
TESLİMİYET ÖNEREREK FAŞİZMLE MÜCADELE EDİLEMEZ

CHP Genel Başkanı Ecevit, 3 Ekim tarihli gazetelerde çıkan demecinde şunları söylüyor:

"Cephe hükümeti, kendi eseri olan siyasal, sosyal ekonomik bunalımları rejim bunalımına dönüştürmek ve demokrasiyi çökertmek istiyor. Çünkü cephe ortağı partiler, seçimlerde uğrayacakları kesinleşen 'yenilgiyi göze alamıyorlar. Bunun için hükümet; gençleri, işçileri, öğretmenleri ve tümüyle halkı kışkırtıyor."

Ecevit bu durumda, "demokrasiye bağlı tüm yurttaş ve kuruluşların görevinin", "kışkırtmalara kapılmadan Türk Anayasasına ve demokratik hukuk devletinin başlıca dayanaklarından bağımsız adalete güvenerek oyunu bozmak" olduğunu belirtiyor. Ve şunları ekliyor: "Kışkırtmalara kapılmadan demokrasiyi kuruyalım ve koruyalım"

Hep aynı nakarat!

Ecevit'e göre, faşistler halka saldırıyorlarsa, bunun biricik amacı, kitleleri kışkırtmak ve demokrasiyi yıkmak için ortam hazırlamaktır.

Ecevit böyle durumlarda 'halka hemen "kışkırtmalara kapılmayın, oyuna gelmeyin, uslu durun" öğüdünde bulunur. Revizyonistler de daima aynı yola başvurdular. Aslında bu reformistlerin ve revizyonistlerin amacı, demokrasiyi korumak ve savunmak değil, kitlelerin faşizme karşı mücadeleye geçmesini engellemektir. Ecevit, kitlelere bol keseden vaadde bulunurken MC nin demokrasiyi yokettiğini ve bunu CHP iktidarının getireceğini söylüyor. Ama zoru görünce "oyuna gelmeyelim, demokrasiyi çökertmek istiyorlar, görevimiz, onu korumaktır" diyor.

Ülkemizde demokratik devrim tamamlanmadığı, onun en temel görevleri yerine getirilmediği için burjuva anlamda bile demokrasi de yoktur. Aslında bunu Ecevit de bilmektedir. Ama temsil ettiği sınıfın karakteri gereği faşist saldırılar karşısında korkuya kapılmakta ve onunla uzlaşarak, onu ve kitleleri sakinleştirebileceğini sanmakta, daha doğrusu halkı bu şekilde aldatmakta ve faşistlerin ekmeğine yağ sürmektedir.

Faşistlerin saldırılarını artırmalarının nedeni olmayan demokrasiyi çökertmek değil, halkın yük-

De.sa.7'de

HALKIN SAĞLIĞININ DÜŞMANLARI FAŞİSTLERDİR

Halk düşmanı faşistlerin, 16 Eylül grevinden bu yana dillerinden "halkın sağlığını koruma" sözleri düşmez oldu. Faşist MC iktidarının başı Demirel'den İşveren Sendikaları başkanı H.Narin'e, besleme gazetelerin köşe yazarlarından, Ankara valisi faşist Durmuş Yalçın'a kadar sicilli halk düşmanlarının hepsi "halkın sağlığından" başka bir şey düşünmez oldular. "Grev nedeniyle biriken çöpler halkın sağlığını tehdit ediyor.", "Salgın hastalıklar yayılabilir" cümlelerinin üstüne basıla basıla verilen demeçlerin altında yatan namussuzlukları açığa çıkarmalıyız.

De.sa.7'de

TİSK'in saldırıları boşa çıkacak,
K. Türkler gibilerinin ihaneti boşa çıkacak
İşçi sınıfı her türlü kara listeyi paramparça edecektir

16 Eylül direnişinin ardından hakim sınıflar ve onların iktidarı faşist MC işverenlerinin ihanetinden de yararlanarak 2800'den fazla işçiyi işinden attılar.

Şimdi de büyük patronların MESS (Madeni Eşya Sanayi İşverenleri Sendikası), TİSK (Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu) gibi örgütleri işten atılan işçiler için kara listeler hazırlıyorlar. Büyük patronlar işçi sınıfının saflarındaki geçici duraklamadan yararlanarak önder işçileri ve eski işçileri kıdem tazminatı ödemeden işten çıkardılar. Şimdi de hazırladıkları kara listelerle atılan işçileri işsiz bırakarak açlığa mahkum etmeye çalışıyorlar.

DGM görüşmelerini Demirel'in odasında izleyen TİSK Genel Başkanı Halit Narin verdiği yazılı demeçte, "...yasa dışı grevin hala devam etmesi, kanunsuzluğun giderilmesinde geç kalındığını göstermektedir Kanaatımca bu gibi davranışlarda kaybedilecek en ufak bir zaman dahi yoktur. Bu itibarla devam eden kanunsuz grevlerin hükümet, idari ve adli merciler tarafından daha büyük bir süratle bertaraf edilmesi beklenmektedir", "... kanunsuz greve katılmış olan işçiler kesinlikle tekrar işe alınmayacaktır." gibi sözlerle hükümet, polis, jandarma ve mahkemelerin işçi sınıfına karşı saldırılarını daha da yoğunlaştırmasını istemektedir. Demirel'le kafa kafaya verip işçi haklarını gaspetmek için planlar yapan bu azgın sömürücüler ücretleri dondurmayı, zaten sınırlı olan sendikal özgürlükleri tümüyle ortadan kaldırmayı amaçlamaktadırlar

DİSK yönetiminde etkin olan sosyal faşistler ve onların Kemal Türkler gibi kuklalaları ise işçilere "tahriklere kapılmamalarını", "yasal yollardan tekrar işe alınmalarının sağlanacağını" söylemektedirler. Maden-İş Sendikası Genel Başkan Vekili Şinasi

De.sa.7'de

PATRON KÖPEĞİ HALİL TUNÇ İŞÇİ SINIFINA SALDIRIYOR

Yıllardır Türk-İş'in başına çöreklenmiş olan sendika ağası Halil Tunç Teksif sendikasına bağlı işçilerin aidat olarak ödedikleri 600.000 lirayı "kıdem tazminatını alıyorum" deyirek gasbetti. Bu olay "Aldığım parayı harcadım. Ödeyemem" diyen bu patron uşağı sendika ağasının işçi sınıfı düşmanı yüzünü bir defa daha gösterdi. Şimdi Türk-İş'in yönetimindeki AP'li, MHP'li sendika ağaları da aynı yoldan ceplerini doldurmaya hazırlanıyorlar.

Kamu kesiminde çalışan işçilerin 13.000 liradan (asgari ücretin 7 katından) fazla kıdem tazminatı alamayacaklarına dair kanun teklifi mecliste görüşülürken ağızlarını açmayan sendika ağaları işçilerin alınterinin karşılığı olan yüzbinlerce lirayı kıdem tazminatı adı altında da yağmalamaktadırlar.

Bu olay Halil Tunç ve onun gibi patron uşağı olan diğer sendika ağası alçakların niçin sömürü ve zulüm düzenini savunduklarını; faşist MC'nin yıkılması ve DGM'lerin yeniden kurulmasını önlemek için mücadele eden işçilerin direnişini kırmak için neden

De.sa.7'de

birleşelim!
YURTLARIMIZA MİLİTANCA SAHİP ÇIKALIM

Faşist MC devrimci öğrencilerin ellerindeki yurtları faşistlere işgal ettirme siyasetini sürdürmektedir.

Önce "tamirat" diye yurtların kapatılması, sonra da öğrencilerin yurtlara yeniden alınırken "devrimcidir", "değildir" diye seçime tutulması ve bir yandan da yurtlara faşist komandoların yerleştirilmesi şeklinde ortaya çıkan bu siyasetin şimdiki hedefi, tekrar İzmir Bornova yurtlarıdır.

Yaz sonlarından bu yana demokrat ve devrimci öğrencilerin ellerindeki yurtlara saldırılmaktadır.

Bornova Yurtları Ağustos ortalarında böyle bir saldırıyla karşı karşıya kalmış, ancak yurtsever ve devrimci öğrencilerin yurtlarına militanca sahip çıkmaları, bu tertibi boşa çıkarmıştı.

SBF (Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi) Cumhuriyet yurdunda faşist vali Durmuş Yalçın'ın Kredi ve Yurtlar Kurumundaki faşist yetkililer ve polisle birlikte düzenledikleri oyun başarıya ulaştı ve yurt "tamirat" için kapatıldı.

Şimdi Ege Üniversitesinde yeni eğitim dönemine girilirken Bornova Yurt-

De.sa.7'de

FAŞİSTLERİN FABRİKALARDA YUVALANMALARINA KARŞI DİRENELİM

DGM Kanununun yeniden çıkarılması girişimlerini protesto etmek amacıyla direnişe geçen işyerlerindeki bütün ilerici işçiler sokağa atıldı. Gözü dönmüş patronlar, atılan işçilerin yerine faşistleri fabrikaları dolduruyor. Aliağa Rafinerisinde bunun en kitlesel örneği verildi... Rafineride çalışan ve çoğu

De.sa.7'de

Derinleşen buhran, yükselen halk hareketi hakim sınıfları azgınlaştırıyor

Ülkemizde, halkla hakim sınıflar arasındaki çelişki derinleşmekte, sınıf mücadelesi keskinleşmektedir.

16 Eylül grevi şanlı Profilo direnişi ve arkasından gelişen faşist saldırılar bu mücadelenin giderek daha da sertleşeceğini göstermektedir. Kapitalizmin derinleşen buhranı, işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin faşizme karşı mücadelesinin yükselmesi, karşısında hakim sınıflar bir çıkış yolu arıyorlar.. Sömürü ve zulüm düzenini sürdürebilmek sınıf çıkarlarıyı koruyabilmek için işçi sınıfının ve diğer emekçi halk kitlelerinin ekonomik, demokratik haklarını tamamen gasbetmek istiyorlar. Yoğunlaşan faşist saldırıların hedefi budur.

KAPİTALİST DÜNYANIN İÇİNDE BULUNDUĞU BUHRAN DERİNLEŞMEKTEDİR,

Kapitalizmin kaçınılmaz sonuçlarından biri olan ekonomik buhran, günümüzde daha da şiddetlenmiş olarak sürmektedir. İşsizlik, pahalılık, enflasyon, üretimin düşmesi, orta ve küçük işletmelerin peşpeşe iflas etmeleri bütün kapitalist ülkelerin içinden çıkmaya debelendikleri ortak dertlerdir.

Bütün ülkelerin hakim sınıfları, kârlarını korumak, buhrandan kurtulabilmek için işçi sınıfının ve emekçi halkın ekonomik demokratik haklarına saldırmakta, işçi sınıfının ve

De.sa.7'de

Mitinglerde, yürüyüşlerde, direnişlerde... EN GENİŞ KİTLELERİN BİRLİĞİNİ SAĞLAMALIYIZ

Geçtiğimiz hafta içinde Istanbul'da iki miting yapıldı. Bu mitinglerden, birisi Demokratik Üniversiteyi ve İTÜ yurdunun açılmasını amaçlıyordu. Diğeri ise işten atılmaları ve son faşist uygulamaları protesto mitingiydi. Her iki miting de kitlelerin haklı taleplerini dile getiriyordu. Ve bu bakımdan yerindeydi. Ama her iki miting de güçsüz ve cılızdı. Bu yüzden beklenen etkiyi yaratmadı. Güçsüz mitinglerin sadece etkisi zayıf olmakla kalmıyor, aynı zamanda miting konusu taleplerin çok az kişi tarafından savunulduğu izlenimi yaratarak kitlelerin moralini bozuyor.

Birleşebilecek bütün güçleri birleştirelim. En geniş kitleleri seferber edelim.

Haklı taleplerden kaynaklanan ve gerçekten kitlelerin somut isteklerini ifade eden mitingler hazırlandığı ve katılabilecek herkesin katılmasını sağlandığı taktirde gerek taleplerin bütün halka duyurulması maledilmesi ve gerçekleşmesi ve gerekse kitlelerin gücünü ortaya koyması sayesinde daha sonraki mücadeleler üzerinde geliştirici bir etki yaparlar. Bu bakımdan miting, yürüyüş gösteri gibi eylem biçimlerine sık sık başvurulur. Kitle gösterilerinde, yürüyüşlerde, direnişlerde en geniş kitlelerin birliğini sağlamalıyız. Bu, faşist saldırıların azgınlaştığı dönemde özellikle gereklidir. Görevimiz en geniş kitleleri seferber etmek olmalıdır, ve mitingler ve gösteriler de bunun bir aracı olmalıdır.

Oysa söz konusu iki miting bu görevi yerine getirmekten uzaktı. Mitingleri düzenleyen devrimcilerin de yüreklilikle e-

De.sa.7'de

Faşist baskılar öğretmenleri yıldıramayacaktır!

Binlerce devrimci, demokrat, yurtsever öğretmenin örgütü olan TÖB-DER MC nin faşist Ankara Valisi tarafından kapatıldı. 12 Mart faşist diktatörlüğünün ürünü olan Dernekler yasasına dayanılarak "amacı dışında faaliyette bulunduğu" iddiasıyla alınan kapatma kararı daha sonra Danıştay tarafından bozuldu.

Faşist baskılar örgütlü mücadele geleneğine sahip öğretmenleri yıldıramayacaktır.

Hakim sınıfların ve onların uşağı faşist MC'nin öğretmenlere karşsı saldırıları yeni değildir.

12 Mart faşist diktatörlüğü altında öğretmenlerin kitle örgütü TÖS (Türkiye Öğretmenler Sendikası) kapatıldı. Yüzlerce öğretmen yargılandı zindanlara dolduruldu.

Binlerce öğretmen kıyıma uğradı. Oradan oraya sürüldü. Aileler parçalandı. Öğretmenler en düşük ücretlerle en ağır şartlar altında yaşamak zorunda

De.sa.7'de

Büyük ekonomik buhran emperyalizmin temellerini sarsarak derinleşiyor!

Her gün gelişen ve keskinleşen sınıf mücadeleleri, yükselen emperyalist paylaşım savaşı tehlikesi ve genel olarak derinleşen buhran, EMPERYALİZMİN ÇÜRÜ-ŞE GİTTİĞİNİ açıkça ve kuvvetle ortaya koymaktadır.

Kapitalist-revizyonist dünya, derin bir ekonomik buhranın pençesinde kıvranmaktadır. 1974 yılından beri derinleşen buhran, daha uzun bir dönem devam edecektir. İsrail'den Türkiye'ye, Hindistan'dan Sovyetler Birliği ve ABD'ne kadar bütün emperyalist dünya sistemi bu buhranla sarsılmaktadır.

Buhran, işçi sınıfını ve tüm emekçi halkı harekete geçirdiği gibi savaş etkeninin yükselmesini de hızlandırmaktadır. Aynı zamanda kapitalist-devrim dalgası da gelişmektedir.

Dünyanın her yanında, metropol ülkelerde ve yarı sömürge ülkelerde enflasyon, dengesiz ekonomiler, pahalılık, işsizlik, "zayıf" hükümetler yaygınlaşmıştır. Büyük bir grev dalgası tüm kapitalist dünyayı kaplamakta ve kapitalistlere ter döktürmektedir.

Yarı-sömürge ülkeler dış borçlanmada en yüksek noktalara vararak, sömürü ve tahakküm batağına iyice batarken, bu ülkelerin halkları korkunç ve vahşi bir sömürü altında inlemektedir ve hızla, misli görülmemiş bir biçimde yoksullaşmaktadır.

Sosyal-emperyalist, revizyonist ülkeler de bu derin ekonomik buhranın içinde kıvranıyorlar.

ABD BÜYÜK BİR BUHRANIN İÇİNDEDİR

Yatırımlar durmuştur. Tekel grupları ve tekelleşmemiş kapitalist gruplarla tekeller arasında mücadeleler giderek keskinleşmektedir. Küçük ve orta işletmeler hızla iflasa sürükleniyor veya tekeller tarafından yutuluyor.

Savaş sanayisi gelişirken, bunun dışındaki sanayi üretimi hızla gerilemektedir. 1975'e kıyasla bu tür sanayi 1976 yılında %11,7 düşüş göstermiştir.

Gayri Safi Milli Hasıla düşmeye başlamıştır. (1976nın ikinci üç aylık döneminde % 4,5 düşüş). Burjuva ekonomistleri bile, düşüşün "büyük bir ihtimalle" daha uzun müddet devam edeceğini belirtmek zorunda kalmaktadırlar.

İşsizlik oranı %8'e fırlamıştır. 90 milyon işçinin 7,6 milyonu işsizdir. İşsizler ordusu her geçen gün daha da kabarıp kalabalıklaşmaktadır. ABD'de enflasyon yılda %6,2 artmaktadır. Paranın satın alma gücü hızla azalmakta, paranın kıymeti hızla düşmektedir. (Piyasadaki para miktarının artması ve buna karşılık paranın kıymetinin durmadan düşmesi, paranın satın alma gücünün azalması haline enflasyon denir.)

Tekel grupları arasındaki rekabet gitgide daha şiddetleniyor. Tekeller hem birbirlerini hem de orta sermayeyi yutmaya uğraşıyorlar. Çıkarları yasalar, tekelleri korumakta ve küçük şirketlerin yokolmasına yol açmaktadır.

ABD ekonomisinde, ekonominin bütün dallarında güçlükler, üretim azalmaları görülüyor. Kapitalistler, onbinlerce işçinin işine son veriyorlar. 1976 yılında, 1975 yılına kıyaslandığında işçi ağığının % 50 fazlalaşmış olduğu görülmektedir. Fabrikalar üretim kapasitelerinin çok altında çalışmaktadırlar.

Başta işçi sınıfı olmak üzere bütün çalışan Amerikan halkı üzerindeki sömürü yoğunlaşmaktadır. Vergiler, fiyatlar hızla artıyor. Tüketim mallarında geçen yıla oranla %5,4 fiyat artışı olmuştur. Bu oran yakıtlar için %10'u bulmaktadır.

Milyonlarca Amerikalı halk hızla yoksullaşıyor. Bu gün 2 milyon 600 bin Amerikalı yoksul bir hayat yaşamaktadır. 1974 yılında Amerikan halkı içinde her yüz kişide 11'i yoksulken, 1975 yılında her yüz kişiden 13'ü yoksullar arasına girmiştir. Bu, şimdiye kadar Amerikan tarihinde ilk defa olmaktadır. Amerikada ırk ayrımı yüzünden yoksulluk, ilk önce zencileri, Porto Rikoluları ve Meksikalıları ezmektedir. Yoksulluk oranı zencilerde çok yüksektir. Her üç zenciden biri yoksuldur.

Halk bu durumdayken, dünyanın bütün nimetlerini kontrol etmeye çabalayan bir avuç kapitalist tekel durmadan daha çok kazanmaktadır. Mesela "Amerikan Telgraf ve Telefon Şirketi" (AT T) 1976 yılının ilk üç ayında 1 milyar 10 milyon dolar kazanmıştır. Bu Amerika tarihinde bile bir şirketin 3 ay içinde kazandığı en yüksek miktardır. Bu şirket, karını geçen seneye kıyasla %25 arttırmıştır.

Amerikan emekçi kitleleri ise grevler ve gösteriler düzenleyerek kapitalist sömürüye, kitle halinde işten çıkarmalara ve fiyat artışlarına karşı mücadelede kararlılıklarını gösteriyorlar. Eylül ayının ilk günlerinde hak arama ve savunma mücadeleleri iyice yaygınlaştı. Otomobil sanayi işçileri, uçak şirketi emekçileri ve 15 Eylül'de de 170 bin Ford işçisi greve başladılar. Yoksulluk, sömürü ve bunlara karşı yükselen mücadeleler sadece ABD'de değil bütün dünyada yayılıyorlar.

SOVYETLER BİRLİĞİ VE DOĞU AVRUPA ÜLKELERİ

Kapitalist Sovyet ekonomisi vahim bir durumun içindedir. Sanayi ve tarım üretimindeki düşüş, bütün ekonominin alt üst olduğunun bir ifadesidir. Halk bir malı bulabilmek için ya karaborsaya başvurmakta ya da günlerce hatta aylarca sıra beklemektedir.

Halk, birçok tarımsal ve hayvansal ürünü ya bulamamakta, ya da parası yetişmediği için satın alamamaktadır. Et ve süt üretimi geçen yıla oranla bu yıl çok daha düşük olmuştur. Örneğin, bu yılın ocak ve ağustos ayları arasında, Sovyet piyasasına geçen yıla oranla %22 daha az et, % 22 daha az yemeklik yağ, % 1 daha az tereyağ, % 8 daha az yiyecek konserveleri, % 4 daha az süt ürünleri çıkarılmıştır.

Saldırgan askeri güçlerini daha da geliştirmek için harcanan milyarlarca ruble, Sovyet halkının fakirleşmesine yol açmaktadır. Ekonominin ve endüstrinin böylesine askerileştirilmesi, Sovyet ekonomisinin diğer sektörlerinin işlemez hale girmesine yol açmaktadır.

Sovyetler Birliği'nin Batı kapitalist ülkeleriyle yaptığı ticarette açığı giderek artmaktadır. Özellikle ABD, Batı Almanya, İngiltere, Japonya ve benzeri batı ülkelerinden yapılan ithalat yıldan yıla büyümektedir. İçinde bulunduğumuz yılın ilk yarısında, SSCB, geçen yılın aynı dönemine oranla %10 daha fazla ithalat yapmıştır. Böylece Sovyet ithalatı 15,1 milyar rubleye ulaşmıştır. Geçen yıl 10 milyar 976 milyon 300 bin ruble olan dış ticaret açığı bu yılın daha ilk ayında 2,5 milyar rubleye ulaşmıştır.

Sovyet sosyal-emperyalistleri, Batı ülkeleriyle ticaret açıklarını arttırırken uydularını durumundaki Doğu Avrupa ülkeleri ile ödeme dengesini kendi yararlarına geliştirmektedirler.

Sosyal-emperyalistler bu ülkeleri revizyonist ülkelerin oluşturdukları COMECON adlı örgüt Batı kapitalistlerine tam 32 milyar dolar borçludur.

Bu durumdaki ülkelerde, revizyonistlerin "bağımsız" ve "sosyalist" birer ekonomiden bahsedip durmalarının sahteliği, açıkça ortaya çıkmaktadır.

Sosyal-emperyalistlerin ve onların işbirlikçileri revizyonistlerin halkları baskı ve sömürü altında tuttuğu Rusya ve Doğu Avrupa ülkelerinde de işçi sınıfı zalimlerin karşısında direnmektedir. Polonya dışındaki revizyonist ülkelerde halkın mücadelesi son derece titiz bir şekilde gizlenmektedir. Fakat bu, işçi sınıfının sosyalizm yolunda yürümesine engel olamayacaktır.

BATI AVRUPA ÜLKELERİ

1974 den beri sürmekte olan büyük ekonomik kriz, özellikle Avrupa ülkelerinde şiddetli etki yapmıştır.

Avrupa işçi sınıfı bütün olumsuz etkenlere ve engellere rağmen kapitalistlere karşı kararlı mücadeleler vermektedir. Büyük grevlerin ve gösterilerin yanısıra, genel grevler ve hükümet buhranlarına sık sık rastlanıyor. Vergiler arttırılıyor, ücretler üzerine sınırlamalar getiriliyor. Önümüzdeki yıl bir çok önemli maddeye zam gelecektir.

Bu ülkelerde işsizlik büyük ölçüde artmıştır. İngiltere'de işsiz sayısı geçen yıla oranla %54, Belçika'da % 33, İrlanda Cumhuriyeti'nde % 44, Hollanda, İtalya ve Fransa'da % 8-% 15 arasında artmıştır.

Üretim düşmektedir. Bu yıl Ortak Pazar altı yıldır ürettiği en düşük tahıl rekoltesini elde edecektir. 1975'de 1974'e göre 97 milyon ton düşüş gösteren buğday üretimi, daha da düşecektir. Yine istatistiklere göre Batı Almanya'da patates üretimi % 35 düşmüştür. Hayvan yemi üretimi 15 kat azalmıştır. Et üretimi % 3 azalmıştır.

Sanayi üretimi de aynı şekilde hızla düşmektedir. İngiltere'de sanayi üretimi bu yılın ilk beş ayında, geçen yıla göre % 3,4 düştü. Bu yılın ilk üç ayı içinde iflas eden şirket sayısı geçen yıla göre %26 artarak 1535'i buldu.

Fiyatlar, artmaktadır. Batı Almanya'da tarım ürünleri fiyatları % 17, patates fiyatları ise % 21,5 artmıştır.

Bir zamanların dev emperyalisti İngiltere şimdi ayakta kalabilmek için 9 milyar dolar krediye ihtiyaç duymaktadır.

Enflasyon önüne geçilmez bir hızla sürmektedir. (bk. tablo)

Bu ülkelerde burjuvazinin uyguladığı siyasi ve ekonomik baskıya karşı geniş emekçi kitleler, gün geçtikçe seslerini yükseltiyorlar. Fransa'da otomobil sanayii, belediye ve metro işçilerinden sonra, basın işçileri de greve başladılar. İşçiler hayat şartlarının iyileştirilmesi için mücadele ediyorlar. Avrupa'nın birçok yerinde binlerce işçi direnmektedir. İsviçre'de, Danimarka'da da grevler ve gösteriler sürüyor.

Bunların yanısıra bu ülkelerde para buhranı da hüküm sürmektedir. İtalyan lirası Fransız frangı ve İngiliz sterlini devamlı olarak değer kaybediyorlar.

Emperyalist dünya sisteminin yarı-sömürge ülkelerinde durum bu yukarıda anlatılan manzarayı tamamlayacak kadar kötüdür. Ve oralarda da emekçiler, ekonomik sömürüye ve siyasi baskılara karşı kahramanca mücadeleler vermektedirler.

Sonuç olarak, emperyalist dünya sistemi yeni ve büyük bir buhranın kıskacı içindedir.

Emperyalistler ve hakim sınıflar, buhranın yükünü emekçilerin sırtına yüklemeye çalışıyorlar. Her yerde gericilik ve faşizm güçlendiriliyor ve diriltilmeye çalışılıyor.

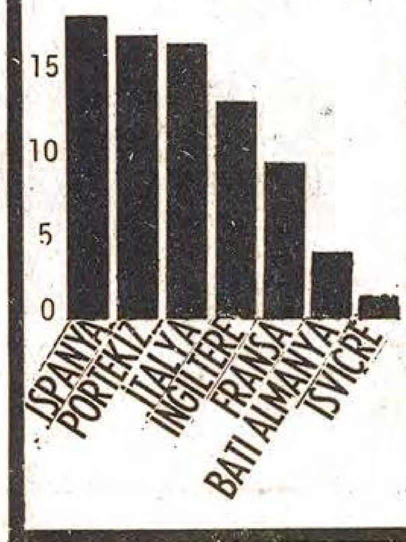
Enver Hoca'nın söylediği gibi, "kapitalistler oyunu kaybettiklerini anlayınca yüzlerindeki maskeyi bir kenara atarlar ve faşist diktatörlüğü kurarlar."

Ama buna karşılık halkın devrimci gücü de muazzam boyutlara ulaşmıştır. Emperyalizmle halklar arasındaki mücadeleler mutlaka halkların ve devrimin yararına çözülecektir.

Paris halkı sosyal hakları için mücadele ediyor.

Tüketim maddelerinin fiyat artışlarında
ENFLASYON
Temmuz 1975'den Temmuz 1976'ya

Binlerce Madridli hızla yükselen yiyecek fiyatlarını protesto ediyorlar.

ABD EMPERYALİZMİNİN VE SOVYET SOSYAL EMPERYALİZMİNİN AFRİKA'DAKİ OYUNLARINI HALKLARIN ANTİ EMPERYALİST MÜCADELELERİ BOŞA ÇIKARACAKTIR

14 Eylül'den, Eylül'ün sonlarına kadar Amerika Dışişleri Bakanı Kissinger Afrika'da ABD emperyalizminin çıkarlarını korumak için geniş bir siyasi faaliyet yürüttü. Aynı dönemde Sovyet sosyal-emperyalistlerinin Dışişleri Bakanı Andrey Gromiko ile Kissinger gizli bir görüşme yaptılar. Bu görüşmede de Rus emperyalistleri ve ABD emperyalistleri Afrika üzerindeki emperyalist emellerinin pazarlıklarını sürdürdüler.

ABD emperyalistleri Kissinger'i bütün dünyaya "barış" mimarı olarak bir kere daha yutturmaya çalışırken aslında Zimbabve (Rodezya), Azanya (Güney Afrika) ve Namibya'da yıllardır sürmekte olan silahlı mücadeleleri bastırmaya, emperyalizmin çıkarlarını korumaya, ve halkın kurtuluşunu engellemeye çalışmaktadırlar.

Kissinger'in pek övülen "geçiş" planı, emperyalistlerin amacının ne olduğunu açıkça ortaya koymaktadır: plana göre 2 yıllık bir geçici hükümet kurulacak ve bu hükümetin içinde 3 Afrikalı ve 4 beyaz bulunacaktır. Hükümetin beyaz üyeleri, ordu ve polisin komutasını ellerinde bulunduracaklar ve 2 yıl sonra da pek belirlenmemiş bir biçimde, beyazlar yönetimi Afrikalılara devredecekler! Ayrıca, beyazların ekonomik haklarının korunması için 2 milyar dolarlık bir fon kurulacaktır.

Afrika halklarının kurtuluş yolu, kendi güçlerine dayanarak silahlı mücadeleyi sürdürmekten geçmektir.

Üstelik, faşist Ian Smith, bu öneriyi kabul etmek için iki şart koşmaktadır. Birinci şart, Birleşmiş Milletler'in Rodezya üzerinde uyguladığı ambargonun kaldırılması; ikinci şart ise gerilla faaliyetinin durdurulmasıdır.

Bütün bunları birleştirince ABD emperyalizminin "plan"ı, iyice ortaya çıkmaktadır.

Bu planın amacı beyaz faşist rejime 2 yıl gibi uzun bir nefes alma süresi sağlamak, Afrika silahlı direniş hareketlerinin ellerini kollarını bağlamak ve Zimbabvelileri silahlı mücadelenin sürdürülmesinden yana olanlar ve olmayanlar biçiminde 2 gruba bölerek zayıflatmaktır.

Faşist ırkçı Ian Smith rejiminin öne sürdüğü koşullar da yerine getirilirse, beyazlar 2 yıl daha Zimbabve halkını ve ülkesini iliğine kadar sömürecekler, ülkenin bütün milli servetini dışarıya kaçıracaklar ve belki de 2 yıl sonra tamtakır bıraktıkları Rodezya'dan çekip gideceklerdir. Daha kuvvet

De.sa.7'de

● Ordusuyla
● Polisiyle
● Bürokrasisiyle
● Zindanıyla

DEVLET HAKİM SINIFLARIN BASKI ARACIDIR

"MARKSIST DEVLET TEORISINE GÖRE İKTIDARIN ESAS UNSURU ORDUDUR."
MAO ZEDUNG

Devlet sorunu, sınıf mücadelesinin her döneminde özel bir önem taşımaktadır. Proletaryanın devrimci görevini lâyıkıyla başarabilmesi, devlet konusundaki burjuva, küçük burjuva görüşleri ve ön yargıları yıkmasına sıkı sıkıya bağlıdır. Çünkü devlet sorunu, en karmaşık, en zor, sömürücü sınıflar ve uşakları tarafından en çok çarpıtılan sorunlardan biridir.

Ülkemizde de, devrimci hareket içinde, burjuva devlet anlayışı çeşitli kılıklar altında uzun yıllar etkin olmuştur. Bu etkinliğin bu gün tamamen kırıldığını da söyleyemeyiz. Günümüzde de reformist ve revizyonist devlet anlayışı ya çok açık ve kaba bir biçimde, ya da çok "ince" biçimde varlığını sürdürmektedir. Devrimci marksizmin devlet konusundaki görüşlerinin kavranması ve geniş kitlelere kavratılması görevi, günümüzde, çok daha fazla önem ve acillik kazanmıştır. İşçi sınıfının şanlı 16 Eylül grevi ve onun bir parçası Profilo direnişinin dersleri bu önem ve acilliği bir kere daha hatırlatmaktadır.

DEVLET TOPLUMUN SINIFLARA BÖLÜNMESİYLE ORTAYA ÇIKMIŞTIR.

İlkel komünal toplumlarda bir sınıfı ezmenin aracı olan özel bir baskı gücü, devlet yoktu. Çünkü bu toplumlarda üretim araçları üzerinde özel mülkiyet, sınıf ve sınıf ayrıcalıkları yoktu. Bütün üretim araçları topluluğun ortak malıydı. Üretim araçlarının çok ilkel ve insanların ihtiyaçlarını karşılamakta yetersiz oluşu, insanların tabiat kuvvetleri karşısında güçsüz olmaları nedeniyle her şey ortaklaşa üretiliyor ve ortaklaşa tüketiliyordu. Toplumsal hayatın düzenlenmesi, topluluk üyeleri arasında çıkan anlaşmazlıkların çözümlenmesi v.b. görevleri, topluluk üyelerinin gönüllü olarak kabul ettikleri ve saygı duydukları kişilerden (üretimin belli bir döneminde kadınlar, daha sonra yaşlılar, ailenin ileri gelenleri v.b.) oluşan organlar yerine getiriyordu. Ama bu organlar devlet organlarından çok farklı şeylerdi. Her şeyden önce yönetme ve kararlarını uygulatma gücünü topluluk üyelerine zorla kabul ettirmiş değillerdi. Tersine topluluk üyelerinin sevgi ve saygısından alıyorlar, ayrıca kararlarının topluluğun genel çıkarlarına uygun olup olmadığı konusunda son söz gene bütün toplumun oluyordu. İkinci bir fark da, bu kişilerin tek görevi yönetmek değildi. Yani üretime katılmayan, topluluğun sırtından geçinen ve onun üstünde yer alan bir yönetici tabaka oluşturmuyorlardı. Bu organları devletten ayıran önemli bir fark da, görevleri bir grup insanın bencil çıkarlarını korumak nüfusun üzerinde baskı organları olmayışlarıydı. Yaptıkları işlerde gözettikleri çıkar bütün topluluğun ortak çıkarlarıydı.

Üretici güçlerin gelişmesine bağlı olarak ilkel toplumun bağrında sınıflar doğdu. Ortak mülkiyet sistemi çözüldü, yerini yavaş yavaş üretim araçları üzerinde bir avuç insanın özel mülkiyeti aldı. Toplum, toprağa, hayvan sürülerine ve diğer üretim araçlarına sahip olan mülk sahipleri ile mülk sahipleri tarafından zorla çalıştırılan mülksüzler olarak, sömürenler ve sömürülenler olarak, köle sahipleri ve köleler olarak bölündü. Toplumun bu şekilde çıkarları uzlaşmayan düşman sınıflara bölünmesiyle birlikte devlet ortaya çıktı. Mülk sahibi sömürücü sınıflar için, mülklerini ve çıkarlarını koruyabilmek, mülksüzleri sömürü boyunduruğu altında tutabilmek için sürekli baskı ve şiddet uygulamakta kullanabilecekleri özel bir baskı gücüne ihtiyaç vardı. Devlet bu ihtiyacı karşılayan aygıttır.

"Devlet topluma dışardan zorla kabul ettirilmiş bir güç değildir. Devlet, toplumun, gelişmesinin belirli bir aşamasındaki ürünüdür. Bu, toplumun, önlemekte yetersiz bulunduğu uzlaşmaz karşıtlıklar biçiminde bölündüğünden, kendi kendisiyle çözümlenmez bir çelişki içine girdiğinin itirafıdır. Ama, karşıtlıkların, yani karşıt ekonomik çıkarlara sahip sınıfların kendilerini ve toplumu verimsiz bir mücadele içinde eriyip bitirmemeleri için, görünüşte toplumun üstünde yer alan, çatışmayı hafifletmesi, "düzen" sınırları içinde tutulması gereken bir güç ihtiyacı kendini kabul ettirir. İşte toplumdan doğan, ama onun üstünde yer alan ve gitgide ona yabancılaşan bu güç, devlettir." (Engels)

Devletin temel görevi sömürülen sınıfların ezilmesi ve baskı altında tutulmasıdır. Tarihin her döneminde sömürülenlerin sömürü ve zulüm boyunduruğunu kırma mücadelelerinin kan ve ateşle bastırıldığını görürüz. Köleci toplumlardaki köle ayaklanmalarından günümüzde grev ve toprak işgallerine kadar sömürülen yığınların her başkaldırışında devlet güçlerinin "düzen"i korumak için döktükleri kanın, yaptıkları zulmün izleri vardır. Hakim sınıflar devlet dediğimiz baskı ve zulüm aracını ellerinde bulundurmasalardı, toplumun büyük çoğunluğunu meydana getiren sömürülenlere yüz yıllar boyu yaşattıkları cehennem hayatını bir saniye bile olsun sürdürebilirler miydi?

Hakim sınıfların devlet aracılığıyla sınıflar arası çatışmayı hafifletmeleri nasıl mümkün olmaktadır? Bu, bir kısım burjuva ve küçük burjuva politikacıların söyledikleri gibi, devletin, sınıf mücadelesinin üstünde yer alan, bütün sınıflara eşit davranan adalet mekanizması olduğu anlamına gelmez. Bu iş, sömürücü zalimleri devirmek için mücadele eden ezilen sınıfların elinden bazı savaş araç ve usullerini çekip almakla, bu araçları iktidarı elinde bulunduran hakim sınıfların tekeline almakla mümkün olur.

Bu "çekip alma"nın başında halkın bağımsız olarak silahlanmasının yasaklanması gelir. Böylelikle halkın, hakim sınıfların gerici şiddetine devrimci şiddetle karşı koyma imkanı büyük ölçüde elinden alınır. Bu hak hakim sınıfların hizmetindeki özel silahlı birliklere; sürekli ordu ve polise tanınır. Tarihte bütün iktidar mücadeleleri bir anlamda her sınıfın kendisine hizmet eden silahlı birliklere sahip olma mücadelesidir.

SÜREKLİ ORDU VE POLİS DEVLETİN BAŞTA GELEN ŞİDDET KURUMLARIDIR

Ordu ve polis, sömürücü hakim sınıfların, sömürülen sınıfları baskı altında tutmak için kullandıkları şiddet ve zulüm kurumlarıdır. Hakim sınıflar bu gerçeği saklamak için büyük gayret sarfederler. "Devlet Baba"dan bahsederler; Ordunun "tüm milletin gözbebeği"; "Vatanın Bekçisi" olduğu hayallerini yaymaya çabalarlar.

Her türden burjuva ve küçük burjuva reformisti de özellikle devlet konusunda ordu ve polis konusunda, hakim sınıfların ideolojilerinin etkisindedirler. Onlar açık veya kapalı biçimlerde ordudan medet umarlar, hakim sınıfların siyasetinden bağımsız tavır alabilirmiş gibi ondan "görev" beklerler. Küçük burjuva reformistleri ordu konusunda son derece yanlış ve gerici görüşlerin hala yaşıyor olmasında çok büyük rol oynamaktadırlar.

Oysa, açık ve kanlı terörle, falakayla jandarma dipçiğiyle ordu içinde askere yapılan eziyetle doğduğundan beri yüzyüze gelen sömürülenler, ezilenler, kendi öz deneyleriyle devletin ne olduğunu sezerler. Emekçiler sınıf mücadelesinin ızdıraplı okulunda devlet, ordu ve polisi hakkında temel bilgileri kazanırlar.

Ordu ve polis, sömürü düzeninin bekçileridir. Hakim sınıflar, iktidarlarının sacayaklarından olan bu kurumları özel mülkiyeti koruma ve kollama anlayışıyla, sömürü düzenlerinin yüzyıllardan beri biriken gelenek ve görenekleriyle, halka ve başka uluslara karşı düşmanlık, hor görme duygularıyla yoğurarak biçimlendirirler. Binlerce bağla kendilerine bağlarlar. Bir çok ayrıcalıklara sahip olan ordu ve polis halkın sırtından geçinen asalak kurumlardır. Görevleri hakim sınıfların baskı ve zulüm siyasetini uygulamak olan, üretime hiç bir katkıları olmayan asalaklardır.

(devam edecek)

Faşist idare yeni öğrenci kıyımlarına başladı

● Kayıtlarda öğrencilerden ülkü ocaklarından kart getirmeleri isteniyor

● Daha imtihanlar yapılmadan faşistler ve imam-hatip okulu mezunlarının kesin kayıtları yapıldı

ATATÜRK EĞİTİM ENSTİTÜSÜ ÖĞRENCİLERİ:

OKULDAKİ FAŞİST YUVALARI YIKACAĞIZ

Istanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü'nde faşist MC' nin işbaşına getirdiği faşist idare kıyım çarklarını yeniden çalıştırmaya başladı. 29 yurtsever devrimci öğrenci anti-demokratik 72. maddeye göre okuldan atıldı. Geçen yıldan beri okulun disiplin kurulu engizisyon mahkemeleri gibi çalışmakta, okulda yurtsever, devrimci bırakmamayı amaçlamaktadırlar.

Son olarak biz, 29 kişi "öğretmenlik yapamaz" denilerek faşistlerin hakkımızda verdikleri kararla okuldan atıldık. Faşist okul idaresi atılmamıza gerekçe olarak şunları gösteriyor: "Türkçe bölümü öğretmenler kurulu: adı geçen öğrencinin her türlü tutum ve davranışı itibariyle orta dereceli okullarda öğretmenlik yapamıyacak nitelikte olması, suç niteliği taşımamakla beraber heyecanlarını kontrol edemiyerek arkadaşlarına, öğretmenlerine ve çevreye karşı sorumsuzca ve pervasızca davranması..... başka meşguliyet sahaları araması.. öğretmenlik mesleğine katılması için gerekli olan kişiliği öğrenciliği sırasında kazanamıyacağına kanaat getirilmesi gerekçesi ile bu karar verilmiştir".

Gerekçe tamamen faşistlerin kişisel değerlendirmelerine dayanmaktadır. Evet biz onların istediği gibi öğretmen olmıyacaktık. Biz, halkımıza hizmet eden yurtsever devrimci öğretmenler olacaktık.

Ey eli kanlı halk düşmanı canavarlar, caniler. Yakanızı bırakmıyacağız. Bütün bu haksızlıkların, bu kıyımların hesabını soracağız. Yaptıklarınız yanınıza kalmayacak. Ortaçağ artığı, anti-demokratik maddelere dayanarak kendi siyasi amaçlarınıza ulaşamayacaksınız. Çünkü yurtseverlerin, demokratların, devrimcilerin beslendiği kaynağın tükenirliği yok. Çünkü o kaynak halktır ve o sel sizi silip süpürüp temizliyecektir.

Faşistlerin "öğretmenlik yapamaz, heyecanlarını kontrol edemiyor" gerekçesiyle okuldan attıkları arkadaşlarımızın arasında 8 yıl ilkokul öğretmenliği yapmış olanlar var.

Kıyılan 29 arkadaş da Türkçe bölümündeyiz. Bu bölüm hocalarının bir kaçı hariç çoğu faşist. Türkçe bölümü öğrencileri ise okuldaki mücadelede faşistlere en ağır darbeleri indiren örgütlü ve güçlü bölümlerden biri.

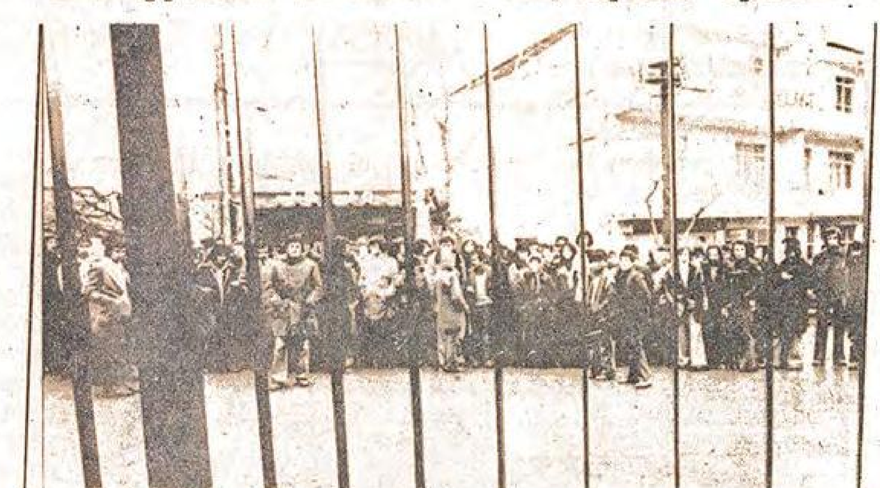
Bize uygulanan 72. madde düler. Yerlerine faşist kuklaları öğretmen diye getirdiler. Haklı akademik demokratik isteklerimiz için geçen sene yaptığımız boykotumuz kana boyanılarak kırılmaya çalışıldı. 52 arkadaşımız 20 gün içerde yatırıldı. 12 arkadaşımız karakollarda göz altında tutuldu. 52 arkadaşımız 1 yıl, 3 arkadaşımız süresiz olarak okuldan uzaklaştırıldı. 10 kız arkadaş 1 ay uzaklaştırıldı. Ve sene sonunda devamsızlık nedeniyle 520 kişi sınıfta bırakıldı. Bunlar sayamadığımız diğer saldırıların, baskıların, kıyımların bir bölümüdür.

Boykottaki hatalarımızdan ders çıkararak boykot kalktıktan sonra verdiğimiz doğru ve kararlı mücadeleyle okulda faşistleri gerilettik. Faşist idare bizim kararlılığımız karşısında paniğe kapılıyordu. Elinden gelse tüm yurtsever ve devrimcileri okuldan atacak. Şimdi yeni oyunlar peşindeler. Okulu bir faşist kampa çevirmek, yurtseverleri, devrimcileri içeri almamak için yoğun bir çalışma sürüyor. Biz 29 kişi atıldık. Daha da atılacakların sayısı belli değil. 72. madde faşist olmayan herkese uygulanabilir.

Okula İmam-Hatip mezunları puanlarına bakılmaksızın alınıyor. Hiç bir yüksek okula hiç bir enstitüye alınmayan imamlar bizim okula alınıyor. Okula girecek öğrencilerin çift sınavdan geçmesi lazım. Ama beslemelerin kayıtları şimdiden yapıldı bile. Sınavlar formalite yerine gelsin diye yapılacak. Yurtsever, devrimci öğrencilerin okula girme şansları % 5 bile değil. Kesin kayıtlarda öğrencilerden Ülkü Ocaklarının kartı isteniyor.

Biz yurtsever, devrimcilere büyük görevler düşüyor. Okula can güvenliği öğrenim özgürlüğü içinde gidip gelmek istiyorsak, baskısız, demokratik bir eğitimden yanaysak faşistlere karşı birleşmemiz, kenetlenmemiz gerekir. Yaşanmış deneyler, neme lazımcılığın, bana dokunmayan yılan bin yaşasın anlayışının yıkılması gerektiğini defalarca gösterdi. Son olarak 72. maddeye göre kıyılan 29 arkadaş için de bir zamanlar böyle düşünenler de vardı. Faşistler bu daha uslu, bu daha aktif diye ayrım yapmıyorlar. Onlar kendilerinden olmayan herkese düşmandırlar. Bunu görmemiz gerekir.

Biz, kıyılan öğrenciler

Mücadelemizi halkın mücadelesine bağlı olarak, onun bir parçası olarak yürüteceğiz.

tamamen anti-demokratiktir. Ortaçağ artığıdır. Öğrencilerin geleceği, öğretmenler kurulunun hiç bir ölçüye dayanmayan kişisel değerlendirmesine bırakılmıştır. 72. madde tüm Eğitim Enstitüleri öğrencileri için bir tehdittir. Yıkılması gereken bir maddedir. Bu maddenin kaldırılması akademik, demokratik mücadelemizin önde gelen taleplerinden biri olmalıdır.

Faşist MC iş başına gelmesiyle Milli Eğitim Bakanlığı ve ona bağlı kurumlar faşistleştirilmeye başladı. Özellikle öğretmen yetiştiren kurumları faşistleştirmeye başladılar ve halen çalışıyorlar. Bu amaçla okulumuzda 35 öğretmeni, arkasından 3, arkasından da 23 öğretmeni sür- olarak, bize uygulanan bu baskıyı halkımıza uygulanan faşist terörün bir parçası olarak görüyoruz. Mücadelemizi halkın mücadelesine bağlı olarak, onun bir parçası olarak yürüteceğiz. Bu düzen içerisinde hakim sınıflardan alabileceğimiz tüm akademik, demokratik haklarımızı almak için mücadele edeceğiz. Yalnız şunu hiç bir zaman unutmamalıyız, tüm akademik-demokratik haklarımızı sonuna kadar kullanabilmemiz ancak halkımızın Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesinin zaferiyle mümkündür.

ATATÜRK EĞ. ENS.
KIYILAN BİR GRUP

DGM KAPANSIN ZİNDANLAR BOŞALSIN

Faşist DGM'leri kurdurtmayalım!

DİYARBAKIR'DAN 270 İMZA

Bizler, Diyarbakır'ın işçileri, köylüleri, esnafları, öğretmenleri, memurları ve gençleri olarak; çok sınırlı olan ekonomik ve demokratik haklarımızı yok etmek üzere çıkarılmak istenen ve Sivil Sıkıyönetim demek olan faşist DGM kanun tasarısını protesto ederiz.

270 İMZA

URFA'DAN 109 İMZA

Bizler Urfa'lı yurtseverler, demokratlar, aydınlar ve devrimciler olarak sıkıyönetim mahkemelerinin devamı olan, kuruluşu itibariyle anayasaya ters düşmesine rağmen çıkarılmak istenen, insan hakları evrensel beyannamesini ayaklar altına alan, tarafsızlığı diye bir şeyi söz konusu olmayan faşist Devlet Güvenlik Mahkemelerini protesto eder, DGM'ye karşı halkımızın devrimci tavrına katıldığımızı belirtiriz.

DGM KAPANSIN, ZİNDANLAR BOŞALSIN!

109 İMZA

Bayramiç-Çanakkale yürüyüşünde revizyonistler miting hazırlama görevlerini yapmadılar

29 EYLÜL Perşembe günü Bayramiç'te başlayan 75 kilometrelik yürüyüş Çanakkale'de yapılan mitingle sona erdi.

Çanakkale bölgesindeki kültür derneklerinin ortaklaşa düzenlediği DGM'yi protesto yürüyüşü Çanakkale'de yapılacak olan büyük bir mitingle sona erecekti. Yürüyüşçüleri miting alanında karşılama hazırlıklarını yürüten Çanakkale Kültür Derneği yöneticileri Çanakkale Emniyeti tarafından tamamen gerekçesiz ve kanunsuz olarak yürüyüşten 1 gün önce göz altına alındılar. 40 saat nerede oldukları bilinmeden ve kimseyle görüştürülmeden nezarette tutuldular. Mitingin hazırlanması görevi bütün Çanakkaleli demokratik kuruluşlara verilmişti. Ama Çanakkale Kültür Derneği'nin dışında diğer kuruluşların revizyonist yöneticileri bu görevlerini yapmadılar. Bu nedenle miting hazırlıkları yeterince yapılamadı.

Çanakkale Emniyetinin bu planlı kanunsuz engellemesine rağmen yürüyüşçüleri karşılamaya kalabalık bir halk topluluğu geldi. Fakat Jandarma ve polis yürüyüşçülerle onları karşılamak için bekleyen halkın birleşmesini engellediler.

Yürüyüşün ikinci günü Biga CHP gençlik kolları, Gelibolu, Lapseki, Ezine, Istanbul ve Çanakkale'den devrimci, yurtsever arkadaşlarda yürüyüşe katıldılar.

Faşist DGM'lerini protesto için 75 kilometreyi iki günde yürüyen devrimci ve yurtseverlerle halk, Çanakkale halkıyla birlikte miting alanında yapılan saygı duruşu ve devrim andının içilmesinden sonra dağıldılar.

KAHROLSUN FAŞİZM!
DGM KAPANSIN, ZİNDANLAR BOŞALSIN!

Faşist DGM'lerin çıkarılmasına çalışılması halinde sürekli boykot kararı aldık

Bizler Diyarbakır Yabancı Diller Yüksek Okulu öğrencileri olarak çıkarılmak istenen ve sivil sıkıyönetim demek olan faşist DGM'leri protesto için 2 günlük uyarı boykotu yaptık.

Boykotumuzun ilk günü okul idaresinin polisle işbirliği sonucu 100'den fazla polis zorla okula girerek boykotumuzu kırmaya çalıştı. 20 arkadaşımız bir süre Yenişehir karakolunda göz altına alındı.

Revizyonist ideolojinin etkisi altında olan arkadaşların tavırları polisi daha da cesaretlendirdi. Onlar okulda kalmanın gereksiz olduğunu, marş söylemenin, slogan atmanın yanlış olduğunu söylüyorlardı.

Bizler, sürekli olarak işçinin grev sırasında fabrikasını, öğrencinin okulunu bırakamayacağını savunduk ve uyguladık.

Boykot sonunda yaptığımız forumda faşist DGM kanununun çıkarılmaya çalışılması halinde sürekli boykot yapacağımıza dair karar aldık.

DGM KAPANSIN, ZİNDANLAR BOŞALSIN!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

D.Y.D.Y.O
Boykot Komitesi

EKİZ İŞÇİLERİ SAHTEKARLIKTAN SİCİLLİ FAŞİST PATRONA KARŞI YILMADAN DİRENİYORLAR

İzmir'deki Ekiz Zeytinyağı Fabrikası'nda daha önce DİSK'e bağlı Gıda-İş üyesi işçilerden 80 tanesi işten atılmıştı. Patronun yardımıyla faşist MİSK'e bağlı Yeni-Gıda-İş işyerine sızmaya çalıştı. İşçiler zorla faşist sendikaya üye kaydedilmek istendi.

İşçiler zor şartlar altında düşük ücretle çalıştırılıyordu. Patron, kıdem tazminatı artan işçileri işten atıyor, yerlerine çoğu kadın olan yeni işçi alıyordu. İşçileri azgınca sömüren patron, imalatı durdurmadan 3 ay öncesi işçilere yarım yövmiye ödemeye başladı. 28 Ağustos gününden itibaren de "fabrikanın zarar ettiği" gerekçesiyle işçilerin ücretlerini vermemeye başladı. Bunun üzerine 320 işçi biriken ücretlerini ve tazminatlarını almak için direnişe geçtiler. Her bir işçinin tazminatı 10-12 bin lirayı bulmaktadır. Patron bu namussuzluğa düşük ücretle işçi çalıştırmak için başvurmuştur. İşçiler, tazminatları ödenip çıkış belgeleri verilmediği için başka yerlerde çalışamıyorlar. Patron işçileri açlık ve sefalete sürükleyerek istifa etmeye zorluyor. Bu şekilde kıdem tazminatı fazla olan işçileri işten çıkartıp, yerlerine asgari ücretle çalıştırabileceği kıdemsiz işçi almayı planlıyor.

İşçilerin ücret ve tazminatlarını vermeyen patron, çocukları için Çeşme sayfiyesinde doğum partileri veriyor. Bu azılı faşist halkımızın sağlığını da hiçe sayıp, üretilen zeytinyağına makina yağı karıştırıyordu. Daha fazla kâr için yaptığı bu namussuzluk Eskişehir ve Istanbul Belediyelerinin raporlarıyla da doğrulanmıştır. İzmir Ülkü Ocaklarına bol miktarda para yardımı yapan patron Muhittin Ekiz sahte imzalarla para çekerken yakalanmıştır. Ekiz işçileri patronun bütün namussuzluklarına karşı, alın larının terini bu azılı faşiste teslim etmemek için yılmadan direniyorlar.

Gerici grev komitesi direnişi sürdüren işçilerin önüne sınıf düşmanı kararlarla çıkmakta ve işçilerin grev ve direnişleri savaş okulları gibi değerlendirmelerine engel olmaktadır. Sosyal-emperyalizme yaltaklanan TEP çizgisinin savunucuları devrimcilerin işçilere doğru siyaseti götürmelerini engellemekte, gazete satışını yasaklamaktadırlar. İşçilerin bu gerici siyaseti de yere çalacağı gün yakındır.

Fransa'daki Türkiye'li Öğrenciler

ARKADAŞLAR

12 Mart 1971 açık faşist diktatörlük döneminde kurulmuş olan sıkıyönetim mahkemelerinin yerine anayasanın 136. maddesine yapılan eke dayanarak kurulan Devlet Güvenlik Mahkemeleri (DGM) halkımızın çıkarları doğrultusunda çalışanları yargılamışlardır.

Hakim sınıflar tarafından Anayasanın 136. maddesine ek yapılarak kurulması sağlanan DGM'lere bu gün karşı çıkan CHP de zamanında olumlu oy vermiş ve bu mahkemeler CHP-MSP koalisyonu sırasında çalışmışlardır. DGM'ler faşizmi yasallaştıran bir kurumdur. DGM'ler kurulduğundan günümüze kadar, greve giden işçileri, toprak isteyen köylüleri, süngüsüz demokratik eğitim isteyen gençliği, sendikalaşmak isteyen memurları, yazarları, çevirmenleri, yayımcıları, ozanları, sanatkarları yargılamış ağır cezalar vermiştir. Anayasanın uygun gördüğü demokratik kitle dernekleri gizli örgüt uydurmasıyla kapatılmıştır.

Yurdumuzda DGM kanununun çıkmaması için DİSK'in genel protesto çağrısına katılan yüzbinlerce işçi Istanbul, Ankara, İzmir, İzmit, Adana, Gaziantep ve Diyarbakır'da yürüyüş ve grevlerle mücadeleye girmiştir. Bu direnişler sırasında binlerce işçi tutuklanmış, binlercesi işten atılmış, onbinlercesi hakkında soruşturma açılmıştır.

Bizler FTÖB ve FTÖB Paris Şubesi olarak DGM'lere karşı verilen tüm mücadeleleri destekliyoruz. DGM'leri protesto amacıyla 3 günlük açlık grevi yapmaya karar verdik.

Tüm ilerici, yurtsever devrimci, işçi ve öğrencileri dayanışmaya çağrıyoruz."

FTÖB ve FTÖB Paris Şubesi

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ EYLEM BİRLİĞİ

DGM'leri ülkemizde en gerici, en şoven sınıfın hak, hukuk ve menfaatlarını korumak için kurulmak istenmektedir. Emekçi kitleleri daha rahat sömürebilmek için halk üzerinde hakim sınıfların bir baskı aracı olarak kullanılmak istenilmektedir.

Bütün emekçiler, devrimciler, ilericiler, yurtseverler, demokratlar ve bütün demokratik kuruluşlar hakim sınıflar tarafından halk üzerinde bir baskı ve zulüm mekanizması olarak kullanılmak istenen DGM'lerinin yasalaşmasını önlemek için en geniş birliği sağlayarak mücadele edelim.

DGM KAPANSIN, ZİNDANLAR BOŞALSIN!
KAHROLSUN FAŞİZM!
YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ EYLEM BİRLİĞİ!

İLERİ SERAMİK-İŞ
GENEL BAŞKANI HÜSEYİN ŞEN

HALKIN KURTULUŞU Gelibolu Belediyesi'nin grevci işçileriyle konuştu:

"BİZİM YAŞAMA HAKKIMIZI ELİMİZDEN ALMAK İÇİN ÇIKARTMAK İSTİYORLAR DGM'LERİ"

Genel-İş sendikasına bağlı Belediye işçilerinin grev yerine gittiğimizde işçiler grev çadırı önünde toplanmışlar, aralarında "Grevin haklılığı ve mücadelede kararlı olma" konusunda tartışıyorlardı. İlk sorumuzu grev gözcüsü genç bir işçi arkadaşa sorduk:

H.K.- Greve ne zaman başladınız?

- 17 Eylül günü başladık.

H.K.- Grev yapmanızın nedenleri nelerdi?

- Maaşımız yetmiyordu, geçinemiyorduk. Belediye Başkanı toplu sözleşmedeki hakları kabul etmeyince biz de onları almak için greve başladık.

H.K.- Greve kaç kişi katılıyor? Katılmayan var mı?

- Greve 43 kişi katılıyor. 8 kişi sendikalı olduğu halde katılmıyor. Ama onları işyerlerinde de çalıştırmıyoruz. Onlara çok kızıyoruz.

Grev gözcüsü bu arkadaşa başarılar dileyip yanından ayrıldık ve bir köşede oturan yaşlı bir işçi amcaya yaklaşıp ona da sorduk.

H.K.- Kaç yıllık işçisiniz?

- 12 yıllık işçiyim.

H.K.- Elinize kaç para geçiyordu. Bu parayla kaç kişiye bakıyorsunuz, yetiyor mu?

- Elime 1100 lira geçiyor. 4 çocuk, iki de hanımla biz, etti mi 6 nüfus. Sen ol da geçin bu parayla.

H.K.- Günde kaç saat çalışıyorsunuz?

- Sendikalı olalı beri günde 8 saat çalışıyoruz. Daha önce daha da fazla çalıştırırlardı bizi. Gece demez, tatil demez çalıştırırlardı. Mesai parası da alamazdık. Yani, fazla çalıştığımızın parasını zamlı alamazdık. Çavuşlar bizi kendi işlerinde bile çalıştırırlardı. Ama sendikalı olunca iş değişti. Şimdi mesai almadan fazla çalışmıyoruz. Ama halą hastalanınca, ya da işimiz çıkınca izin alamıyoruz. Verseler bile 2 günü geçen izinler için ücretlerimizi kesiyorlar. Bir yılda 12 günlük özür iznimiz var. Ama alamıyoruz ki..

H.K.- İş güvenliğiniz var mı?

- Yok, güvenliğimiz falan yok. Al işte su-yol işçilerini göz önüne. Karda, kışta, yağmurda çalışırlar, ayaklarında çizme, sırtlarında yağmurluk yok. Temizlik işçilerinin halleri onlardan da kötü.

H.K.- Sendika hakkında ne düşünüyorsunuz? Sizce sendika nedir?

- Dedim ya demin; sendika bize hakkımızı nasıl alacağımızı öğretti. Bize birlik olmayı öğretti.

Bu arada davul zurna çalmaya ve işçiler hep birlikte oynamaya başladılar.

Birlik olmasaydık, birbirimize ve kendimize güvenmeseydik böyle kararlı olabilir miydik?

De.sa.7'de

Lastik-İş'in sendika ağaları Etap işçilerine de ihanet ettiler

Patron, devrimci işçilere karşı, revizyonistlerin ağzıyla saldırıyordu

Plastik ve kalıphane diye iki bölümü olan 250 işçinin çalıştığı ETAP'ta DİSK'e bağlı Lastik-İş sendikası yetkilidir.

Bundan bir süre önce kalıphanedeki 10 çırak arkadaş Cumartesi zorla çalıştırıldıkları halde ek ücretleri ödenmediği için toptan işe gelmediler. Patron da bunları işten attı. Sendikacılar "çıraklar üyemiz değil" diyerek meseleyi örtmeye çalıştılar. Fakat devrimci işçilerin önderliğindeki ETAP işçilerinin baskısıyla 8 çırak arkadaş işe geri alındılar. Sendika ağaları daha sonra büyük kahraman pozlarında olaya sahiplendiler. Bu olay işçi çırak dayanışmasının yanı sıra revizyonistlerin iki yüzlülüğünün ufak bir örneğidir.

Celâl Küçük'ün başkanlığındaki sendika, geçen yıl 3 yıllık bir toplu sözleşmeyi, işçilerin istememesine rağmen imzalamıştır. Bir çok işçi arkadaş bu sözleşmeyi haklı olarak haklarımızın satılması olarak isimlendiriyor. Bu sözleşme sonunda yeni giren işçilerin ücreti eskilerden daha fazladır. Yeni gelen işçi 60 lira asgari ücretle işe başlıyor ve 5 lira da sendika zammı alıyor. Eski işçiler ise 40 lira asgari ücrete, 20 liralık zam almışlardı ve ellerine 60 lira brüt ücret geçiyordu.

İşçiler ücretleri düşük olduğu için mesaiye kalıyorlar. Fakat patron kalıphane bölümünde istediği adama mesai yazıyor ve saat başına 10 lira prim ödüyordu. Plastik bölümünde ise her isteyen işçi mesaiye kalıyor. Fakat prim filan almıyordu.

Kalıphane işçileri toplanıp şöyle bir karar aldık:

1- Fabrikanın tümünde her isteyen mesaiye kalabilmelidir.

2- Mesaiye kalan her işçiye saat başına 10 lira prim ödenmelidir.

3- Bunlar kabul edilinceye kadar hiç kimse fazla mesaiye kalmamalıdır.

Bu, plastik bölümündeki arkadaşlara da götürüldü ve onlar da kabul ettiler.

Siparişler çok olduğundan patron bunu kabul etmek zorundaydı. Çünkü yeni işçi almak var olanları mesaiye bırakmaktan daha pahalıya patlıyordu. Kısa sürede fabrikayı da büyütemezdi.

Ama sendikacılar bu tür eyleme karşıydılar. Çünkü bu hareketin başını devrimciler çekiyordu. İkincisi, kendileri, geçen sene sattıkları işçilerin gözüne girmek için patronla anlaşarak göstermelik bir ücret artışı sağlamak istiyorlardı. İş böyle olunca oyunları bozuldu. Bu direniş 3 hafta sürdü. Daha sonra kırıldı.

Direniş süresince sendikacılar önceleri "işçiler

De.sa.7'de

Altıyüz İşçinin Çalıştığı; TÜRK-İŞ'e Bağlı ENKA SANAYİ'den Bir İşçi:

TÜRK-İŞ YÖNETİCİLERİNE HAKETTİKLERİ AĞIR CEZAYI VERECEĞİZ

H.K.- Profilo'nun direnişi hakkında neler düşünüyorsunuz?

- Profilo'da olaylar sermayenin ne amaçla kullanıldığını, patronun ve iktidarın emekçilere oynamak istediği oyunun ne olduğunu ve kollok kuvvetlerinin kimi korumuğunu ortaya koyması bakımından bizlere birşeyler öğretmesi gereken bir olaydır. Bence Profilo'daki direnişin sadece çıkartılan işçilerin geri alınması için yapılan bir direniş gibi görmektense işin özünü, temeldeki sebeplerini düşünmek ve ona göre yorum yapmak gerekir.

H.K.- Profilo'daki asker ve polis baskısına karşı işçi ne yapmalıydı?

- Askerin ve polisin tavrı artık ortadadır. Sermayenin bekçiliğini yapmak ve Amerikancı olmayan herkesi kaba kuvvetle sindirmek. Hal böyleyken işçilerin bir albayın sözüne kanarak direnişe son vermeleri bence anlamsızlık taşıyan bir olaydır. Aynı zamanda devrimciler bu olayın üzerinde durmalı ve diğer işçiler direnişlerinde tekrar bu

hatayı yapmamalıdırlar. Zira sermayenin adeta bekçisi olan bu tip kişilerin sözlerine inanmak saflılliktir. O halde direniş kararı alınırken verilen büyük karar kolluk kuvvetlerine karşı da uygulanmalıdır. Teslim olmak bir devrimciye ve devrimci bir olayın özüne ters düşmektedir.

H.K.- Türk-İş Sendikası hakkındaki düşünceleriniz nelerdir?

- Türk-İş'in başında sermayenin uşağı yöneticiler var. Bence böyle bir yönetici kadrosuna sahip olan bir sendikadan daha fazlası beklenemezdi. Türk-İş yöneticileri şunu unutmamalıdırlar: Her geçen gün uyanan, ilerleyen işçi sınıfı gerçek kişiliğini kazandığı ve gerçekleri kavradığı zaman yıkılışları çok feci olacak ve kendilerine layık olan en ağır cezayı kandırdıkları işçiler verecektir.

H.K.- Dalokay'ın atılması neyin belirtisidir?

- Gün geçtikçe belirginliğini ortaya koyan faşizm, azgınca saldırmaktadır. Halkın kesin hak ve özgürlüklerini ortadan kaldıran MC hükümeti yerini sağlamlaştırmak ve kimsenin konuşmaya hakkı olmadığı ve her şeyi kendisinin bildiğini ortaya koymak için her gün yaptığı işlerden birisini yapmış ve bu defa da kurban olarak kendilerine Dalokay'ı seçmiş.

H.K.- Bu düzenin yerine nasıl bir düzen gelmesini isterdiniz?

- İnsan hak ve özgürlüklerini ortadan kaldıran ve eşitsizliği tam anlamıyla uygulayan, kişilere hiç değer vermeyen emperyalizme bağımlı kapitalist bir düzenin yerine, toplumcu, eşitliğin tam anlamıyla uygulandığı, insan haklarına saygılı yepyeni bir düzen kurulmasını istiyoruz ve bunun için de var gücümüzle çalışacağız. Belki öleceğiz, ama yeni düzenimizi, işçi-köylü iktidarını, sosyalist bir düzeni kuracağız. Bizden sonrakiler insanca yaşasın diye. Dünya kardeşliği kurulsun diye.

H.K.- MC neyin peşinde?

- MC hükümetine bakınca hükümeti oluşturan ortakların hepsinin de bir idealleri vardır. Bu kimseler halkı düştükleri kötü durumdan kurtarmak değildir amaçları. Kendi paçalarını kurtarmaktır. Zira artık onlar da biliyorlar tarihin akışı her faşist toplumu yıktığı gibi, Türkiye'de de onlar için kaçınılmaz son gelmiştir.

Kadın-erkek bir grup Profilo işçisi

ŞANLI PROFİLO

Jandarma Albayının sözlerine kandık. Öfkemizi bastırıp di

Faşist MC iktidarının kanunlaştırmak istediği DGM yasasını çıkartmamak için DİSK'in aldığı "Genel Yas" kararından sonra işi bıraktık. Ama bu karar bize göre, pasif, faşizmle uzlaşan bir karardı. Biz yas günlerinde değil mücadele günlerindeydik.

Eylem başladığında işverenler MESS'in kararıyla bildiri dağıttılar. İşçilere gözdağı vermeye çalıştılar. DİSK yönetimine bağlı temsilciler ise, bu sırada sessizce seyirci kalıyorlardı. İşçi arkadaşlar bildirileri almadı ve işverenlerle konuşmayı kesinlikle reddettiler. İşverenler, "DGM'nin işçiyle bir ilgisi olmadığını, direnişin kanunsuz olduğunu, direnişe katılan işçilerin toptan işten atılacağını" söylüyor, böylece direnişi kırmaya çalışıyorlardı.

Devrimci bir kadın işçi arkadaş, DGM konusunda konuşulması, tartışılması gerektiğini söyleyince, Telra'daki sendika temsilcileri, arkadaşı," bunun örgüt disiplinini bozacağını, kargaşa yaratacağını" savunarak susturmaya çalıştılar. Bu gibi konuların işçi arasında konuşulamayacağını öne sürdüler. İşçiler ise "bizi sürü yerine koyamazsınız görüşlerinizi bizim önümüzde tartışın neler düşündüğünüzü bilmek istiyoruz" diyerek onların işçileri adamdan saymama, hor görme tavrına kararlı bir şekilde karşı çıktılar. Temsilciler arkadaşı temsilci odasına götürdüler. Bizde onunla beraber gittik. Temsilciler, "DGM'lerin özünün işçilere kavratılmasının DİSK'in siyasetine aykırı" olduğunu söylediler.

Devrimci arkadaş, "Sizler işçi sınıfının çıkarını ilgilendiren DGM yasasının açıklanmasına karşı çıkıyorsanız işçi sınıfına karşısınız demektir. Biz işçilerin devrimci siyasetini her yerde, her zaman savunuruz." cevabını verdi. Bütün işçilerin önünde yüzleri açığa çıkan temsilciler, kötü durumdan sıyrılmak için bize "mitinge gidileceğini" söylediler. Miting günü hepimiz fabrikanın önünde toplandık.

BİZ YÜRÜMEK, SESİMİZİ DUYURMAK, ÖFKEMİZİ VE MÜCADELE AZMİMİZİ HAYKIRMAK, MARŞLAR SÖYLEMEK İSTİYORDUK.

Bir süre sonra temsilciler, "araba getirmeyeceklerini" ve bizlere "eve gitmemizi" söylediler. Bir anda hepimizi bir öfke kapladı. Hep bir ağızdan bunun halka ihanet, faşizme boyun eğmek, faşizme teslim olmak demek olduğunu haykırdık. Temsilciler, "görevlerinin bunu bildirmek olduğunu gerisine karışmayacaklarını" söyleyerek çekip gittiler. Telra işçilerinden bir grup ve Profilo bölümünün tamamı arabalarla Taksim'e gittik. Diğer fabrikalardan gelen işçilerde arabadaydılar. Bunu görünce hayal kırıklığına uğradık. Biz yürümek, sesimizi duyurmak, öfkemizi ve mücadele azmimizi haykırmak, marşlar söylemek istiyorduk. DİSK yöneticileri işçilere sessiz olmalarını, içlerine yabancıları sokmamaları devamlı olarak ihtar etmekteydiler. (Yabancıdan kastedilen devrimciler)

Biz, bu davranışın doğru olmadığı görüşündeydik. İşçiler güçlerini göstermedikleri, sınıf olarak birleşmedikleri, bütün emekçi halkla birleşmedikleri, devrimci bir önderlik altında mücadele etmedikleri takdirde yenilmeye mahkumdurlar. Gördük ki, DİSK yöneticileri işçilerden, işçilerin devrimci birliğinden, mücadele azminden korkmaktadırlar.

BİZ YÜRÜYÜŞ YAPACAĞIZ DİYE SEVİNİRKEN TEMSİLCİLER DİRENİŞİN BİTTİĞİNİ SÖYLEYİNCE HEPİMİZİ BİR ÖFKE SARDI.

Salı günü temsilciler bir araya toplanmamızı istediler. Bütün arkadaşlar yürüyüşe gideceğimizi zannederek büyük bir heyecana kapıldık. Büyük bir sevinç dalgasının estiği işçi guruplarından "önlüklerle yürümemiz gerektiği, gücümüzü göstermemiz gerektiği" sesleri yükseliyordu. Ama temsilciler, yürüyüş bir yana "Genel Yas"ın sona erdiğini bildirdi. Bu durum arkadaşları çok öfkelendirdi. Sinirli bir sesle ve bağırarak "DGM yasasının çıkarılması engellendi, direnişimiz amacına ulaştımı, direniş sona eriyor?" diye sorduk. Fakat bize cevap bile vermediler. Baş temsilci Kudret ve diğer temsilciler, hesap vermekten kaçıp hemen orayı terkettiler.

Arkadaşlar moralleri bozuk, ihanete uğradıklarının bilincinde istemeye istemiye işbaşı yaptılar.

KARDEŞLERİMİZ ATILINCA BİRİKEN KİNİMİZ, ÖFKEMİZ TEK BİR KELİMEYLE PATLADI: İŞGAL....

Bundan sonra işveren Profilo bölümünden 14 işçinin işine 17. maddeden tazminatsız son verdi. İşte bu bardağı taşıran son damla oldu. Biriken öfkemiz, kinimiz tek bir kelimeyle patladı: İŞGAL! Atılan kardeşlerimiz yeniden işe alınıncaya kadar direnmeye karar verdik. Bir anda bütün arkadaşların yüzüne bir sevinç, bir mutluluk kapladı. Cesur ve kararlı bir sevinç, mücadele etmenin, direnmenin mutluluğu.

REVİZYONİST TEMSİLCİLER PATRON UŞAĞIDIR.

Telra bölümündeki revizyonist temsilciler de diğer bölümlerdeki gibi direnişteki arkadaşlarına yardım etmek isteyen işçileri engellemeye çalıştılar. Kendilerini pasifizmin ve sendika ağalarının hizmetine adayan bu temsilciler "Bu direniş Kanunlara aykırıdır DİSK destekleyemez, bizim görevimiz burada çalışıp onlara maddi bakımdan yardımcı olmaktır. Zira DİSK direnişteki işçilere yardım edemez durumdadır. Olursa kapatılır. Hele bir bakalım bayram parası ile avansları alabilecekmiyiz?" diyerek direnişe geçmek istiyen işçileri caydırmaya çalışıyorlardı. Baş temsilci Kudret, bayram paralarını soranlara ise "şimdi önümüzdeki mesele Profilo'daki direniş" diye cevap vererek bu isteği de bastırmaya çalışıyor ve nabza göre şerbet veriyordu. Mücadele etmek isteyenleri vazgeçirmeye bakıyordu.

Çünkü onlara göre, işçi sınıfı davasını savunmak, işçilerin devrimci eylem birliğini sağlamak "bozgunculuk" demekti. Kendileri patrona anlaşarak işten attırmuşlardır.

Bir ünite temsilcisi "işverenin 17. maddesi varsa bizimde 17. maddemiz var. Görüşlerimize ters düşeni işten attırırız" diyecek kadar işi ileriye götürdü.

Evet onların ne olduğunu bu olaylar daha iyi açığa çıkarmıştır. Onlar, patronla anlaşıp işçileri işten attırabilirler, gün-

Bayram sonu işten atılan kardeşlerimizi de içeriye, fabrikaya almak istedik. Polis engel olmaya çalışınca çatışma başladı. Anında verilen bir kararla fabrikayı işgal ettik. Kapıları kaynaklayarak giriş çıkışı tamamen kontrolümüze aldık. Polis üstümüze devamlı ses bombası, göz yaşartıcı bomba atıyordu. Biz demir çubuk, taş, sopa

Faşist polis panzerle, copla, gaz bombalarıyla saldırıyor, kurşun yağdırıyordu.

ise patrona gidip ne yapacaklarını sorarak işçi sınıfına ihanet içinde olduklarını bir kere daha gösterdiler. Hatta bu sözde işçi temsilcileri direniş sırasında doğru devrimci bir tavır gösteren, DGM konusunda konuşmak, tartışmak, slogan atmak, marş söylemek, dışarı bahçeye çıkmak isteyen arkadaşların listesini patrona vererek işten attırma yolunu tuttular. Profilo tarihinde bu tür olaylar çok görülmüştür. İşçiye sırt çeviren temsilciler, kendilerini ve Genel Merkezi eleştiren bir çok işçiyi

kü onlar patron uşağıdırlar. Onlar nasıl davranmaları gerektiğini işçilerden değil, patrondan sorarlar, çünkü onlar işçi düşmanı, patron dostudurlar. Onlar, iş başa düşünce işçiler "söz ve karar sahibidir" deyip sorumluluktan kaçarlar ama işçiler sendika içi demokrasiyi kullanmak isterlerse "söz ve karar sahibi olmak" orada biter, işçinin revizyonist sendika ağalarının kulu kölesi olmasını isterler.

Direnişi kırmak için 6. Bölge başkanı Hikmet Aslan fabrikaya gelip konuştu. Bizleri kandırmaya çalıştı. Arkadaşların "bayram dolayısıyla eve gitmelerini direnişe bayramdan sonra devam etmelerini" istedi. Bizim hep bir ağızdan verdiğimiz cevap kisa ve netti: "işçilerin bundan büyük bayramı olmaz". Bu kararlı direnme karşısında patron, "isteklerimizi büyük ölçüde kabul ettiğini yalnız 2 işçiyi işten atacağını" söyledi. 6. Bölge temsilcisi Hikmet Aslan'ın da özel çabaları, daha doğrusu alçakça yalanları ve patronun vaadleri sonucu dağıldık.

ATILAN KARDEŞLERİMİZİ İÇERİ ALMAK İSTEDİK. POLİS ENGEL OLDU, ÇATIŞMA BAŞLADI.

motor parçaları, sıcak su hortumlarıyla saldırıya karşı koyduk. Polisi geri püskürtüp, bir panzeri ele geçirdik. Fakat bu panzer polislerin köpekçe yaltaklanıp, yalvarmaları üzerine geri verildi.

Bir işçi arkadaşın polis kurşunuyla yaralanması üzerine Telra'daki arkadaşlarda işi bırakıp Telra bölümünün de işgal edilmesini istediler.

KADIN İŞÇİLER AYAK BAĞI DEĞİL, MÜCADELENİN NEFERLERİDİR.

Bu isteği bastıramıyacaklarını anlıyan Telra temsilcileri, güçleri dağıtmaya çalıştılar. "Kadın işçilerin ayak bağı olmayıp mutlaka eve gitmelerini, erkek işçilerden de isteyenin gidebileceğini" belirttiler, patron ağzıyla konuşan bu revizyonist temsilcilerinin yüzlerini bir kere daha gördük. Temsilciler de tıpkı patron gibi işçilere dağılmalarını öğütlüyorlardı. Onlar da tıpkı patronlar gibi, güçleri bölmeye, kadın işçileri mücadeleden uzak tutmaya çalışıyorlardı. Oysa biz, Şanlı Profilo Direnişimizde bir kere daha gördük ki kadın işçiler ayak bağı olmak bir yana mücadelede erkekler kadar kararlı ve yüreklidirler.

PROFİLO DAMINDA
GÜMBÜRTÜSÜNÜ AN
SLOGANLAR YÜKSE

Dışarıya ça
işçilerini ve h
coplamaya başla
ve halk bir yan
lerini savunurk
dan da bunu pro
için "Faşizme
hürriyet", "Kat
"Ne Amerika, ne
ğımsız Türkiye"
rını atarak yüz
İşgal gece d
ti. Ertesi gün
dönen Telra iş
renişçi işçiler
için içeri gir
ce polisle çat
Çatışmayı gören
işçileri damdan
bürtüsünü andır
mek var dönmek
rolsun Faşistle
İktidar", "İşçi
Genel Greve" s
haykırdılar. Ve
hep bir ağızdan
kararlılıkla ve
bir marş yüksel

1000'in üze
üzerine. Hak

"Bu meydanda ce
Er olan savaşa
Faşistlere hın
Emekçiler safa

ÇEVRE HALKI KIZ
SAVAŞINDA İŞÇİ
SAFINDA YER AL

Sokaktaki ça
tikçe şiddetlen
tışmaya Mecidiy
da katıldı. Gen

Kadın, erkek Mecidiyeköy halkı işçilerle omuz omuza çatışmaya katıldılar. Bu arada içerdeki iscilerde yanar paçavra taş yağdırıyorlardı faşist polisin başına.

HALKIN KURTULUŞU direnişçi bir Profilo işçisiyle konuştu:

ŞUNU AÇIKÇA GÖRDÜK Kİ: ORDU HAKİM SINIFLARIN BEKÇİSİDİR

Profilo'da yiğitçe direnip faşist jandarma albayı Ömer Öziskenderoğlu'nun yalanlarına kanarak teslim olan işçilerden biri 3 Ekim 1976 pazar günü Istanbul Kartal rıhtımında devrimci kuruluşlarca düzenlenen mitinge konuşmacı olarak katıldı. Konuşması bittikten sonra, arkadaş gazetecilerle röportaj için konuşurken dinledik. Revizyonist sendika ağalarının, Maden-İş bölge temsilcisi ağaların, onları bu direnişten vaz geçirtmek için nasıl çabaladıklarını anlattı.

SENDİKA AĞALARI BİZİ ARTIK DURDURAMIYACAKLAR

"onlar DGM'lere karşı verilen mücadelenin yalnız Profilo işçilerinin mücadelesi olmadığını, bütün ezilen ve sömürülen halkın mücadelesi olduğunu kavrayamadılar. Ya da kavramamış göründüler. Biz tüm emekçi, ezilen ve sömürülen halk adına bu mücadeleden vazgeçmeyeceğiz. Ölmek var, dönmek yok. 16 Eylül günü DGM'ler kurulmasın diye greve başladık. Ağalar bizi durdurdular bir an. Ama bu sefer durduramayacaklar. Durduramazlar çünkü bu direniş onları aşmıştır. Bizi de aştı. Halkın üzerindeki faşist baskı ve zulmün yasalaştırılmaması için verilen mücadele yalnız bizim değildir."

Konuşmasının burasına kadar, başlatılan bir şanlı mücadelenin yılmaz kararlığını vurgulayan arkadaşa daha sonra Kartal istasyonunda tren beklerken şu soruları yönelttik:

H.K.- Ezilen ve sömürülen halkın üzerinde baskı ve terör mekanizması olarak çıkartılmak istenen DGM'lere karşı önce şanlı bir grev başlattınız. Arkasından işten atılan arkadaşlarınızın işe tekrar alınması için direnişe geçtiniz. Halk sizi destekledi. Türkiye çapında başlayan bir grevin halkası olan grev ve direnişinize örnek bir mücadele gözüyle bakılıyor. Neden bu kadar kolay bir oyuna geldiniz. Orduya hangi gözle bakıyordunuz?

BU, BİZE BÜYÜK BİR TECRÜBE OLDU.

- Bu büyük bir tecrübe oldu bize ve şunu açıkça gördük ki; ordu, siyasetini hakim sınıfların çıkarına göre ayarlar. Şunu gördük ki, alçakça hilelere, yalanlara, her türlü namussuzluğa çoktan hazırdır Bu sermaye uşakları subaylar. Erler ne yapsın. Emir kulu, vur deyince ne yapacak. O vurmasa bu namussuz subaylar onu vuracak.

H.K.- Bütün subaylar için aynı şeyi mi düşünüyorsunuz?

- Evet. Bütün subaylar ordunun siyasetini uygulatır. Ama bu faşist domuz albay gibileri en alçakça yalanları da söyler; sırası gelince yetki kendisinde olsa astırır bile. Bazı subay ve assubaylar, başçavuş ve asteğmenler polise karşı bizi korumaya çalıştılar. Ellerinden geleni yaptılar. Böyleleri de var. Ama artık ordunun, sermayenin malı, uşağı olduğunu gördük. Subaylar da faşist birer maşa. Jandarma subaylarının doğu Anadolu'da neler yaptığını duyuyorduk. Şimdi kendimiz yaşadık.

H.K.- Yalanlara kanmayıp dışarı çıkmasaydınız nasıl olurdu?

- Vur emri verirdi bu faşist domuz.

H.K.- Böyle bir şeyi daha önce hesap etmemişmiydiniz?

- Ölmek var, dönmek yok diye başladık biz direnişe. Belki kırırlardı bizi ama korkmazdık.

H.K.- Vuruşmak zorunda kalsaydınız erlere karşı nasıl vuruşacaktınız? Ne yapmanız gerekirdi?

ERLERE BAKILAN GÖZLE ORDUYA BAKILMAZ. ORDU SERMAYENİN BEKÇİSİDİR.

- "Biz, halk çocukları, kardeşlerimiz olarak görüyorduk askerleri. Onların da davasıdır bu. Biz onların geleceği için mücadele ediyorduk. Yalnız Profilo işçilerinin hakları için değil. Onlar da anlarlar kardeşlikten. Halk çocuğu olarak severler bizi. Desteklerler diyorduk. Onlara bu yüzden güveniyorduk. Zaten elimiz kalkmazdı kendimize. Onlar bizim parçamızdı. Onlar da, anladılar kardeşliğimizi. Bize silahlarını bile verdiler. "Al kardaş, ben vuracağıma sen vur beni. Vur emri verirse komutan ben ne yaparım. Başka ne yapabilirim kardaş." diyenler bile oldu. Onlar bizim kardaşımızdı, biz onları nasıl vururduk. Biz orduyu askerler, erler olarak gördük. Sonunda; 'çatışırsak yüz yüze geleceğimiz onlar' dedik. Orduya, erlere baktığımız gözle bakıp güveniyorduk. Sonra albay Ömer Öziskenderoğlu iyidir diye ün yapmıştı, öyle duymuştuk. Ama şimdi şunu anladık; ordu ne erlerin ne Ömer Öziskenderoğlu'nun siyasetiyle hareket etmez. Ordu sermayenin tarafındadır. Sermayenin bekçisidir. Elbette bizim tarafımızı tutmayacaktı. Ama geç anladık. Bu bir tecrübe oldu bize.

Şunu gördük ki ordu, siyasetini hâkim sınıfların çıkarına göre ayarlar. Şunu gördük ki, alçakça hilelere, yalanlara, her türlü namussuzluğa çoktan hazırdır.

H.K.- Şimdi erler ve subaylar arasında fark görüyor musunuz? Subaylar hakkında nasıl düşünüyorsunuz?

ERLER BİZİM KARDEŞİMİZ. BİZ KARAKOLA GÖTÜRÜLÜRKEN KÜFREDİP DURDULAR SUBAYLARA

- Erlere karşı vuruşamazdık biz. Onlar bizim kardeşimiz. Anlatırdık onlara; yarın bu üniformayı atınca aynı faşist zulmün yine bu ordu tarafından bu subaylarla onlara yapılacağını. Halk çocuğu olduklarını. Yarın saflarımıza onlar da katıldığında omuz omuza bu subaylara, bu or-

duya, bu polis
peklere karşı
vüşmek zorunda
zı. Yarın faşis
grevci olarak
tuklayacağını,
larak topraklar
süreceğini anla
şist ordunun g
olarak yine ha
na onları kurş
anlatırdık. Ha
yapılan baskın
onlara da yapı
latırdık. Suba
venmeyin, onla
bizim de düşma
dik. Emirlerin
derdik. Kazanm
dık onları. Er
da zaten bizim
duklarını anla
karakola gider
ra küfredip du
lan söylenmesi
dılar.

*H.K.- Ordu
yeni fikirler
direnişte. Ord
miyeceğini, or
yenin silahı o
ladınız. Bir d
nişlerinizde b
şığında orduya
rınız ne olmal*

ARTIK HİÇ BİR
DİRENİŞİMİZDE
GÖZÜYLE BAKMIY

- Polisle
de sermaye uşa
bir direnişimi

...inin ağzından:

DİRENİŞİ

...renişi bıraktık.

kadın, erkek, işçi, öğrenci bütün çevre halkı, kızışan sokak savaşında işçilere yardım ediyor, taş topluyor işçilere veriyor, polislerin önünü kesiyor, onları taş yağmuruna tutuyordu.

Polisin vahşetini, zulmünü gören halk, evlerden damlardan "Katil polisler" "Köpekler" diye bağırıyordu. Bunun üzerine polis çevre dükkan ve evlere de saldırdı. Birçok evin içine sis bombası attı, çatışma artık iyice kızışmıştı. Polise yeni takviyeler ve panzerler geldi. Panzerler ara sokaklara dalıyor, işçilere ve çevre halkına saldırıyorlardı. İşçiler ve çevre halkı "Faşizme ölüm, Halka hürriyet" haykırışlarıyla kadın, erkek, işçi, öğrenci ellerine geçen taş ve sopalarla polis saldırısını püskürtmeye çalıştılar. Polislere karşı kahramanca direnen işçiler ve halk, panzer hücumlarını durdurmak için sokak aralarında ellerine geçirdikleri her

yükseliyordu. Faşist polisler halka açıktan açığa öldürmek kastıyla ateş ediyorlardı. Kadın ve erkek işçiler yerlerde sürükleniyor, tekme tokat arabalara götürülüyor, kadınlara coplar gösterilerek sarkıntılık ediliyordu. Ancak faşistlere layık küfürlerle halka hakaret ediliyordu.

Bu olaylar olurken ise Telra temsilcileri mücadelenin şiddetlendiği her zamanda olduğu gibi ortada gözükmediler.

CAN YOLDAŞIMIZ YAKUP KESER KAHPE BİR POLİS KURŞUNUYLA ŞEHİT OLDU

Panzerler yeniden fabrikaya saldırdı. Saldırıya demir çubuk, taş, sopa önceden hazırlanmış asit torbaları, benzin dökülüp ateşlenen paçavralarla karşı koyduk. Bu arada bir çok kardeşimiz yaralandı. Ve yiğit kardeşimiz, mücadele arkadaşımız, can yoldaşımız Yakup Keser kahpe bir polis kurşunuyla şehit oldu.

...rinde polis, 6 tane panzerleriyle geldiler, Profilo işçilerinin ...ettikleri cevabı alınca takviye istediler.

şeyi kullanarak barikatlar kuruyorlardı. Panzerlerin yıktığı barikatların yerine hemen bir başkası yükseliyordu. Çatışma bu şekilde üç saat kadar sürdü. Mecidiyeköy'ün bütün giriş çıkışları panzerlerle tutuldu. İşçiler çevre halkıyla birlikte bir yürüyüş düzenlediler. Ara sokaklardan "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", "Herkese İş Köylüye Toprak" sloganları

POLİSE DE, ORDUYA DA GÜVEN OLMAZ. BUNU GEÇ ANLADIK.

Bu sırada olay yerine jandarmalar geldi ve fabrika bu sefer askerler tarafından sarıldı. Camlardan "işimizin askerlerle olmadığını, polislere karşı olduğumuzu" bağırdık. Aslında çoğumuz askerlerle, onları yönetenlerin aynı şey olmadıklarını, orduya kesinlikle güvenilemiyeceğini iyice anlamamıştık. Faşist Jandarma albayı işçileri götürüp evlerine bırakacağına "namusu üzerine" söz verince iyice kabarmış olan öfkemizi bastırarak direnişi bıraktık. Ama olaylar, polise olduğu kadar orduya da güvenilemiyeceğini bize öğretti. Zaten Sungurlar'da, Elka'da, Ugurgül'de de böyle olmamış mıydı?

500'ü aşkın işçi cemselere bindirilerek Gayrettepe polis merkezine doğru yola çıkarıldık. Daha cemselere binilirken bize saldırıldı. Aldatıldığımızı, oyuna getirildiğimizi anladık ve hep bir ağızdan marş söylemeye başladık.

HAKARET, KÜFÜR, DAYAK, İŞKENCE BİZİ YILDIRMADI. ŞİMDİ DAHA DA BİLENDİK.

Gayrettepe polis merkezinde, polisler ikiye ayrılmış ortada ancak bir kişinin geçeceği kadar yer bırakılmıştı. Oradan geçen her işçiye, kadın, erkek, tekme, tokat ve copla saldırıldı. Ve içeriye alındık. Hücrelere, lokal ve kitaplığa dolduruldük. Ertesi gün akşama kadar dayak, işkence ve küfür faslı devam etti. Bazı işçiler gözleri bağlı olarak alt kata işkence edilmeye götürülüyorlardı. Dayak ve işkenceyle, çeşitli suçlar kabul ettirilmeye çalışıldı. Devamlı olarak "mermiler nerede?", "bombaları nereye koydunuz?", "gerillalar nereye gitti?", "fabrikayı yakacak mıydınız?" gibi sorular sorup vuruyorlardı. Vuruyor, küfrediyorlardı.

Küfürlerin bini bir para, ana avrat küfrediliyordu. Özellikle kadınlara "sen bana aitsin", "orospu sizin ....riz.",

sizin ....riz.", "bekarsanız biz sizi .... riz." diyorlardı. Devamlı olarak "biz faşist köpekleriz değil mi?" diye soruyorlardı. Çünkü kendilerinin ne olduklarını iyi biliyorlardı.

Bayıltıncaya kadar dövülen arkadaşlar oldu. 2 aylık çocuk anası bir arkadaşın sütü kesildi. Herkesin yüzü gözü yara, kan ve çürük içindeydi. Mide kanaması geçirenler bile vardı.

Erkek arkadaşlara "karılarınızı biraz da biz kullanalım" diye hakaret ediyorlardı. Sözde polisler hırsızları yakalarlar, oysa polisler bizim paralarımızı çaldılar.

Yapılan her türlü zulme dayağa, işkenceye hiç birimiz boyun eğmedik. Devrimci işçi tavrını, gururunu, başeğmezliğini sonuna kadar sürdürdük. Onlar bizi döverek, işkence ederek, işten atarak, sarkıntılık ederek yıldırabileceklerini sanıyorlardı. Ama biz yılmak bir yana güçlendik, bilendik, nerede nasıl davranacağımızı daha iyi anladık.

Ve anladık ki, başımızdaki Sovyet işbirlikçisi, sosyal-faşist, revizyonist pasifist sendika ağalarını atmadan mücadelede başarıya ulaşamayız. DİSK bizim sendikamızdır. Onların çiftliği değil. DİSK'i biz yaşatıp, güçlendirecek gerçekten işçilerin sendikası, mücadele örgütü haline getireceğiz.

YAŞASIN KADIN VE ERKEK İŞÇİLERİN BİRLİĞİ!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!
TÜRK-İŞ VE DİSK'Lİ İŞÇİLER BİRLEŞİN!
ATILANLAR ALINSIN ÜCRETLER ÖDENSİN!
KAHROLSUN FAŞİST MC İKTİDARI!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

dost gözüyle bakmıyacağız. Erler bizim kardaşımız. Ordu değil, ordu düşmanımız. Subaylara bundan böyle güvenmememiz gerektiğini öğrendik. Bu bize ışık tutsun. Direnişteki, grevdeki işçi kardaşlarımız sonuna kadar direnşinler, yılmasınlar. Halk bizimle birliktir. Mücadeleden dönmeyiz.

PROFİLO'da direnen işçileri desteklemek ve mücadeleye katılmak için PROFİLO'nun önüne giden bir arkadaş ise şunları söyledi:.. "Polis PROFİLO binasının dışında kalan işçilere ve işçilerin mücadelesini desteklemek için toplanan halka karşı adice saldırdı ve bizi kurşun yağmuruna tuttu. Halkla polis arasında çıkan çatışmada, biz taşlarla ve yumruklarımızla silahlı polisleri defalarca kovaladık. İşçi kardeşlerimizi cemselere doldurup siyasi polise götürmek istedikleri zaman, bütün halk polise karşı çıktı. Polis hırsından çılgına döndü. Kuduz köpekler gibi saldırdı. Ama ne bize, ne de dışarıda kalan PROFİLO'nun yiğit işçilerini yıldıramadılar. Bunun üzerine bizi yaylım ateşe tuttular Halk kurşun yağmuru altında bu köpek sürüsüne taşla sopayla saldırdı. Askeri kamyonlara doldurulup götürülen işçi kardeşlerimiz evlerine götürüleceklerini sanıyorlardı. Onları uyarmak istedik, götürüldükleri yerin evleri değil, Emniyetin siyasi şubesi olduğunu anlatmak istedik. Götürülmelerini önlemek istedik.

Polis saldırıya geçti. Aramızda amansız bir mücadele başladı. Polisin ne saldırgan köpekliği, ne panzeri, ne copu halkı yıldıramadı. Halkın direnişçi işçi kardeşlerini faşist köpeklerin ellerine bırakmayacaklarını anladılar. Ve halkın üzerine ateş açtılar. Kurşun yağdırmaya başladılar. Horlanmışlıklarının, satılmışlığın acısını çıkarırcasına saldırdılar. Yakup Keser Kardeşimiz orada aldı kurşun yarasını, düştü. Polis bütün gücüyle saldırıyordu ama, halkın kararlılığını kıramadı. Mücadele sokak aralarında devam etti. Evler ateşe verildi. Halk bir yandan yangını söndürdü, bir yandan polise karşı dövüştü. Kadınlar Yakup Keser Kardeşimizi yalnız bırakmadılar. Yaşayabilmebırakmadılar. Aldığıkurşun yarasına rağmen yaşayabilmesi için arkadaşları yardıma koştular ve Yakup şunu söyledi: "Size beni bırakın arkadaşlar, şu faşist köpeklerin hakkından gelin. Ben şimdi kalkarım" Faşist Jandarma Albayı Ömer Öziskenderoğlu, kalleş köpek! Arkadaşlarımızı yılan gibi iki çatal diliyle aldattı."

PROFİLO Direnişinin Dersleri Yolumuzu Aydınlatıyor

Profilo direnişi işçi sınıfının mücadele tarihindeşanlı bir sayfadır.

Profilo Direnişi, gözünü kırpmadan kanını ve canını vererek faşist zulme karşı koyan Profilo işçilerinin ve çevre halkının yarattığı bir destandır.

Profilo Direnişi, işçi sınıfı ve halk kahramanlığının bir örneğidir.

Profilo Direnişi, işçi sınıfı ve halkın mücadelesi için zengin ve öğretici derslerle dolu-dur. Devrimcilerin ve bilinçli işçilerin görevi, bu şanlı mücadelenin derslerini bütün işçi sınıfına ve halka aktarmak, kavratmak ve bundan sonra bu derslerden yararlanarak mücadele etmektir.

O Profilo Direnişinde işçi sınıfı birliğinin iyi bir örneği verildi. Fabrikanın bütün işçileri bağırlarından koparılan kardeşlerinin yeniden işe alınmaması üzerine sendikanın kararını bile beklemeden, bir anda büyük bir kararlılıkla fabrikayı işgal ederek direnişe geçtiler. Direnişin daha sonraki günlerinde yakın fabrikaların işçilerinin ve çevre halkının Profilo işçilerine destek oldular. Onlara moral verdiler. Bu destek, Telra bölümü işçilerinin direnen Profilo işçilerine katılmak için fabrikaya girmek istediklerinde polisin saldırısına uğramasıyla bir üst düzeye çıktı. Kadın, erkek, işçi, esnaf, öğrenci, çırak bütün bir çevre halkı işçilerle omuz omuza polisle dövüştü.

Bu işçi sınıfı ve halkın birliği yolunda ileri bir adımdır. Ancak yine de eksiktir. Demir Döküm işçileri, Sungurlar işçileri Profilo'da direnen kardeşlerini desteklemek için aktif olarak harekete geçmek istediler. DİSK'in revizyonist sendika ağaları buna engel oldular. Revizyonistlerin bütün engelleme çabalarına rağmen aktif destek sağlanmalı ve mümkün olan her fabrikada ATILAN İŞÇİLERİN İŞE ALINMASI VE PROFİLO İŞÇİLERİNİN DESTEKLENMESİ İÇİN DAYANIŞMA GREVLERİNE GEÇİLMELİYDİ.

Direnen işçileri desteklemek için fabrikalardan okullardan yürüyüşler düzenleyerek Profilo Fabrikasında toplanmak ve polise karşı mücadeleye omuz vermek gerekirdi.

İşverenler, direnişçi işçilere karşı birleşik olarak hareket ediyorlar. Bir fabrikada direnen işçilerin kara listelerini çıkararak diğer fabrikalarda da işe almıyorlar. İşçi sınıfı da tek bir yürek tek bir vücut olarak hareket etmeli ve bir fabrikadaki zulme, işten atmaya hep birlikte karşı koymalıdır.

O Profilo Direnişi sırasında, revizyonist sendika ağalarının yüzleri bir kere daha bütün çirkefliğiyle ortaya çıktı "Kanunsuz" olarak gördükleri ve desteklemeyeceklerini bildirdikleri direnişi kırmak için baştan sona kadar patronla kol kola hareket ettiler. Mücadele başarıya ulaşmak için işçi sınıfı, bu sendika ağalarını başlarından ve içlerinden defetmelidirler.

O Polise karşı yiğit savaşan Profilo işçileri askeri birlikler gelince gevşedi. Albayın sahtekarlıklarına aldanarak direnişi bıraktı. İşçilerin aldanmaya direnişte başlıca nedeni, devlet ve ordu hakkındaki yanlış ve zararlı bilgileridir. Hakim sınıflar yüzyıllardır devlet hakkında halk arasında hep hayaller yaydılar. Ülkemizdeki revizyonistler, oportünistler ve reformistler de aynı şeyi yaptılar. Devleti ve onun bir kurumu olan orduyu sınıflarüstü ve tarafsız gösterdiler. Hep ordu gökşeklikte yaptılar. Oysa polisiyle, orduyla, bürokrasisi, kanunları, mahkemeleri ve zindanlarıyla devlet hakim sınıfların elinde halkı baskı altında tutmanın, ezmenin bir aracıdır. Onun ordusuyla polisi arasında hiç bir fark yoktur. Emekçi halk arasında bu konuda varolan yanlış ve zararlı düşünceler yok edilmelidir Oportünistlerin yaydığı hayaller silinmeli, Marksist devlet ve ordu teorisinin işçi sınıfı ve halk tarafından kavranması için yoğun bir çaba sarfedilmelidir.

Öte yandan askerlerin ve assubayların kazanılmasına çalışılmalıdır. İşçilerin üzerine gönderilen birliklerdeki askerlere çok daha duygulu ve militanca seslenilmeli, işçilere saldırmamaları sağlanmalıdır.

O Kitlelerin faşizme karşı her türlü aktif mücadelesini bastırmaya çalışan Ecevit, Şanlı Profilo Direnişine de kara çaldı. Direnişi ajan-provakatörlerin yönettiğini, damdaki yüzü maskeli kişinin "kışkırtıcı ajan" olabileceğini söyledi. Onun amacı işçi sınıfını faşizme karşı mücadele yolundan saptırıp kendi reformist ve uzlaşmacı siyasetine çekmektir. Mücadelede zafere doğru yürümek için Ecevit'in bu çabaları mutlaka boşa çıkarılmalıdır.

O Direnişler daha sıkı örgütlenmeli, bütün işçileri kaynaştıran ve birleştiren bir komite tarafından yönetilmeli, diğer fabrikalarla ve halkla ilişkiler baştan daha sistemli kurulmalı. Özellikle genel grev gibi bir mücadele uzun bir hazırlık çalışması gerektirir.

O Profilo direnişi şunu da gösterdi ki, faşistlerin azgın saldırılarını püskürtmek, tabancayla, gaz ve sis bombasıyla saldıran polisleri yenilgiye uğratmak, ilkel bir örgütlenme ve ilkel bir teçhizatlanma ile taş, sopa ve ateşten paçavralarla mümkün değildir. Daha sıkı örgütlü ve daha sıkı teçhizatlı olmak gerekir.

Mücadeleye ihanet eden ve sırt çeviren revizyonistlerin kitleler üzerindeki bütün etkinlikleri kırılmalı, sendika temsilciliklerine ve sendika yönetimlerine gerçek işçi önderleri geçmelidir. İşçi sınıfı ve sömürülen milyonlarca emekçi devrimci proletaryanın önderliğinde toplanmalıdır.

HALKIN KURTULUŞU Sungurlar İşçileriyle konuştu:

SUNGURLAR İŞÇİLERİ DİRENİŞLERİNİ ANLATIYORLAR

● EVET, BİZLER SUNGURLAR İŞÇİLERİ OLARAK BÜTÜN İŞÇİLERİ VE BÜTÜN HALKI BİRLİK OLMAYA ÇAĞIRIYORUZ. VE BİZLER, KONACAK BİR EYLEMDE BÜTÜN ARKADAŞLARIMIZ TEK BİR YUMRUK GİBİ HAREKET ETSİN İSTİYORUZ,

● SARI SENDİKALARIN BASKISI ALTINDA OLAN İŞÇİ KARDEŞLERİMİZ, VE SINIFINA İHANET EDERCESİNE KARARLAR ALAN REVİZYONİST SENDİKA YÖNETİCİLERİNİN BASKISINDA OLAN İŞÇİ KARDEŞLERİMİZ:

HEP BİR AĞIZDAN HAYKIRALIM!
- FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET
- İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

16 Eylül günü DİSK'in DGM yasasını protesto etmek amacıyla genel yas ilan ettiğini ve bir çok fabrikada işlerin durduğunu duyduk. Biz de işleri bıraktık. Arkadaşların çoğu, kendi aramızda yapılan konuşma ve tartışmalarda örgütümüzün almış olduğu kararı pasif bir karar olarak ve de sorumluluktan, kaçan bir karar olarak nitelendirdiler. Fakat gene de bizler bir anda 100 binleri aşan işçi kardeşlerimizin başlattığı eylemi büyük sevinçle karşıladık. Ve şunu söylüyorduk. Burjuvazi, hakim sınıflar bize karşı silah bakımından ve devlet mekanizmasını, ellerinde bulundurdukların dan güçlü olabilirler. Ama bu böyle diye susup, DGM yasasının çıkmasını bekleyemeyiz. Sonuç, kaybedecek olsak dahi bizlere belli kayıplar verse bile, yiğitçe direnip öyle kaybetmeliyiz diyorduk. Bütün arkadaşlarımız bu kanıdaydı.

Arkadaşlarımızın bir çoğu 15-16 Haziranı yaşamış işçilerdi. O zaman 100 bin kişiydik, şimdi 300 bin, 400 biniz. Bu direnişimizin daha şanlı olmalı diyorlardı.

Eylemin ilk günü meseleleri bilen arkadaşlar bir kaç gurup oluşturarak sohbet havası içerisinde işçi meselelerini anlatıyordu. Arkadaşlar sarı sendikaların tabanındaki işçi kardeşlerimizin de eylemimize katılmasıyla daha güçlü olacağımızı belirtiyorlardı. Ayrıca evlerimize gittiğimizde karımıza, çocuklarımıza, çevremize meselelerimizi anlatıp, onları da saflarımıza katalım diye karar aldık.

Bazı arkadaşlarımız Grev nedir, Genel Grev nedir, DGM nedir? Bunların önemini anlattılar. Bazı arkadaşlarımız ülkenin kilit noktalarını elinde bulunduran, yani Demiryolları, Karayolları, Denizyolları, Maden Ocakları, Petrol Rafinerilerinin de eyleme gitmesiyle burjuvaziyi yerle bir edebiliriz dedi. Türk-İş'li işçi kardeşlerimizi de birlik olmaya çağırmalıyız denildi. Koymuş olduğumuz eyleme Türkiye'de çalışan büyük bir işçi kitlesi katılmıştı. Ama, gene de bu eylemi mümkün olduğu kadar ileri boyutlara ulaştırmamız gerektiği sonucunda birleştik.

HALKIMIZIN KURTULUŞU İÇİN ÖLENLERİN MARŞINI SİZDEN İZİN ALARAK MI DİNLEYECEĞİZ?

İlk gün hep bir ağızdan marşlar söyledik. İkinci gün Fabrikaya geldiğimizde sabah gazetelerini almıştık. İçimizden bir arkadaş yüksek sesle gazeteleri okudu, bizler dinledik. Ve bu konuda değerlendirmeler yaptık. Yeni yeni fabrikaların eylemimize katılması bizleri sevindiriyordu.

Arada bir radyodan işveren vekillerinin ve hükümet yetkililerinin demeçlerini dinlerken bütün arkadaşlar küfürleri basıyordu.

Eylemimizin ikinci günü arkadaşlar teyp ve devrimci bantlar getirmişlerdi. DİSK'ten bir görevli gelmişti. "Teybiniz iyi ama, çaldıklarınız iyi değil" dedi. O ara Deniz Gezmiş için yazılmış bir marş vardı. Arkadaşlar şu cevabı verdiler. "Halkımızın Kurtuluşu için ölenlerin marşını sizden izin alarak mı dinleyeceğiz?"

Bu eylem süresince büyük mitinglerin ve yürüyüşlerin yapılacağını söylemişlerdi. Fakat miting günü hepimizi değil 15-20 kişi aldılar. Diğer fabrikalardan da aynı şekilde 15-20 kişi almışlar. Bizleri otobüsler içerisine doldurup miting yapmaya zorladılar. O zaman bütün arkadaşlar bu kararı protesto ettik. Bu yanlış bir şeydi. Bizler yürümek istiyor, burjuvaziye 100 binlerin nasıl tek bir yumruk olduğunu göstermek istiyorduk. Örgütün başındakiler bizleri miting yapacağız, bu sadece çelenk koyma yürüyüşü deyip, bizleri susturdular. Aslında amaçları diğer devrimcileri kendi içlerine almamaktı. Bu nedenle işçileri otobüslere doldurmuşlardı.

"BİZ SAVAŞA GİRMEDEN SİZLERİN TESLİMİYETÇİ TAVIRLARI YÜZÜNDEN YENİLGİYE UĞRADIK"

Biz işçiler olarak gençlersiz bir devrim düşünmüyoruz ve işçiyle gençliği ayrı ayrı göstermeye çalışanlara da karşıyız. "Biz gençliği reddetmiyoruz" diyorlar ve kendi rotalarında giden kuyrukları İGD'lileri besliyorlar. "Biz gençliği de saflarımıza aldık" diyorlar. Oysa bunların siyasetleri ve tavırları DİSK yöneticilerinden hiç de farklı değil. Doğru unsurlardan korkuyorlar. Çünkü kendi yüzleri teşhir olur. Siyasetlerinin iflas etmesinden korkuyorlar ve bir çok devrime inanmış genç arkadaşlarımızı "devrim düşmanı, maocu, pasifist, provakatör" olarak adlandırıyorlar. Oysa bizler tabandaki işçiler olarak artık her şeyi gördük. Hele bu son günler Her şey tüm açıklığıyla ortada.

Ve bizlere şunu söylüyorlar. Arkadaşlar biz bir savaşa girdik ve kayıplar verdik. Bizler de diyoruz ki: Hayır, biz daha savaşa girmedik. Biz savaşa girmeden sizlerin teslimiyetçi tavırları sonunda yenilgiye uğradık. Biz yiğitçe, mücadele etmek istiyoruz.. Bütün iş yerlerinde en ileri gelen yiğit militan kardeşlerimizin iş akitleri fesh edildi. Bizlere atılan arkadaşlarımızı görüşmeler sonucunda geri aldıracaklarını söylüyorlar. Bu tamamıyla teslimiyetçi ve oyalayıcı bir tavırdır. İşverenler görüşmeyle geri alacağı adamı atmazdı. Ufak bir açık buldular ve devamlı saldırıyorlar. Buna aktif bir şekilde karşı koymakla çare bulunabilir. Bir çok fabrikalar eylemlerin sona ermesinden sonra atılan arkadaşlarını geri aldırtmak için yeniden eyleme geçtiler.

Profilo'daki işçi kardeşlerimiz yiğitçe direndiler. İşçi sınıfının tarihine altın harflarle yazılacak bir mücadele verdiler. Bizler bireysel olarak onların yanında yer aldık. Profilo'daki kardeşlerimiz yiğitçe direndiler. Ama sendikacılar yalnız bıraktılar. Bizler de bir iki fabrikada direnmeyle başarıya ulaşamazdık.

Bütün arkadaşlar! Tabanda birleşmeye örgütümüzü doğru kararlar doğrultusunda hareket etmeye zorlamalıyız.

Bizim temsilcileri de jandarma aldığında direnişe geçecektik. Bize bekleyin dediler ve hala aynı şeyleri söylüyorlar. Profilo eyleminden sonra da bizlere şunu söylüyorlar:. "Burjuvazi mahsustan saldırıyor. Amacı bir takım olaylar yaratıp sıkıyönetim ilan etmek" diyerek bizleri sıkıyönetim gelir tehdidiyle susturmaya çalışıyorlar.

Fabrikamızda jandarma nezaretinde çalışıyoruz. Jandarma nezaretinde gelip gidiyoruz. Arkadaşlarımızın hepsi en ufak bir karar bekliyoruz. Ve bütün fabrikaları konulacak bir eylemde birlik olmaya çağırıyoruz. Biz Sungurlar İşçileri olarak şunu çok iyi biliyoruz. GÜCÜMÜZ BİRLİĞİMİZDİR. Bizler temsilcilerimizden işçilerimize kadar hepimiz bir birlik ve beraberlik içerisinde hareket etmekte ve kararlar almaktayız. Bunun belirtmemizde ayrı bir neden var

Halkın Sesi'nin son sayısı okuduğumuzda yukarda söylediklerimizin tam tersini okuduk. Ve bizler Halkın Sesi'ni çok iyi tanıyor ve onlara şunu söylüyoruz. Rezilce yalan söylüyorsunuz! İşte fabrikalarda ve genelde olan gelişmeler. Yanlış tahlil ettiğiniz müddetçe ve bir fabrikada bütünlüğü sağlayacak yerde bölücü yazılar yazdığınız müddetçe işçilerin birliğine, devrimci güçlerin birliğine yarar değil zarar getirmiş olursunuz. Bizler Halkın Sesi'ni daha önce direnişimizden de tanımaktayız. Daha direnişimizin ilk günlerinde bizler somut hedeflerimizi belirten sloganları atmakta zorluk çekerken, onlar bundan çok çok ilerde sloganları haykırmışlardı. Ve direniş çadırına gelip arkadaşları köşeye çekip kafa kola almaya çalıştılar. Ve bir iki hafta içerisinde huzursuzluklar doğmaya başladı. En sonunda biz işçiler kendi aramızda karar alarak bunları direniş çadırımıza ve de o bölgeye almama kararı aldık. İçimizden tecrit ettik. Ama bunun yanında bizlerin sempatisini ve sevgisini kazanan ve bizlerle bütünleşen diğer arkadaşlar vardı. Bu arkadaşlarla aramızda sağlam bağlar kuruldu. Çünkü bunlar bizlerin güvenini kazandılar.

FABRİKA MÜDÜRÜNÜ JANDARMA ELİMİZDEN ZOR ALDI ..

Bu gün ise fabrikanın müdürü ve bir kaç idareci, atılan işçi arkadaşlarımızın yokluğunu fırsat bilerek yemekhaneye çıkıp konuşmak istedi. "Kardeşler, uzun zamandır sizlerle konuşmak istiyordum, fakat bir fırsat bulamıyordum.." deyip konuşmasına devam ederken biz hep bir ağızdan "Köpek, biz atılan arkadaşlarımızı istiyoruz. Seni dinlemiyoruz" dedik. Ama yine sesini yükselterek konuşmasına devam etmek istedi. Zaten arkadaşların öfkesi son haddini bulmuştu. Bir anda müdür ve diğer iki müdürün üzerine yürüdük. Biraz hırpalandılar. Jandarma elimizden zor aldı. Bu onlara ufak bir ders oldu.

Atılan işçi arkadaşlarımız da her gün sendikaya geliyorlar. Ve açık açık pasifleştiriliyor, hareketsiz olmaya itiliyorlar. Atılan arkadaşlar geçen gün hep bir araya geldi. Bir toplantı düzenlediler ve hep birlikte sendika genel merkezine gitmeye karar verdiler. Genel Merkeze gidip, Maden-İş yöneticilerine bir takım sorular yönelttiler. Ve eleştirdiler. Ayrıyeten ölen işçi kardeşimiz Yakup Keser'in cenazesini bizler kaldıralım diye direttiler. Ama sendika gerekli çabayı göstermedi ve cenazeyi faşistlerin eline teslim ettiler Oysa işçi arkadaşlar hep birlikte cenaze neredeyse oraya yürüyelim ve cenazeyi alalım dediler. Ama örgün bunu engelledi.

Evet Bizler Sungurlar işçileri olarak bütün işçileri ve bütün halkı birlik olmaya çağırıyoruz. Ve bizler, konacak bir eylemde bütün arkadaşlarımızı tek bir yumruk gibi hareket etsin istiyoruz.

sarı sendikaların baskısı altında olan işçi kardeşlerimiz. Ve sınıfına ihanet edercesine kararlar alan revizyonist sendika yöneticilerinin baskısında olan işçi kardeşlerimiz... Hep bir ağızdan haykıralım

DGM KAPANSIN ZİNDANLAR BOŞALSIN!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

Sungurlar'dan
Bir Gurup İşçi

işçi köylü mektupları

Bundan sonra faşist zalim ve alçaklar bize zulüm yapamayacaklar

BİR BÜTÜN OLDUK GELİYORUZ

Biz Kayseri Sümer Bez işçileriyiz.

Faşist MC ve onun kanlı uşakları, faşist beslemeleri, Kayseri Sümer Bez fabrikasında da biz işçilere zulüm edip her türlü alçaklığı, namussuzluğu yapıyorlar.

Bunlar faşist dokuma şefi Mehmet Koparan, Genel Müdür Muavini Ertan, faşist teknik müdür muavini Şenel Koç ve ABD uşağı işbirlikçi sendikacı Tahir Horoz, Sendika Sekreteri Mehmet Gümüş ve onun yardakçıları faşist ustabaşı Mahmut Şen ve Şaban Ali gibi hainler ve alçaklardır.

Bunlar işçilere her türlü zulmü reva görüyor, işçilere saldırıyor, kadın işçilere sarkıntılık etmeye kalkıyor, sendikanın parasını çalıp her türlü ahlaksızlığı yapıyorlar.

Faşist dokuma şefi Mehmet Koparan dokuma ustalarını toplayıp "burada devrimci işçi yaşatmayın, bilhassa demokratik tavırlıları dövün" diye baskı yapıyor.

Biz onun bu baskılarına boyun eğmeyince bu sefer bizleri tehdit edip bize saldırıyor.

22 Ekim günü bu azılı faşist Mehmet Koparan,"ulan randıman neden düşük?" diye, Dornier tezgahlarında çalışan arkadaşlarımıza ağız dolusu küfür etti. El kol hareketleriyle hakaret etti. Sonra da cebinden çıkardığı bir kağıda işçilerin isimlerini yazmaya çalışırken devrimci bir mühendis arkadaş bunu engelledi.

Eli cebinde komutan gibi gezip duran Mehmet Koparan; alçak faşist, biz sana soruyoruz: Sen de bir takım çantası alıp, anahtarları eline alıp bizle baş başa emek harcıyor musun ki bize bağırıyorsun? Ceplerine koyduğun luzumsuz kitaplar mı yoksa pamuk ellerin mi kirlenir diye korkuyorsun? Yoksa masadaki rahatın mı kaçar?

İşçi kardeşlerimiz, bu alçak ve bunun gibileri halk düşmanıdır. Bizim fabrikada olduğu gibi faşist MC her fabrikaya bunları yerleştiriyor. Mesela faşist genel müdür muavini Ertan da böyle bir adamdır. Bu adam, 4 işçiyi torpille işe aldırttı. Faşist Teknik Müdür Muavini de bunları en kolay ve rahat işlere verdi. (Cilalama ve makina bakımı gibi) Milyonlarca işçi kapılarda beklerken, bunlar faşist MC'nin yararına işler çevirmek, işçilerin mücadelesini bastırmak için kendi adamlarını işe alalıyorlar. Biz bu namussuzluğa karşı mücadele edeceğiz.

Fabrikamızda apre kısmında çalışan kadın işçilere de büyük eziyetler çektiriyorlar. 1975 yılında vater'de çalışan kadınları katlamaya göndermeye başladılar. O sıra hem sendika temsilcisi, hem de ustabaşı olan Mahmut Şen kadın işçilere sarkıntılık yapmaya kalktı. Elindeki tornavidayı gösterip alçakça laflar etti. Böyle namussuz nasıl temsilci olur? Temsilci olduğu sendikanın yöneticileri nasıl olur, artık siz karar verin.

Mahmut Şen daha çok yeni işçi kadınlara saldırıyordu. Fabrikada bu işler çok oldu. Faşist sendika sekreteri Mustafa Gümüş'e şikayet ettiğimiz zaman o kulaklarını tıkadı. "Mahmut Şen iyi bir arkadaştır" diye alçakça yalan söyledi. Onun yaptığı namussuzluğu sahiplendi.

Fabrikamızda sendika, sarı sendikacıların, ABD işbirlikçilerinin, faşistlerin elindedir. Sendikanın başında it bozması, insanlıktan çıkmış ABD işbirlikçisi sarı sendikacı Tahir Horoz vardır.

Şimdi de bu alçağın marifetlerini anlatalım:

- Vazife evlerinin en iyi apartmanında oturan bu alçak, ailesini hacca gönderirken, kendisi namussuzluk peşinde koşmaktadır.
- Kendisine "başkanım" diye yağ çekenlere vazife evlerinden ev vermektedir. Teknik işleri bunlara dağıtmaktadır.
- 18 aylık işçiye ev verilirken, 620 puanı olan 22 yıllık işçiler hala ev için uğraşmaktadır.
- Bu alçak, işverenle anlaşıp işçilerin iliğini sömürmekte, işçinin sırtından servet vurmaktadır.
- Sümerbank ve başlarında Tahir Horoz olan sendikaların aldığı karara göre 25 yıllık işçilere çıkış verilmesi gerekiyordu. Bu durumda olan 185 kadar işçinin büyük kısmına çıkış verildi. Sadece Tahir Horoz'a boyun büküp secde eden 35 kişi kaldı. 25 yıllık işçiler çıkartılırken 27 yıllık Şaban Ali, 31 yıllık Mahmut Şen çıkartılmadı.
- 25 yıllık işçilere bazıları ikramiyelerini alamadılar, ev yaptıramadılar, kredileri de yandı. Bunlar sendikaya ödemeli ödemediler mi acaba?

İşçilerin arasında MC'nin adamlarını kayırmak, namussuzluk, alçaklık değil midir? Faşistlik değil midir?

İşte fabrikamızda durum budur.

Ancak, şimdi biz devrimci işçiler birleştik. Bundan sonra faşist zalim ve alçaklar bize zulüm, eziyet yapamayacak. Bir bütün olduk, geliyoruz, neyin nerede olduğunu göreceksin.

Faşist baskılara karşı susmayacağız, seyirci kalmayacağız. Sümer'deki devrimci teknisyen ve mühendislerle birleşeçeğiz, mücadele edeceğiz. Faşist Mehmet Koparan'ı buradan süreceğiz.

Alçak Tahir Horoz! Senden hesap sorulacaktır. Yaptığın namussuzluklar ve yolsuzluklar yanına kalmayacaktır. Sen işçi önderi olamazsın, ancak faşistlik şahsına yakışır. Elini çek isterse çekme, biz çektiririz.

Bu seçimlerde sendika ağalarına istedikleri gibi seçim yaptırmayacağız. Onların oyunlarını boşa çıkaracağız.

Tahir Horoz! Saray Halı'dan kovulduğun gibi Sümer'den de kovulacaksın.

Biz Sümer Bez'in kadın ve erkek işçileri faşistlere, satılmışlara, onların namussuzluklarına, alçaklıklarına karşı mücadele edeceğiz. Bu düzenin faşist fabrika yöneticilerinin, sarı sendikacıların karşısına çıkacağız. Birlik ve beraberliğimizi sağlamlaştıracağız. Devran değişecektir.

Bir bütün olup geliyoruz, geleceğiz, sizin gibi nice faşistlerden hesap soracağız. Pek yakında dersinizi vereceğiz.

KAYSERİ SÜMER BEZ FABRİKASINDAN BİR GRUP DEVRİMCİ İŞÇİ

ALMANYA'DAKİ FAŞİSTLERİ İYİ TANIYALIM!

Avrupa'da, özellikle B. Almanya'da MHP'nin üyeleri vardır. Bunların gazetemizde teşhir edilmesini sağlamak için mektubu yazdım:

16 Kasım 1975 günü Hanau Türk-Alman Kültür Derneği olağanüstü genel kurul toplantısında ortaya çıkan ve kitle tarafından tecrit edilen bir kaşarlanmış faşist vardır: Gündüz Kapancıoğlu. İzmir MHP il üyesi olan bu boz it Hanau'a 10 kilometre uzaktaki Alzenau şehrinde işstlenmiştir. Orda bir "Türk Ocağı" açarak bilinçsiz kimseleri aldatmaya, bilinçlilere ise baskı yapmaya başlamıştır. Fakat gerçekleri gören ve uyanan, çoğu "Mahlen" fabrikasında çalışan işçiler bu faşist köpek ve takımıyla mücadeleye girmişlerdir. Kitlenin baskısı karşısında faşist Gündüz Kapancıoğlu şehirden kaçıp, Hanau'daki bir "Ülküdaş"nan evinde saklandı. Bu halk düşmanı ise MHP Hanau temsilcisi Çetin Sınav'dır. Çeto lakabıyla tanınan bu adamın bir de kasap dükkanı vardır.

En son sakladığı Haym'den (işçi yurdu) de işçiler tarafından kovulan G. Kapancıoğlu kapağı İsviçre'ye atmıştır. Alzenav'da geri kalan beş on adamı da bir nurcu tekkesi oluşturdular.

Bu faşist Ankara'dan beslenir ve şimdi de İsviçre'de halkımızın parasıyla yeni dolaplar çevirmeye çalışıyor. Adı gazetemizde çıksın ki, yeni dolaplarının önü alınsın.

Devrimci selamlar. HANAU'DAN BİR DEVRİMCİ İŞÇİ

DGM'ye karşı bildiri dağıtan devrimcilere faşistler saldırdı

Gaziantep Yeşilova mahallesinde bildiri dağıtan devrimcilere üzerine faşistler tabanca, taş, zincir, sopa ile saldırmışlardır.

Tabanca elinde kaçan faşistlere polis müdahale etmemiştir. Olaylar bittikten sonra olay yerinde bulunan halktan gözüne kestirdiklerini karakola götürüp dayak atmışlardır. Dövülenlerden biri de Gaziantep Ağır Ceza başkatibidir.

Mesai bittikten sonra evine dönerken yolda bir kalabalık görünce ne oldu demeye kalmadan bir sivil polis koluna girip "hadi karakola" diyor.

- Sebep!
- Sen polise hakaret ettin.

Karakola gidiyorlar. Kapıdan girer girmez sen misin polise hakaret eden diye gözünün üzerine copla vuruyorlar. Memur olduğu anlaşılınca da evine götürülüyor.

Ertesi gün Karşıyaka karakol komiseri ve kendisini karakola götüren polisi mahkemeye veriyor.

Savcı ve hakim polisleri savunup Ağır Ceza Başkatibi Necmettin Albayram'ın Karşıyaka karakolunda dövüldüğüne dair gösterdiği şahitleri yanıltmaya çalışmışlardır.

Savcı ve hakim polisleri haklı çıkarmak için uğraşarak faşist MC'nin uşaklığını yapmışlardır.

GAZİANTEPLİ BİR DEVRİMCİ

Halkın Kurtuluşu'nu satmayı şerefli bir görev kabul ediyorum

20 Eylül Pazartesi günü HALKIN KURTULUŞU ve İşçi-Köylü Birliği gazetelerini satmamdan dolayı polislerce yakalanarak karakola götürüldüm. Gazetelerle hiç bir ilgisi olmayan bir arkadaşı da beraberimde götürdüler. Arkadaşın tek suçu tesadüfen orda bulunmasından ibarettir.

Karakolda geçirdiğimiz gece, sabaha kadar gelip giden polislerin itip kakmalarına ve lağım gibi ağızlardan çıkan en adi ve iğrenç küfürlerine hedef olduk.

Çıkarıldığımız mahkeme ise polisin düzmece ifadesini temel alarak insan düşüncesini mahkum eden, insanlığın yüz karası Mussolini'nin faşist kanunlarından ithal ettikleri 141, 142 ile yargılanacağımızı belirterek cezaevine yolladı. Şu anda, ne zaman mahkemeye çıkacağımız belirsiz yatmaktayız.

HALKIN KURTULUŞU'NU niçin satıyordum?

Emperyalizme sırtını dayamış işbirlikçi tekelci burjuvazinin toprak ağaları ve tefecilerin, kısacası tüm yerli gericilerin, işçilerimizi, yoksul köylülerimizi ve tüm halkı nasıl insafsız bir sömürü ve baskı altında tuttuğunu anlattığı için satıyorum. Bu sömürü mekanizmasının nasıl kalkacağını, yerine insanların kardeşçe yaşayacağı, sömürüsüz, imtiyazsız mutlu bir düzen getirmenin yolu olan Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunu gösteren bir gazeteyi satmayı şerefli bir görev olarak kabul ettiğim için tutuklandım.

Yaşım 15, ortaokulda okuyorum. HALKIN KURTULUŞU gazetesine de inanıyor ve güveniyorum. Bana istedikleri kadar ceza verebilirler, bundan hiç bir korkum yok. Bana verecekleri ceza gerici hakim sınıfların bir kurumu olan mahkemelerin halkın kurtulmasını istemediklerinin açık bir ifadesidir. Üstelik de kendi kanunlarınca yasal olarak kabul ettikleri ve kendi kanunlarını da çiğneyerek yasaklamaya çalıştıkları "HALKIN KURTULUŞU ve İŞÇİ-KÖYLÜ BİRLİĞİ" gazetelerini satmanın devrime hizmet olduğunu kabul eder, HALKIN KURTULUŞU ve İŞÇİ-KÖYLÜ BİRLİĞİ üzerinde yoğunlaşan baskının, halka yapılan baskı ve terörün bir parçası olduğunu belirtir, bu iğrenç baskı yöntemini lanetlerim.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

DEVRİMCİ SELAMLAR

Gazetemizin satışına engel olamayacaklar

Bizler iki devrimci işçi 8 Eylül günü İzmir Karşıyaka Bayraklı semtinde HALKIN KURTULUŞU gazetesini satmak için akşam karanlığında yola çıktık. Akşam karanlığında çıktık, çünkü gündüzleri iş aramakla meşgulüz. Devrimci işçiler olarak her zaman ve her an haklı davamız uğruna her fedakarlığa katlanacağız ve her engeli aşacağız.

Gazete satışımız Bayraklı mahallesine gelinceye kadar gayet başarılı bir şekilde devam etti. Gazete satışımızı izleyen faşist iktidarın polisleri elimizde kalan az miktardaki gazeteyi almak istediler. Alamayınca bizleri karakola götürdüler. Elimizdeki gazetenin yasak yayın olduğunu ileri sürdüler. Bizlerse yasak yayın olmadığını söyleyip daha ileri karakollara sormalarını istedik. Polisler I. şubeye sorduklarında yasak yayınları belirten fihristin yanlarında olmadığını söylediler. Bizleri oyalamak istediklerini anlayıp itiraz ettiğimizde bize hakaret ettiler. Hüviyetlerimiz sorulduğunda yanımızda olmadığını söyledik. Arkadaşımız yanında bulunan sigorta kartının kimlik yerini tutmayacağını söyleyip bizleri o gece karakolda tuttular. Bu hareketleri ile bizleri engellediklerini zannediyorlarsa yanılıyorlar.

O gece karakolda kaldığımız müddetçe hiç uyumadığımız için bazı konuşmalara şahit olduk. Onlar, gazetemizin yasak bir yayın olmadığını ve ne yaparlarsa yapsınlar, bunun satılmasını engelleyemeyeceklerini kendileri konuştular. Sonra da gece üç defa bizi sorguya çektiler. Sorulan sualler: Niye bu gazeteyi satıyormuşuz da, başka bir gazeteyi satmıyor muşuz? Sonra "siz hangi örgüttensiniz, nasıl bir örgüt, kimler var, nerede nasıl hareket ediyor". Bizleri dövebileceklerini söylediler. Bu tehditler bizleri geriletmedi. Tam tersine, faşizme karşı daha ateşli ve hırslı mücadele etmemize yol açtı. Biz davamızda daha da ilerleyecek ve gazetemizin satılmasına mani olamayacaklarını onlara ve onlar gibilerine gösterecek ve bütün sömürü, baskı ve zulmün halka anlatılmasının önüne geçilemeyeceğini göstereceğiz. İki kişi değil, hep birlikte haykırıyoruz: Yaşasın yurtsever devrimci işçi hareketine önder olan HALKIN KURTULUŞU. Kahrolsun bizleri engellemek isteyen faşist MC ve onun uşakları!

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET! Gazetemizin satışına engel olamayacaklar.

İZMİR'DEN DEVRİMCİ İKİ İŞÇİ

«Bizler, Kadınlar ve Genç Kızlar: Kurtuluşumuzun Halkımızın Kurtuluşuyla Mümkün Olacağını Biliyoruz»

Bizler, Tosya-Aşağı Kayı Köyü emekçi halkının genç kızlarındanız. Köyümüz 1973'ün 4 Ağustosunda tamamen yandı. Yöremizde, yetiştirdiği devrimci kişileri ve mevcut düzene karşı muhalefetiyle tanınan köyümüzün yapımına, CHP'ninki de dahil, hiç bir hükümet katkıda bulunmadı. Bu durum, bize, işbirlikçi burjuvazinin ve toprak ağalarının temsilcisi olan hiçbir hükümetin, işçi ve yoksul köylülerden yana bir davranış içinde bulunamayacağını bir kez daha ve somut olarak gösterdi.

Köyümüzün bulunduğu yerin heyelan bölgesi olması ve asıl önemlisi ekonomik gelişmesine engel olmasına rağmen, köyün "ileri gelenleri" mevcut dengenin bozulacağından ve arazilerin değerinin düşeceğinden korkarak başka bir yere taşınmasını, önlediler.

Durumu iyi olanlar çoktan evlerini yaptılar, balkonlarına saksılarını yerleştirdiler; biz de onların inşaatlarında amele olarak çalışıyoruz. "Yapının türkü söyler gibi yapılmadığını" anladık artık. Ama genç yaşta nasırlaşan ellerimizin gördüğü işe karşılık 30 lira veriyorlar. Bizimle aynı işi yapan erkeklere verilen 60 liranın bizlere de verilmesini söylediğimizde feodal bir inanç olan "kadınlarla erkeklerin bir olamayacağı" yalanını ileri sürüyorlar. Gerçi biz kadınlar ve genç kızlar olarak kendi kurtuluşumuzun, halkımızın kurtuluş mücadelesinin bir parçası olduğu bilinciyle hareket ediyoruz. Ama kısa vadede bazı haklarımızın alınması ve uzun vadede kurtuluşumuzun sağlanması için kadınların da tüm ezilenlerle beraber birleşip, örgütlü bir mücadele vermesi gerektiğine inanıyoruz.

Yüzyıllardır ezilen, çile çeken analarımızın kaderini sürdürmek istemiyoruz ve hep bir ağızdan haykırıyoruz:

- KAHROLSUN HALKI AÇ, AÇIK BIRAKANLAR!
- EŞİT İŞE, EŞİT ÜCRET!
- KAHROLSUN KADINLARI KÖLE SAYAN ZİHNİYET!
- FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

Tosya AŞAĞI-KAYI KÖYÜNDEN BİR GRUP DEVRİMCİ KIZ.

İşçi sınıfının ve tüm halkın eylem birliği

KAHROLSUN REVİZYONİST SENDİKA AĞALARI — KAHROLSUN SARI SENDİKACILAR — YAŞASIN İŞÇİLERİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

Hakim sınıfların işçi sınıfına karşı saldırıları günden güne şiddetlenmektedir.

Son olarak, 16 Eylül grevinin ardından, revizyonist ve reformistlerin ihaneti ile işçi sınıfının mücadelesinin geçici bir duraklama içine girmesinden yararlanan hakim sınıflar saflarda daha büyük gedikler açmaya çalışıyorlar. Birçok fabrikada yüzlerce işçi işinden atılıyor, tutuklanıyor. Atılan işçiler için kara listeler hazırlanıyor. Atılan işçilerin yerlerine faşistler dolduruluyor. Hakim sınıflar işçi sınıfının içinde bulunduğu geçici sarsıntıdan yararlanarak bazı fabrikalarda gerici, sarı sendikaları örgütlemeye çalışıyorlar.

İşbirlikçi tekelci kapitalistler ve toprak ağaları esas olarak ücretleri dondurma, sendikal özgürlükleri bütünüyle ortadan kaldırma hazırlığı içindedirler.

Hakim sınıfların saldırıları sadece işçi sınıfına değil tüm halka karşı yönelmiştir. Onlar hergün köylülere, memurlara, öğretmenlere, küçük esnafa ve öğrencilere saldırmaktadırlar. Ankara Belediye Başkanı Vedat Dalokay'ın Belediye İşçilerinin grevini desteklediği için faşist MC'nin İçişleri Bakanı tarafından görevinden alınması ve 130 bin devrimci, demokrat, yurtsever öğretmenin örgütü TÖB-DER'in faşist Ankara Valisince kapatılması halkın en temel demokratik haklarına karşı girişilen saldırıların son örnekleridir. Hakim sınıflar şimdi de sıkıyönetim tehdidi ile halka gözdağı vermeye çalışıyorlar.

Bir avuç sömürücü, kan emici emekçi halkın zorlu mücadelelerle canı pahasına kazandığı ekonomik, demokratik haklarını bütünüyle ortadan kaldırmak, tüm halkı kölece bir hayata mahkum etmek istemektedir.

HAKİM SINIFLARIN SALDIRILARINA KARŞI İŞÇİ SINIFININ VE TÜM EMEKÇİ HALKIN GÜÇLERİNİ BİRLEŞTİRMELİYİZ.

16 Eylül direnişinde hakim sınıflar ve onların uşağı faşist MC işçi sınıfı ile halkın diğer kesimleri arasında aktif bir dayanışma olmamasından yararlanarak işçi sınıfını diğer halk sınıflarından tecrit etmeye, hatta bu sınıfları işçi sınıfına düşman etmeye çalıştılar. Bunu sağlamak için, "grev halkın sağlığını tehdit etmektedir", "milyonluk tesislerin çalışması engellenerek memleket ekonomisi baltalanmaktadır" gibi demagojilere başvurdular.

16 Eylül direnişi hakim sınıfların yenilgiye uğratılması için öncelikle işçi sınıfının birlik ve dayanışmasının güçlendirilmesi, bütün işçilerin hep birlikte kararlılıkla mücadeleye katılmasının zorunlu olduğunu; ikincisi, işçi sınıfının tüm emekçi halk ile dayanışmasının gerekliliğini gösterdi.

Bugüne kadar çeşitli burjuva akımlar işçi sınıfının ve tüm halkın birliğini önlemek ve emekçi halkı kendi burjuva siyasetlerinin peşine takmak için her yola başvurmuşlardır. Son direnişte de faşist, revizyonist teslimiyetçi reformist akımlar ve bu akımların Türk-İş, DİSK gibi sendikalarda ve kitle örgütlerindeki temsilcileri işçi sınıfının ve tüm halkın birliğinin gerçekleşmesini engellemeye çalıştılar. Fakat onların bütün çabalarına rağmen direnişe tekstil iş kolunda Türk İş'e bağlı 7 fabrikanın işçileri katıldı ve direniş emekçi kitlelerin desteğini kazandı.

Günümüzde hakim sınıfların alabildiğine yoğunlaşan saldırısı Türk İş üyesi, DİSK üyesi ayrımı gözetmeksizin bütün işçilere yönelmiştir. Sendikal özgürlüklerin gaspedilmesine, ücretlerin dondurulmasına, işten atılmalara karşı çıkmak bütün işçilerin sorunudur. Saldırılara karşı işçi sınıfının eylem birliğinin gerçekleşmesi için gerek Türk-İş'in yönetimindeki Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi hakim sınıfların uşakları sendika ağalarına, gerek DİSK'in yönetiminde etkin olan Sovyet sosyal-emperyalizminin işbirlikçisi sendika ağalarına ve bir çok sendikanın yönetiminde etkin olan reformist sendika ağalarına karşı mücadele edelim. Reformistlerin faşist saldırılara boyun eğen tavırlarını açığa çıkartalım, onları faşizme ve sosyal-faşizme karşı kararlı tavır alma yönünde zorlayalım.

HER FABRİKADA, TÜRK İŞ'Lİ, DİSK'Lİ VE BAĞIMSIZ SENDİKALARDAN İŞÇİLER PATRONUN SALDIRISINA KARŞI HEP BİRLİKTE DİRENELİM. SENDİKALI VE SENDİKASIZ İŞÇİLERİN BİRLİĞİNİ SAĞLAYALIM.

Hakim sınıfların diğer emekçi sınıflara karşı giriştiği saldırılara karşı çıkalım. Faşist saldırıları bütün halkın birliğini ve aktif mücadelesini sağlayarak göğüsleyebiliriz.

Bugüne kadar köylülere, öğrencilere, memurlara ve diğer emekçilere karşı girişilen saldırıları göstermelik demeçlerle kınamanın ötesinde hiç bir şey yapmayan, bir çok devrimci, yurtsever, demokratın katledilmesine seyirci kalan revizyonist ve reformist sendika ağalarını tecrit ederek halkın diğer kesimleri ile aktif bir dayanışma içine girelim. Bugün halka, örgütlerine karşı yapılan saldırılar karşısında susmak sadece yeni ve daha şiddetli saldırıları doğuracaktır. Bugün TÖB-DER'i kapatanlar yarın sendikalarımızı kapatmak için saldırıya geçeceklerdir. Bu nedenle sendika ağaları engelini aşarak halka yapılan saldırılara kararlı bir şekilde karşı çıkalım.

FAŞİST SALDIRILARA KARŞI BÜTÜN HALKIN BİRLİĞİNİ SAVUNMALIYIZ

Ancak, işçilerin, köylülerin, memurların, küçük esnafın, öğretmenlerin, öğrencilerin kararlı mücadelesi ile faşist saldırılara karşı koyabiliriz.

Revizyonist ve reformist sendika ağaları yüzlerce işçinin tutuklanmasına, binlercesinin işten atılmasına karşı seyirci kalmakta, atılan arkadaşlarının geriye alınması için direnişe geçen işçilerin "tahriklere kapıldıklarını" söylemektedirler.

Bizler bugüne kadar bütün haklarımızı canımız pahasına verdiğimiz zorlu mücadelelerle söke söke aldık. Bu günde hakim sınıfların saldırılarının göğüslenmesi, tutuklu arkadaşlarımızın serbest bırakılması, işten atılan arkadaşlarımızın tekrar işe alınmasının sağlanması, sendikal özgürlüklerin korunması ve ücretlerin dondurulmasına karşı mücadele revizyonistlerin, reformistlerin öğütledikleri gibi hakim sınıflara boyun eğerek değil kendi mücadeleci gücümüze güvenerek mümkündür. Revizyonist ve reformist sendika ağalarının "yasal yollara başvurduk" gibi oyalayıcı sözlerine aldanmayalım. İŞTEN ÇIKARTILAN ARKADAŞLARIMIZIN GERİYE DÖNMESİNİN YOLU BÜTÜN İŞÇİLERİN KARARLI BİR ŞEKİLDE DİRENİŞE GEÇMESİDİR. Bugünkü şartlarda başka hiç bir yol atılan arkadaşlarımızın geriye alınmasını sağlayamaz.

Hakim sınıfların ücretleri dondurma ve sendikal özgürlükleri bütünüyle yok etmeye yönelik saldırısı, diğer halk sınıflarına karşı girişilen saldırılar işçi sınıfının ve tüm halkın eylem birliği ile göğüslenebilir.

İşçi sınıfının ve tüm halkın güçlerinin birleştirilmesi sendika ve diğer kitle örgütlerinin yönetiminden revizyonist, reformist ve diğer burjuva akımlarının temsilcilerinin atılması ve devrimcilerin yönetime gelmesine bağlıdır. Faşist saldırılara karşı kitlelerin kararlı aktif mücadelesi ancak devrimci önderlik ile gerçekleşebilir.

Revizyonist, reformist engelleri aşarak devrimci proletaryanın bayrağı altında toplanalım.

İşçi sınıfı ve tüm halkın eylem birliği için mücadele edelim.

KÖYLÜLER, MEMURLAR, ÖĞRETMENLER KÜÇÜK ESNAF, ÖĞRENCİLER ÜZERİNDEKİ BASKIYA SON!

ÖĞRENCİLERE CAN GÜVENLİĞİ!

TÖB-DER AÇILMALIDIR!

MEMUR KIYIMINA SON!

KÖYLÜYE TOPRAK!

TUTUKLU İŞÇİ, TEMSİLCİ VE SENDİKACILAR SERBEST BIRAKILMALIDIR!

ÜCRETLERİN DONDURULMASI, SENDİKAL ÖZGÜRLÜKLERİN, HALKIN EN TEMEL EKONOMİK VE DEMOKRATİK HAKLARININ GASPEDİLMESİNE KARŞI MÜCADELE EDELİM!

Bizim canımıza da kıyabilirler, ama mücadele ateşimizi söndüremeyeceklerdir!

Demokratik eğitim için mücadele eden biz ezilen yoksul halkın evlatlarını, meydanı boş bulan satılmış emperyalist uşakları tehdit edip "cezalandırdılar" Ceza hükmü aynen şöyle:

"Enstitümüz Fen Bölümü 1. sınıf öğrencisi iken Milli Eğitim Bakanlığının 30.7.1976 tarih ve 26220 sayılı emirleri ile okuldan çıkarılmış olup, öğretmen yetiştiren başka bir yüksek okula kabul olunmaz.

İşte cezaların sureti bu. Bu cezayı veren Ziya Yener adlı satılmış faşist öğretmenlikten baş muavinliğe terfi ettirildi.

Bizlere gelince; mücadelemizi bu gibi olaylar daha da keskinleştiriyor, hıncımızı daha çok artırıyor.

Bizim canımıza da kıyabilirler, ama mücadele ateşimizi, bağımsızlık, özgürlük aşkımızı söndüremiyeceklerdir.

Bizlere bu cezaların, Bozkurt resminin okul duvarına asılmasına, okul yayın bürosundan yapılan Mehter Marşına, sınıftaki gerici ideolojiye karşı çıktığımız için; bu ceza, can güvenliğimiz olmadığını bildirdiğimiz için ve bizlere faşist yayın organlarını, bildirileri dağıtamadıkları için verildiğinin, hepimiz bilincindeyiz.

Mücadelemiz devam edecektir. 33 EĞİTİM ENSTİTÜLÜ DEVRİMCİ ÖĞRENCİ

Mitinglerde, yürüyüşlerde

leştirisini yaptıkları gibi, bu mitingler hiç bir ön çalışma yapılmadan aceleci ve darbeci bir anlayışla gerçekleştirildi. Ani bir tepki ihtiyacından doğmayan her miting, önce kitleler arasında yürütülen sistemli propaganda ve örgütlenme çalışmasıyla , bildiriler, afişler, çağrı ilanları, toplantılar vb. aracılığıyla hazırlanmalıdır. Birleşilebilecek olan herkes ile birleşilmelidir Gösterilerde önderlik bir rekabet anlayışı ile değil doğru bir siyaset, doğru bir tespit ve tutarlı çalışmanın sonucu kazanılmalıdır. Ve zaten başka türlüsü de mümkün değildir.

Ama bu mitinglerde bu anlayışla davranılmamıştı. İTÜ mitinginin yapılmasına bile rekabetçi bir düşüncenin sonucu karar verilmiş, hiç bir ön çalışma yapılmamış, miting çağrısının bulunmadığı "İTÜ yurdu açılsın" afişleri bile ancak mitingden bir gün önce asılmıştır. Devrimci kadrolar hazırlanmadan gençlik arasında ve İTÜ öğrencileri arasında hiç bir çalışma yapılmadan gerçekleştirilen miting de doğal olarak güçsüz ve cılız olmuştu.

Aynı şekilde hazırlıksız olan Kartal'daki işçi mitingi de mitinge katılan gruplar arasında bir slogan yarışı olarak başlamış ve öyle devam etmiştir. Bu rekabetçi anlayış terkedilmelidir. Doğru olan sloganı bir grup attığında diğer gruplara düşen görev o slogana katılmak ve birlikte haykırarak daha güçlü bir ses çıkmasını sağlamaktır. Yoksa onu bir başka sloganla kesmek değil! Doğal olarak en iyisi sloganlar üzerine baştan anlaşmaktır. Ama sloganlar da anlaşma uğruna savunulan devrimci siyasetten temelde tavizler verilmemelidir.

Belirtilmesi gereken bir nokta da, mitinglerde uzun, konudan uzaklaşan, dinleyicileri etkilemek b'r yana sıkan ve ilgisini azaltan konuşmalar yapılmamalıdır. Mitinglerde kısa, özlü, çarpıcı konuşmalar yapmak ve konuya sadık kalmak gerekir. Konuşmacılar yetenekli kişilerden seçilmeli, iyi hazırlanmalı ve kağıda bakmadan konuşmaya çalışmalıdırlar.

Hatalardan dersler, çıkararak mitinglerde, yürüyüşlerde, direnişlerde en geniş kitlelerin birliğini sağlayalım. Bugün büyük kitle eylemlerine ihtiyacımız var.

Gelibolu Belediyesi'nin

Baş.ta.3'de

Daha sonra orta yaşlı bir işçiye şunları sorduk:

H.K.- Grev size neler öğretti?

- Görüyorsun işte, birlik olmayı, birbirimize ve kendimize güvenmeyi öğretti bize. Yoksa böyle kararlı olabilir miydik. Huzursuz olurduk. Oynayamazdık. Arpacı kumrusu gibi düşünür dururduk.

H.K.- Gelibolu'lu diğer emekçilerden destek görüyor musunuz?

- Evet, görüyoruz. Halk da, diğer emekçi arkadaşlar da, Gelibolulu devrimci gençler de bizi destekliyorlar.

H.K.- Engellemeler oluyor mu? Grevinizi kırmaya çalışanlar var mı?

- İşveren Belediye Başkanı grevimizi kırmaya çalışıyor. Grevci işçileri işlerinden atacağını, kasabada biriken ve halkın sağlığını tehdit eden çöpleri başka adamlar bulup toplatacağını söylüyor.Ama bunların hiç birini yapamaz, korkutamaz bizi öyle kolay kolay. Belediye Başkanı ve yardakçıları halkın sağlığıyla oynuyorlar. Haklarımızı versinler, görevlerimizi yapalım. Bizi korkutmaya çalışmasınlar , bize haklarımızı versinler.

H.K.- CHP'li Belediye Başkanı hakkında ne düşünüyorsunuz?

- Belediye Başkanı CHP'li ama, o bir patron, bir ticaret adamı. Gelibolu'ya sendika girmesinden, işçilerin haklı mücadelesinden korkuyor. Onun için diğer patronlarla birlik olup onlar gibi davranıyor. Şimdi CHP'den de ayrıldı. artık.

H.K.- DGM'ler hakkında ne düşünüyorsunuz?

- (Hep bir ağızdan) "DGM lerin çıkmasını istemiyoruz" diye bağırdılar.

- Çünkü DGM'leri çıkarsa, bu gün zar zor geçinirken yarın hiç geçinemiyeceğiz. Onlar, emekçi düşmanları, bizim yaşama hakkımızı elimizden almak için çıkartmak istiyorlar Devlet Güvenlik Mahkemelerini.

Can düşmanımız

Baş.ta.1'de

lanmaları gereklidir. sorumlu olacaklardır. Birleşebilecek bütün güçlerin birleşmesi için, yaratıcı ve ilkeli bir çalışmaya derhal girelim. Faşist saldırılar ancak kararlı bir mücadeleyle püskürtülebilir. Faşizm ancak devrimci mücadeleyle yenilgiye uğratılabilir. O halde, AKTİF KİTLE EYLEMLERİNİ YÜKSELTELİM!..

Mitingler, yürüyüşlerle, toplantılarda her yerde faşist zalimleri protesto edelim. Faşizmle mücadele edelim.

Karşı devrimci şiddeti devrimci kararlılıkla göğüsleyelim.

Halklarımızı ve hürriyetlerimizi savunalım.

Direniş ve mücadelelere her gün bir yenisini katalım. Hiçbir saldırı, hiç bir baskı karşısında sessiz kalmayalım.

Vahşi ve talancı Faşist MC'ye karşı her yerde 16 Eylülün, Profilonun şanlı bayraklarını yükseltelim.

Revizyonist engelleri paramparça ederek can düşmanımız faşizme karşı tek yumruk olalım!...

YENİDOĞAN

Baş.ta.8'de

kınızı almak için Ankaraya yürüyüş düşünüyor musunuz?

C. - Koyümüzde gördüğünüz gibi şimdi çok adam kalmadı. Diğer köylerle birleşip Ankara'ya yürüyüş yaparsak herhalde faydalı olur.

H.K. - Haşhaş ekimi hakkında sizin düşünceleriniz nedir?

C. - Bir kere bizler haşhaşı çoluk çocuğun rızkını temin etmek için ekmiştik. Bu bile yasaklanıyor. Zaten yiyeceğimizi zor temin ediyoruz, bir de bu elimizden alınıyor.

H.K. - Geçim kaynağınızın yasaklandığının sebebini araştırdınız mı?

C. - Esasında Amerika daha önce bu işe karışmış, ve haşhaş ekimini yasaklatmış. Amerikada bir avuç züppe esrar içiyor diye neden bizim rızkımız yasaklanıyor? Amerika'ya karşı gelen gençlere anarşist deniyor, sokak ortasında kurşunlanıyorlar. Türkiye bağımsız olsa! neden bağımsız türkiye diye bağıranlar öldürülüyor? Pek bizim bu gençlerle ilişkimiz olmadı, ama onların hakkında söylenenlere inanmıyoruz. Türkiye bağımsız olsa Amerika bizim yiyeceğimiz şeye nasıl karışabilir? Amerika'nın bizim içimizdeki işlere karıştığı bal gibi ortada. Ülkemiz Amerika'nın Pesentesi (1) altında...

(1) Pesente, boyunduruk demektir.

YAŞASIN İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYESİ!

YOKSUL KÖYLÜLERİMİZ ÜZERİNDEKİ FAŞİST ZULME SON!

İŞÇİ-KÖYLÜ ELELE,ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİNDE!

ABD emperyalizminin

li olan ihtimal, 1968 ve 1969 yıllarında yaptıkları gibi beyazların, bir süre sonra, biraz güçlenince yine bütün sözleri bir kenara atıp Zimbabvelileri zalimce ezmeye devam etmeleridir.

Zimbabve halkı ve savaşçıları, Afrika'nın bütün anti-emperyalist güçleri bu tehlikeleri görmekte ve bu "çözüm"e şiddetle karşı çıkmaktadırlar.

Zimbabveliler için ABD emperyalizminin yanında Sovyet sosyal-emperyalizminin de son derece önemli bir tehlike olduğu biliniyor. Sovyet sosyal-emperyalistleri, Zimbabvelilerin aralarındaki kabile ayrılıklarını kışkırtarak var olan 4 ayrı savaşçı örgütü birbirlerine saldırtmayı başarırlarsa Zimbabve halkının, Angola'da olduğu gibi, bir sömürgeci ve zalim den kurtulmadan öbürünün boyunduruğu altına girme tehlikesi çok büyüktür.

Zimbabve halkının kurtuluşu için tek yol vardır: Bu da, silahlı mücadeleyi kendi gücüne güvenerek zafere kadar sürdürmektir.

HALKIN KURTULUŞU

Haftalık Gazete

Sahibi: Nevzat AÇAN
Sorumlu Yazı İşleri Md.: H.Selim AÇAN
Yönetim Yeri: N.Osmaniye Cad. Ata İş Hanı, 34/404 Cağaloğlu - ISTANBUL
Abone Şartları:

Yurtiçi yıllık	125 TL
6 aylık	65 TL
Yurtdışı yıllık	200 TL
6 aylık	100 TL

İlan Şartları:
Santimi 30.-TL
Dizgi: OLİMPİYAT IBM
Baskı: Daily News Web
Ist. Dağıtım: Yurt-Da
Ank. Dağıtım: Can Ajans
İzm. Dağıtım: Ege Dağıtım
Yazışma Adresi:P.K.1107 Sirkeci-ISTANBUL

Faşist

Baş.ta.1'de

bırakıldılar.

Devrimci, yurtseverbir çok öğretmen faşistler tarafından kurşunlanarak öldürüldü.

15 Şubat 1975'de düzenlenen "faşizmi ve hayat pahalılığını protesto" toplantıları bir çok yerde polis ve faşistlerin saldırılarına uğradı. Öğretmenler kurşunlandı, öldürüldü.

6 Aralık 1975'de 15 ilde yapılacak olan faşizmi protesto mitingleri faşist MC'nin baskıları ve onlara eşlik eden revizyonistlerce engellendi.

Hakim sınıfların ve uşaklarının saldırılarına , baskı ve kıyımlarına karşı öğretmenler tek tek ve bir bütün olarak direndiler.

Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde onurlu bir yere sahip olan öğretmenler, işçi sınıfının yanında kararlılıkla saf tutmuşlardır.

130.000 ÖĞRETMENİN ÖRGÜTÜ TÖB-DER'İN KAPATILMASI, FAŞİST MC'NİN ÖĞRETMENLERE VE TÜM EMEKÇİ HALKA KARŞI YENİ BİR SALDIRISIDIR.

Öğretmenler 1969'da ekonomik, demokratik haklarını korumak ve yeni mevziler elde etmek için hakim sınıfların yasalarını tanımıyarak 4 günlük bir direnişi gerçekleştirdiler Direniş sonrasında bir çok öğretmenin "açığa alınması" öğretmenleri sarsmadı, yıldırmadı. "Açığa alınan" arkadaşlarını " dayanışma fonları" kurarak yalnız bırakmadılar. Temel ihtiyaçlarını temin edecek bir para ile desteklediler.

12 Mart faşist diktatörlüğü öğretmenlerin zaten sınırlı olan sendikalaşma hakkını gaspetti.TÖS kapatıldı. Öğretmenler hemen TÖB-DER'de örgütlendiler.

Halkın örgütlenmesini önlemek için her yola başvuran, bugüne kadar birçok halk derneğini faşist dernekler yasasına dayanıp "amaçlarına aykırı faaliyette bulundukları" iddiasıyla kapatan faşist MC şimdi de 130.000 öğretmenin örgütü olan TÖB-DER'i kapatmaya çalışıyor.

FAŞİST SALDIRILARA KARŞI KOYMANIN, TÖB-DER'İN KAPATILMASINI ENGELLEMENİN VE YENİ HAKLAR ALMANIN YOLU BİRLEŞİP MÜCADELE ETMEKTİR.

TÖB-DER'in bugünkü ve bundan önceki revizyonistlerin etkin olduğu yönetimleri faşist saldırılara boyun eğdiler. 6 Aralık'ta 15 ilde düzenlenecek olan miting ve toplantılarda faşist MC'nin tehditleri karşısında tabandaki binlerce öğretmenin çoşkusuyla hazırlanmasına rağmen genel merkez yönetimi tarafından iptal edildi.

Bugün faşist MC'nin Ankara Valisi TÖB-DER'i bir çırpıda kapatmaya teşebbüs ediyorsa, bunun sorumlusu aynı zamanda TÖB-DER'deki revizyonist yöneticilerdir

TÖB-DER'in bugün yönetiminde olan revizyonistler de TÖB-DER'in açılması için tek yol olarak danıştaya başvurmayı gösterdiler. TÖB-DER'in geleceği düzenin herhangi bir kurumun vereceği karara bağlanamaz. Devrimci, demokrat, yurtsever öğretmenler mevcut yasalardaki bütün imkanlardan yararlanmalı , fakat esas olarak kendi güçlerine güvenmelidirler. TÖB-DER'in açılması, kapanması yeni mevziler kazanılması buna bağlıdır. Öğretmenlerin işçi sınıfı ve tüm halkla birlikte faşist saldırılara karşı mücadelesi ile mümkündür.

Hakim sınıflar bin bir türlü yolla sürdürdükleri, baskı ve kıyımlara bir yenisini eklemeye çalış - makta, zaten çok kısıtlı olan örgütlenme hakkımızı bütünüyle ortadan kaldırmak istemektedirler. Onlar bu şekilde bizleri darmadağan edip adeta kölece bir hayata mahkum etmeyi amaçlıyorlar. Bu saldırılara karşı koymanın yolu saflarımızı birleştirmek revizyonist yönetimi tecrit ederek mücadele etmektir.. Öğretmenlerin mücadelesi revizyonist ve reformist, engelleri yıkarak gelişecektir.

Haklarımızı alabilmek için, örgütlenmemizi sağlamlaştıralım. GREVLİ, TOPLU SÖZLEŞMELİ, SENDİKALAŞMA HAKKI İÇİN MÜCADELE EDELİM.

İşçi sınıfı ve tüm emekçi halk öğretmenlere karşı girişilen saldırılara karşı ve TÖB-DER'in açılması için mücadele etmelidir

ÖĞRETMEN KIYIMINA SON! TÖB-DER AÇILMALIDIR!

Lastik-İş'in

Baş.ta.3'de

buna dayanamayacak" diyorlardı. Fakat durumu bunun aksi idi. Daha sonra devrimci işçilere saldırmaya başladılar. İşçilere "onlar Mao'cudur, onların işi gücü kargaşalık çıkartmaktır. Onlara inanmayınız" şeklinde karşı-devrimci propaganda yapıyorlardı. Patron, direniş karşısında önce afalladı, fakat daha sonra o da sendikacılarla beraber devrimci işçilere saldırmaya başladı. Patron, aynen bu sahte devrimcilerin konuştuğu gibi konuşarak: "harekete baş latanlar Mao'cular. Niçin onların arkasından gidiyorsunuz? Onların ardından gitmeyin" demeye başladı.

Devrimciler ise, başarmak için dayanmak gerektiğini söylüyorlardı. Direniş bırakılırsa patronun saldırıya geçeceğini söylüyorlardı. Ama revizyonistlerin gerçek yüzünü yeteri kadar açık teşhir etmediler. Ve bunun da cezasını çektiler. Sendika en sonunda böyle bir hareketin sorumluluğunu yüklenemeyeceğini belirtti ve eylemi kaldırma önerisini kabul ettirdi. Bu arada sosyal-faşist şube sekreteri Genel Merkeze özel olarak gitmiş ve hareketi yönetenlerin, oyunlarını bozanların "MAO cular olduğunu belirtmiştir.

Direniş kırılır kırılmaz patron sendikanın da onayı ile altı devrimci işçiyi işten attı. Atılan arkadaşlar bu meselenin bütün işçilerle tartışılmasını istiyorlardı. Sendikacılar ise "siz zaten fazla ileri gidiyordunuz. Kabahat sizde oldu. Haftaya konuşalım" laflarıyla bir taraftan devrimci işçileri suçluyorlar, bir taraftan da olayın soğumasını istiyorlardı.

Hafta ortasında işyerleri temsilcileri toplantısında ETAP'tan tazminatsız olarak atılan temsilci arkadaşın konuşmasını dinleyen diğer işyerlerinin temsilcileri sendikacıları kınadılar. Sosyal-faşist şube sekreteri istifa ettiğini açıkladı. Ve hafta sonunda işçilerin toplantıya çağırılmasına karar verildi. Bu toplantıda başka fabrikalardan arkadaşların bizi destekliyeceklerini belirtmeleri, atılan arkadaşlara sahip çıkmak gerektiğini belirten konuşmaların yapılması ile şu karar alındı: Atılan arkadaşlar geriye alınmalıdırlar, olmazsa yemek boykotu ve işi yavaşlatmayla başlayan bir direniş yapılacak. Celâl Küçük'ün ertesi gün fabrikadaki tüm işçilerle toplantı yapmasıyla bu kararın uygulanmasına geçilecek.

O akşam Celâl Küçük geldi. "Yarın fabrikaya biz de gidelim" dedik. Ama kabul etmedi, kendi adamlarıyla gitti. Önce patronla konuşmuş. Daha sonra bütün işçileri toplaması gerekirken önce kalıphaneye gitmiş. Ücretlere günlük 10 lira zam aldığını, prim sisteminin kalktığını, bundan sonra ücretlerin 15 günde bir alınacağını belirtmiş. Ardından da "patronun devrimci işçileri işe almamakta kararlı olduğunu" belirtip, tekrar devrimcilere saldırmış. Sonra da bütün işçileri toplayıp plastik bölümü işçilerinin ücretlerine 5 lira zam aldığını ve diğer aldığı "hakları" sıralamış. (Kalıphaneye 10 lira zam aldığını yaptığı namussuzluğu bildiği için söylememiş). Ve atılan devrimci işçilere saldırılarını sürdürerek, "onlar sendika içinde sendika yaratmaya çalışıyorlarmış. Her yerde sendikaya karşı çıkıyorlarmış.Hem artık geçti. Demir tavında dövülmelidir. Pireye kızıp yorganı yakmayalım" demiş. "savaşta ordunun komutanı ne ise burada da ben oyum" diyerek işçileri susturmayı geçici de olsa başarmıştır. Aldığı "haklar" şunlardır: 1- Kalıphane işçilerinin yevmiyeleri 10, plastik işçilerininki 5 lira artırılacak, 2-Prim sistemi kalkacak, 3- Ücretler 15 günde bir verilecek, 4- Mesaiye kalma durumu eskisi gibi olacak, 5- Atılanlar (onlar patrona da sarı sendikaya da karşıydılar) geri alınmayacak.

Sendika ağaları böylelikle geçici de olsa devrimcilerden kurtulmuşlar - dır. Bu anlaşmayla patron kalıpçılara 10, plastikçilere ise 15 lira daha az para ödeyeceğinden kazançlı çıkmıştır.

Biz devrimciler bu olaydan şu dersleri çıkardık:

1- Bu olay bizim için bir yenilgidir.

2- İşten atılmayı sosyal-faşistlerle patron beraber yapmışlardır.

3- Devrimciler sosyal-faşistlerin yüzlerini teşhir etme görevini bir an bile ihmal etmemelidirler.

4- Devrimciler özellikle sosyal-faşistlerin kontrolündeki işyerleri ve sendikalarda faşist bir sendikada çalışır gibi dikkatli ve titiz çalışmalı, tabanla bağlar ukurmalıdır - lar.

5- Devrimciler işçilerin gerçek taleplerini en açık şekilde dile getirmelerini sağlamalı, aldıkları kararları kesin uygulamalıdırlar. Önderliği mümkün olduğu kadar tabanda çalışmayla ele geçirebileceklerini bilmeli...lar.İşçilere devrimci siyaseti kavratmalı ve onları devrimci siyaset etrafında örgütlemelidirler.

KAHROLSUN REVİZYONİZM!
KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

ETAP'TAN ATILAN BİR GURUP DEVRİMCİ İŞÇİ

YURTLARIMIZA

Baş.ta.1'de

larında evvelki ay boşa çıkan oyunlar tekrarlanmak isteniyor.

Öğrencilere karşı tarafsız davranan Yüzbaşı Hanefi Erkan, İçişleri Bakanının emriyle 45 gün mecburi izne çıkarılmıştır.

Bu süre içinde faşist komandolar büyük bir ihtimalle saldırılarını şiddetlendirecekler ve jandarmayla birlikte yurtları ele geçirmeye çalışacaklardır.

MC açık açık, pervasızca saldırmaktadır.

Devrimci öğrenci gençliğin içinde faşistlerin ve sosyal faşistlerin dışında en geniş bir birlik an geçirmeden kurulursa, faşist MC'nin bundan sonra da sürdüreceği kesin olan saldırılar başarıyla göğüslenebilir. Eğer öğrenci gençlik, böyle geniş bir birlik sağlayamazsa mücadele gitgide daha zorlaşacaktır. Her özel durum,ayrı ayrı değerlendirilmeli, ve her durumda belirli çözümler bulunmalıdır.

Birleşelim.

Kitle mücadelesi çizgisini esas alalım.

Faşizmin karşısında tek bir yürek, tek bir yumruk olup direnelim.

SBF YURDU DEMOKRAT VE DEVRİMCİ ÖĞRENCİLERİNDİR!

BORNOVA YURDU DEMOKRAT VE DEVRİMCİ ÖĞRENCİLERİNDİR!

halkın sağlığı

Ba.sa.1'de

Faşistlerin asıl amaçları halkın birliğini bölmektir. Onlar, halkın yaşama şartlarının elverdiği ölçüde en hassas olduğu sağlık sorununu sömürmekte, "salgın hastalığa yakalanma" korkusunu uyandırarak halkın diğer kesimlerini işçi sınıfına düşman etmeye çalışmaktadırlar. İşçilerin grev nedeniyle toplamadığı çöp yığınlarını işaret ederek "işçiler halkın sağlığıyla oynuyorlar" yaygarasını koparıyorlar. Bu siyasetin bir yüzünde işçilerle diğer halk sınıfları arasında düşmanlık tohumları ekmek diğer yüzünde de faşistlerin, kendi namussuzluklarını gizlemek için halkın çıkarlarını savunuyormuş gibi görünmeye çalışan sahtekârlıkları vardır. Kimdir halkın sağlığını hiçe sayanlar? Şehirlere doğru dürüst kanalizasyon şebekesi kurmayan - lar, şehirlerdeki halkımızın büyük çoğunluğunun oturduğu gecekondu semtlerinin göbeğinden lağım sularının akmasına karşı tedbir almayanlar; hastahaneler koleralı hastalarla dolup taşar ve askeri birliklerine aşı yaptırtırken kolera salgınını halktan gizleyenler; ölmek üzere olan hastaları bile hastahane kapılarından döndürenler; ilâçsız, doktorsuz binlerce köye bir ebe bile tayin etmeyen sağlık ocaklarının tek doktorlarını dahi açığa alanlar; kış yaklaşırken binlerce ailenin gecekondusunu başına yıktırtıp sokakta bırakanlar; deprem, yangın, sel felaketine uğrayıp çadırlarda yaşayan halk için gelen yardım malzemelerini amerikan pazarlarında satanlar; binlerce işçi için kara listeler düzenleyip açlığa mahkum edenler; işçileri insanlık dışı şartlarda kölece çalıştıranlar...

Namussuz, sömürücü zalimler, halk düşmanı faşistler bütün bunlar sizin marifetlerinizin milyonda biri değil mi? İşçilerin, emekçi halkın, açlığın, yoksulluğun, sefaletin içinde yaşamalarına sebep sizin sömürü ve zulüm düzeniniz değil mi?

Bütün işçiler, devrimciler, yurtseverler: faşistlerin bu namussuzluklarının altında yatan amacı her yolla açığa çıkartalım. Faşistlerin halkın birliğini bölmelerine,sahtekârlık yaparak halk sınıflarını faşist siyasetlerinin peşine takmalarına fırsat tanımayalım. 16 Eylül grevinin bütün halkın kurtuluşu yolunda atılan bir adım olduğunu, faşizme karşı bütün halkın birlik olup aktif mücadele vermesi gerektiğini en geniş kitlelere kavratalım.

Ecevit faşizmle

Ba.sa.1'de

geçtikçe daha fazla tehdit eder hale gele- mücadelesini bastırarak egemenliklerini sağlamlaştırmaktır; kitlelerin sahip olduğu demokratik hak ve özgürlükleri tümüyle gasbetmektir. Bu durumda yapılması gereken, oyuna gelmemek, kışkırtmalara kapılmamak adı altında susup oturmak değil; faşizme karşı örgütlü ve kararlı bir şekilde mücadele etmektir. Faşistlerin plânları ancak böyle bozulabilir. Başka türlü değil.

Demokrasi de varolan sömürü, yağma ve zulüm düzenini koruyarak ve savunarak değil; emperyalist boyunduruğu kırarak ortaçağın bütün kalıntılarını söküp atarak ve faşist diktatörlüğü yıkıp yerine devrimci işçi-köylü iktidarını kurarak gerçekleşir.

Faşistlerin

Baş.ta.1'de

kalifiye olan 1000 den fazla işçi DGM'ye karşı direndikleri için kapı dışarı edildi. Bunların yerine faşistler yerleştirildi.Ve Aliağa rafineresi bir faşist kampı haline getirildi. Tariş Genel Müdürü Orhan Daut ve Aliağa rafinerisinin faşist yöneticilerinin hükümetin açık desteği ve yardımıyla gerçek bir üs haline gelen rafineride faşist askeri eğitim yapılıyor.

Faşistlerin doldurulduğu rafineride üretim yapılamıyor. Bu durum, sabah-akşam direnişçi işçilere saldıran MC faşistlerinin umurunda bile değil. Çünkü onların asıl amacı, "benzin sıkıntısını gidermek değil, fabrikaları faşist cehennemler haline getirmek.

Faşistler daha önce de, Seydişehir ve Tariş'i aynı yollardan kontrolleri altına almışlar ve işçi kitleleri üzerinde kara bir terör uygulamışlardı.

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, DEMOKRATLAR!

Devrimci işçilerin, işçi önderlerinin işten atılmalarına karşı mücadele edelim.

İşten atılan bütün işçiler geri alınsın!

Fabrikaların faşist yuvaları haline getirilmelerine karşı direnelim.

Faşistler fabrikalardan atılmalıdır.

Patron köpeği

Baş.ta.1'de

patronlardan daha fazla gayret sarfettiklerini göstermektedir.

Sendikaların başına çöreklenen bu bir avuç alçak, işçi sınıfının sırtından patronlar gibi yaşamakta ve patronlara uşaklık etmektedirler. Sömürü ve zulüm düzeninin yıkılışı patron uşağı bu köpeklerinde sonu olacaktır. İşte bu nedenle Halil Tunç ve onun gibi sendika ağaları işçilere kan kusturan sömürü ve zulüm düzeninin savunuculuğunu yapmaktadırlar.

İşçi sınıfının 16 Eylül grevine saldırmakta efendilerine taş çıkartan Halil Tunç son verdiği demeçte faşistlerin ağzıyla şunları söylemiştir:

"Bu gerekçe her ne kadar DGM'nin yasalaşmasını önlemek, işçilerin haklarını korumak maskesi altında yapılmaktaysa da, asıl amacın demokratik rejime yönelik olduğu, işçi hareketini yakından tanıyanlar için açıkça ortadadır... Asıl amaç belirttiğimiz gibi ideolojiktir, rejime yöneliktir... Bu durum ister istemez bu politikacı ve bilim adamlarımızın da demokratik rejime inanmadıkları, anarşist hareketlerle demokratik rejimin yok edilmesini arzuladıkları için demokratik rejim ve yasalara karşı girişilen hareketlere alkış tuttukları endişesini yaratmaktadır."

Her yeni olay bu alçakların işçi sınıfına ihanetinin yeni bir örneği olmaktadır. Türk-İş ü üyesi yüzbinlerce işçi patron uşağı, sömürü düzeninin savunucuları bu sendika ağalarını sendikalarının başından atarak yaptıklarının hesabını soracaktır.

KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI!

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

Derinleşen buhran,

Ba.sa.1 de

emekçi kitlelerin hayatını daha da katlanılmaz hale getirecek tedbirlere başvurmaktadırlar. Bu tedbirler dizisinin başında ücretlerin dondurulması gelmektedir. Fransa, İngiltere, İspanya ve Portekiz'de daha şimdiden bir takım adımlar atılmıştır. İtalyada ise işçi sınıfının ve emekçi halkın etkili bir biçimde karşı koyması hükümeti gerilemek zorunda bırakmıştır. Küçük üreticilerin ürünlerinin fiyatları devamlı olarak düşürülmektedir. Burjuva hükümetler emekçi halkın belini daha da bükecek yeni vergiler getirmektedirler.

Ekonomik buhran bütün şiddetiyle siyasi yapıya da yansımaktadır.

Burjuva hükümetler,bir yandan faşist örgütlere yaptıkları desteği arttırırlarken diğer yandan da devletin faşistleştirilmesi yolundaki uygulamaları daha da hızlandırmışlardır

İşçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri hakim sınıfların saldırılarına ve diğer tedbirlerine karşı kararlı bir mücadele yürütmektedir. Genel grevler kısmı grevler, fabrika işgalleri, işi yavaşlatma eylemleri birbirini takip etmektedir.

Buhran bütün kapitalist, revizyonist ülkelerin ekonomilerini alt üst etmesine; sanayinin bir çok kolunda durgunluğa, üretim düşmesine ve yıkıma sebep olmasına rağmen bütün ülkeler silahlanma yolunda geçen yıllara göre daha fazla para harcamaktadırlar. Buhrandan etkilenmeyen tek sanayi kolu iki süper devletin silah sanayidir.

EMPERYALİZMİN DERİNLEŞEN BUHRANI TÜRKİYE HAKIM SINIFLARININ SOLUĞUNU DAHA DA DARALTMAKTADIR.

Emperyalist burjuvazi karlarını güvenlik altına almanın yolunu buhranın etkilerini ülke içinde işçi sınıfı ve emekçi halkın, ülke dışında ise sömürge ve yarı-sömürge halklarının sırtına yüklemektedir. Emperyalist hükümetler yaptıkları ithalatı kısmakta, verdikleri kredilerin faizlerini yükseltmekte, işbirlikçilerine para yardımlarını büyük ölçüde azaltmaktadırlar.

Emperyalist tekeller mallarının fiyatlarını durmadan yükseltmektedirler.. Buhran, sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde daha şiddetli ve daha öldürücü bir biçimde yansımaktadır.

Ülkemizde de ekonomik durum işbirlikçi hakim sınıflar için hiç de "iç açıcı" değildir.

● Resmi açıklamalarda bile enflasyon oranı % 20 olarak gösterilmektedir... Aslında bu oran % 35 civarındadır ve diğer ülkelerdeki oranların çok üstündedir.

● Ülkemizdeki işsiz sayısı, 2 milyonu geçmiştir. Üstelik milyonlarca gizli işsiz bu rakama dahil değildir.

● Hayat pahalılığı her geçen gün artmakta, etiketlerin değişmediği gün geçmemektedir.

● Merkez Bankasında döviz namına bir şey kalmamıştır. Bu güne kadar hakim sınıfların en bereketli döviz kaynağı olan işçi dövizleri azalmıştır. Faşist MC iktidarı işçi dövizlerinin yeniden artması için bin bir yola başvurmaktadır. Emperyalist kuruluşlardan alınabilecek dövizler son kuruşuna kadar alınmıştır. MC iktidarı yabancı özel bankalara ve tefecilere el açmakta, yüksek faizler ödeyerek bulduğu krediler ise işbirlikçi tekelci burjuvazinin ihtiyaçlarına yetmemektedir. Sovyet sosyal emperyalistlerinin, ülkemiz üzerindeki yayılmalarını daha da hızlandırmak için verdikleri "devletten devlete" kredi de faşist, MC'nin sıkıntısını geçici bir süre için dağıtmıştır. Büyük patronlar döviz yokluğu nedeniyle kendileri için hayati önem taşıyan maddelerin ithalatında sıkıntı çekmektedirler. Bu ise zaten düşük verimle çalışan fabrikaların üretimlerinin daha da düşmesine yol açmakta, piyasada bir çok mal bulunamamaktadır..

0 İşbirlikçi tekelci burjuvazi büyük bir kredi, sıkıntısı çekmektedir. MEYAK sahtekârlığıyla memur maaşlarından kanun zoruyla para kesmekten, çeşitli yolsuzluklara, usulsüzlüklere başvurmasına rağmen bu sıkıntısını giderememiştir.

0 Ülkemizde kapitalizm emperyalizme bağlı ve çarpık karakterde olduğundan emperyalist tekellerden satın alınmak zorunda olunan hammadde ve ara maddelerin fiyatlarının sürekli artması hem daha fazla döviz gerektirmekte, hem de üretim maliyetini yükselterek işbirlikçi tekelci burjuvazinin kârlarını tehdit etmektedir. Büyük patronlar kârlarını korumak için ürettikleri mallara zam yapmalarının yanısıra işçi ücretlerini dondurarak maliyet artışının yükünü işçi sınıfına yüklemeye çalışmaktadırlar.

0 Bütçe açığı giderek artmaktadır. Yunanistan'a, karşı düşmanlık siyasetine bağlı olarak silâh harcamalarının arttırılması açığı daha da bütütmüştür.

Türkiye petrol ihtiyacının büyük bir bölümünü emperyalist tekellerden fahiş fiyatlarda almaktadır. Petrol tüketiminin çoğunu yapan hakim sınıfların çıkarları doğrultusunda petrol ürünleri düşük fiyatla satılmaktadır.Aradaki fark bütçeden ayrılan özel bir fondan ödenmektedir. Petrol üreten ülkeler Aralık ayında petrol fiyatlarına, % 25 oranında zam yapacaklarını açıklamışlardır. Bu zam, petrol ürünlerinin fiyatlarına büyük bir zammın yapılmasına ya da bütçe açığının daha da büyümesine yol açacaktır. Petrol zammının emperyalist ülkelerin ekonomilerine yükleyeceği yük kaçınılmaz biçimde emperyalist tekellerin ürettikleri, mallara yeni zamlar yapılmasına sebep olacaktır. Böyle bir zam ise işbirlikçi tekelci burjuvazi için yeni bir yük demektir.

● Kapitalist dünyanın buhranı ihracatı da olumsuz yönde etkilemektedir.. Türkiye'nin başta gelen ihraç malları olan tarım ürünlerinin çoğuunun dünya, piyasasında hem değeri düşmekte, hem de alıcısı azalmaktadır.

● İşbirlikçi tekelci burjuvazinin bir kesiminin yıllardan beri yamamaya çalıştığı Ortak Pazar'la ilişkiler istedikleri gibi gelişmemiştir.

● ABD ambargosu ülkemizdeki Amerikan işbirlikçilerinin ve onların temsilcisi MC iktidarının açmazlarını daha da arttırmıştır.

● Bu fırsatı kaçırmayan sosyal emperyalist çakallar faşist MC'ye kredi vererek, askeri ve teknik yardım tekliflerini yenileyerek ülkemiz üzerindeki yayılmalarının ekonomik temellerini "güçlendirmişlerdir.

Hakim sınıflar buhrandan çıkış yolunu işçi sınıfının ve emekçi halkın üzerindeki sömürü boyunduruğunu daha da daraltmakta görmektedir. İşçi ücretlerinin dondurulması, toplu sözleşme yapma süresinin uzatılması vb.talepler bunun ilk adımlarıdır. Hakim sınıfların bu adımları bu kadarla bırakmak istemiyeceklerini söylemek kehanette bulunmak olmaz. Hakim sınıflar istedikleri tedbirleri daha pervasızca alabilmek için işçi sınıfının ve emekçi halkın, zaten çok kısıtlı olan, demokratik hak ve özgürlüklerini tamamen yok etmeye uğraşmaktadırlar. Özgürlükleri alabildiğine daraltma istekleri, binlerce ilerici işçinin işten atılması DGM'leri yeniden kurma çabaları, TÖB-DER'in kapatılması, Vedat Dalokay'ın görevden alınması bu faşist saldırı dalgasının bir bölümüdür. Demirel ve Sancar'ın sıkıyönetimden dem vuran veya bunu ihsas ettiren demeçleri yeni yeni tezgahlar hazırlandığını göstermektedir. Hakim sınıflar, işçi sınıfının ve emekçi halkın elinden bütün savaş araçlarını çekip almak istemektedirler. Ama halk buna izin vermeyecektir. Demokratik hak ve özgürlüklerini kararlılıkla savunacak, sömürü ve zulüm düzenini yerle bir etme yolunda, Ulusal Demokratik Halk Devrimi'nin zaferi yolunda azimle yürüyecektir.

TİSK'in saldırıları

Baş.ta.1'de

Kaya Maden İş adına yaptığı toplantıda "işten çıkarılan 956 üyelerinin sözleşmelerinin yasalara aykırı biçimde iptalini yasal yollardan önleyeceklerini" ve "en fazla 15 gün içinde işçilerin işlerine dönmelerinin sağlanacağını" söylemiştir. Sosyal faşistler ve onların kuklası olan sendika ağalarının teslimiyetçi ihanet politikası Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi hakim sınıfların işçi sınıfına karşı azgınca saldırmalarını kolaylaştırmaktadır. Alçakça çıkarları doğrultusunda işçi sınıfını araç olarak kullanmaya çalışan sosyal emperyalizmin işbirlikçileri şimdi de "yasal yollardan tekrar işe alınmaların sağlanacağını" söyleyerek ihanetlerini sürdürmektedirler.

Devrimci işçileri ve gerçek yüzlerini görerek , kendilerine karşı mücadele eden işçileri sendikadan atan ve patronla işbirliği yaparak fabrikadan atılmasını sağlayan revizyonist sendika ağası hainler elbette göstermelik bazı davranışların ötesinde hiç bir şey yapmayacaklardır.

Bugüne kadar işçi sınıfı bütün haklarını mücadele ile kazanmış ve korumuştur. Saldırıların alabildiğine yoğunlaştıran hakim sınıfların karşısında işçi sınıfı mevcut yasalara değil kendi gücüne güvenerek mücadele etmelidir

İşten atılmalara karşı mücadelenin yolunu revizyonist sendika ağalarını da ellerinin tersiyle iterek şanlı bir direnişi gerçekleştiren Profilo'nun yiğit işçileri göstermektedir.

YENİDOĞAN KÖYLÜLERİ ÜZERİNDEKİ FAŞİST ZULME son !

Yenidoğan köyü Eskişehir'in Sivrihisar kazasına bağlı 99 haneli bir köydür. Köyde 90 hanenin hiç toprağı yoktur. Fakir halk geçimini hasırcılık yaparak sağlamak çabasındadır. Köyün erkeklerinin büyük çoğunluğu maden ocaklarında çalışmaktadır. Köy halkının önemli geçim kaynaklarından olan haşhaş ekimi halk düşmanı iktidarlarca yasaklanmış ve ekim alanı sürekli daraltılmıştır. Yenidoğan köyünde bu sene 43 kişi toplam 3 Dekarlık toprağa haşhaş ektikleri için mahkemece 20 (yirmi) şer ay hapisle cezalandırılmıştır. 12 Mart faşist diktatörlüğü zamanında, Erim hükümetince; efendileri ABD emperyalizmine kulluk görevini yerine getirmek için yoksul köylülerimizin temel geçim maddesi olan haşhaş ekimi yasaklanmıştı... Faşist diktatörlüğün bu uygulaması ile yoksul köylülerimiz, faşist hükümetlerin kimlerin hizmetinde olduğunu gözleri ile görmüşlerdir. İçinde bulunduğumuz şu günlerde hayatın her sahasına girmekte ileri adımlar atan faşist MC iktidarına karşı, daha önce faşizmin iğrenç yüzünü gören yoksul köylülerimiz kin ve nefreti sonsuzdur. Köylüler, kurtuluşları için en yakın dostu olan işçi sınıfının YANINDA YER ALMALI ve işçilerin köylülerin bağımsız ve demokratik Türkiye'si için yerli gericiliğe karşı savaşa hazırlanmalıdır. Bunu kendi toprağında ne ekip biçeceğini kendisi tayin etmesi için yapmalıdır. Bu ülkemizi hegamonyası altında bulunduran ABD emperyalizmine ve Rus sosyal emperyalizminin yayılmacılığını önlemek için yapmalıdır. Bunu, halka karşı anti-demokratik, gerici olan iktidarı yıkıp yerine işçilerin köylülerin demokratik iktidarını kurmak için yapmalıdır!

Şimdi köyde kadınlar ve çocuklardan başka yaşlı erkekler vardır. Çalışan işilerin tutuklu olması ve ya firar etmesinden dolayı zaten yoksulluk içinde olan köyde durum şimdi daha da kötüye gitmiştir. Köylüler pancar ekimi için müracaat etmişler, fakat şimdiye kadar hiç bir olumlu cevap alamamışlardır. Ve bu arada affedilmeleri için, başvurmadıkları yer kalmamıştır. En son 11 Eylül 1976 günü köyde kalan kadınlar eş'lerini, çocuklar babalarını görebilmek için Sivrihisar'a yürümüşlerdir. Babalarını görmek isteyen çocuklar ve eş'lerini görmek isteyen kadınlara aşağılayıcı hareketlerde bulunulmuş ve görüşmelerine izin verilmemiştir. Köylüler sorduğumuz konu ile ilgili soruları şöyle cevaplamışlardır:

H.K. - Köyünüzü tanıtırmısınız?

C. - Köyümüz gördüğünüz gibi fakir bir köydür. 99 hanedir, bunun 90 hanesinin toprağı yoktur.

H.K. - Geçim kaynağınız nedir?

C. - Haşhaş ekerdik yasaklanmadan önce, çoluk çocuğa katık olur, yağından faydalanır, bir kısmını satardık. Şimdi işler zorlaştı. Biz bu sene çoluk çocuğu katık olsun yağından faydalanalım diye bahçelerimizde sebzelerin arasına haşhaş ekmiştik.

H.K. - Sizleri ihbar eden mi oldu?

C. - Evet. Köyde toprak meselesinden dolayı içeri girip çıkmış birisinin ihbarı üzerine ektiğimiz haşhaş jandarma tarafından söküldü ve ekenler mahkemeye verildi.

H.K. - Herhangi bir girişiminiz oldu mu mahkemeye verildikten sonra?

C. - Biz verildikten sonra, cumhurbaşkanına baş bakana ve bakanlara müracaatta bulunduk. Bu konuda bir af çıkarılmasını istedik. Her gittiğimiz yerden eli boş döndük. Ve sonunda haşhaş ekenler hapise atıldılar.

H.K. - Kaç kişi hapistedir?

C. - Yirmi kişi hapistedir. Diğer ekiciler de ortalıkta yoklar.

H.K. - Haşhaş ekenlerin affedilmesi için yaptığınız müracaatlar konusunda biraz daha ayrıntılı bilgi verir misiniz?

C. - Dediğimiz gibi Cumhurbaşkanından tutun da bakanlara kadar af için her yere başvurduk. Fakat hiç bir olumlu cevap alamadık. AP'li Eskişehir milletvekili Seyfi Öztürk "bu konuda şimdilik birşey yapamayacaklarını, hükümetlerinin dört yamalı bohça gibi olduğunu" söyledi: Eğer kendileri başa geçerlerse birşey yapacaklarını, yapabileceklerini söyledi.

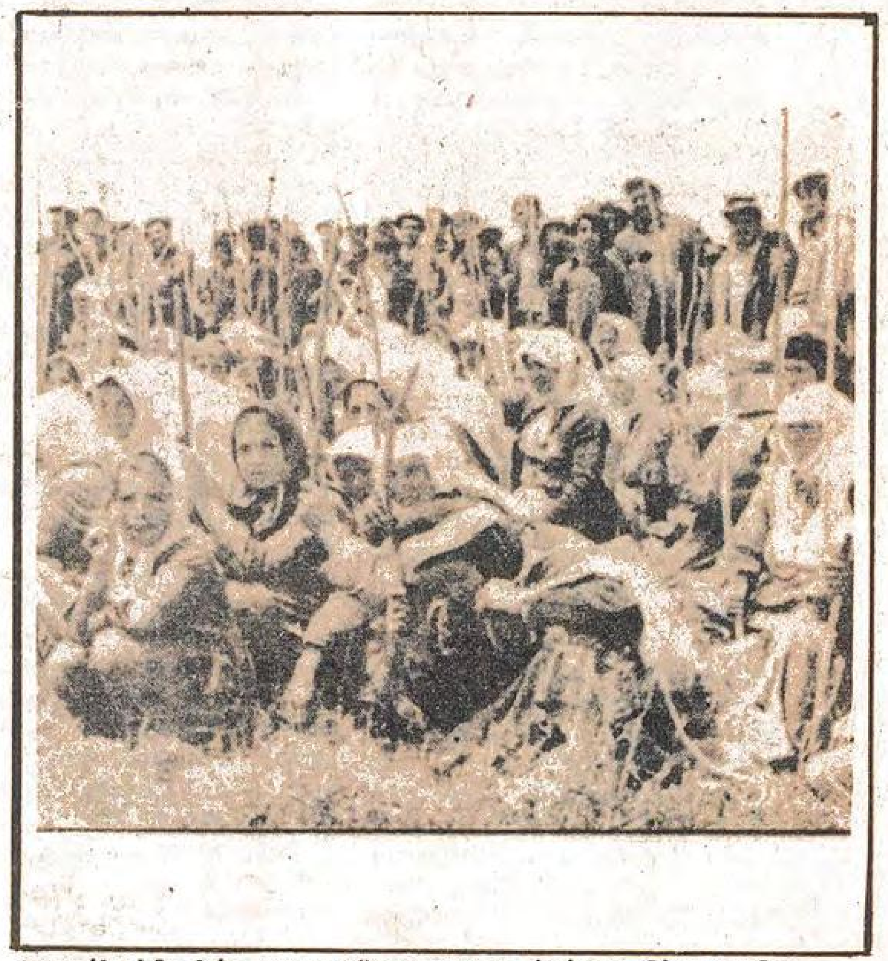
H.K. - Siz onların gerçekten böyle birşey yapacaklarına inanıyormusunuz?

C. - Bizde halk arasında şöyle birşey vardır. Devlet halk için, halk devlet için. Ama gördük ki öyle söylendiği gibi devlet pek halk için çalışmıyor. Onların meselesi sadece başa geçmektir. Geriye ne olursa olsun, onları ilgilendirmiyor. Bu laflar sadece bizleri savuşturmak için.

H.K. - CHP'sinin bu konudaki tutumu ne oldu? Sorunlarınızla ilgilendiler mi?

C. - Köyümüz yoksuldur. Onun için CHP'den bir şeyler umuyorduk. Ama onlar da bizimle ilgilenmediler. Ancak zaten seçim zamanı uğruyorlar.

H.K. - Yakın köylerin yardımını istedinizmi? Hak De.sa.7'de

Amerika'da bir avuç züppe esrar içiyor diye neden bizim rızkımız yasaklanıyor? Amerika'nın bizim içimizdeki işlere karıştığı bal gibi ortada...

Demir-Döküm işçileri:

"GEREK DİSK GEREK TÜRK-İŞ YÖNETİCİLERİ BURJUVAZİYE HİZMET EDİYOR"

Demir Döküm Fabrikası, işçi sayısı 2700. İşçiler Maden-İş Sendikası'na üye.

H.K. - Direnişe nasıl başladığınızı kısaca anlatır mısınız?

- DİSK Yürütme Kurulu'nun basına yaptığı açıklamada "işçiyi taban olarak serbest bırakıyoruz, taban söz ve karar sahibidir" denilmekteydi. Bunun üzerine fabrikada işyeri temsilcilerinin yaptığı toplantı sonucunda DİSK'in almış olduğu "genel yas" kararı hakkında tabana açıklama yapılmıştır. İşçiler de kendi çalıştıkları kesimlerde şalterleri indirmiştir.

H.K. - Direniş nasıl sürüyor, okuyor musunuz tartışıyor musunuz?

- Fabrikadaki bilinçli işçiler diğer kısımları dolaşarak bu mahkemelerin emperyalizmin işbirlikçisi hakim sınıflara güvenlik sağlayan mekanizmalar olduğunu (yani sermayenin güvenlik mahkemeleri olduğunu), bu günün "yas" günü olmadığını, bozuk düzene karşı işçilerin haklı bir başkaldırışı olduğunu anlattılar. Mücadelenin düzene karşı verilmesi gerektiği üzerinde durarak Türkiye'nin işçi sınıfının ve diğer emekçilerinin düzeye karşı mücadele vermeden düzeni devirmeden kurtulamayacaklarını anlattılar.

Fabrikanın belli kısımlarında değişik arkadaşlara söz verildi. Ve arkadaşlar kendi görüşlerini diğer işçi arkadaşlara anlatarak fabrika içerisinde dayanışmayı ileri götürmeye çalıştılar (Türk-İş'in tavrı hakkında değişik arkadaşlara sorular yöneltildi).

H.K. - Aranızda bozgunculuk yapan, işçi sınıfına yakışmayan davranışlarda bulunanlar oluyor mu?

- Neme lâzımcılar, düzenle uzlaşanlar vardı. Tabana sezdirmeden kendi akıllarınca gizlice konuşma fırsatı arıyorlardı. Bu durum gözden kaçmıyordu. Bilinçli arkadaşlar bunları uyardılar, bunları tartışmanın içine sokmaya çalıştılar.

H.K. - DİSK'in genel greve "genel yas" adını vermesini doğru buluyor musunuz? Böylesine büyük bir mücadelenin "genel yas" adı altında başlatılmasının altında yatan sebep nedir?

- Bu eylemin "genel direniş" adını taşıması lazım idi. Çünkü bu DİSK'in dışındaki diğer halk sınıflarını da ilgilendiren bir mesele idi. Örneğin doğudaki halk düzene karşı genel direnme ülküsüyle doludur.

Revizyonistler ve reformistler kitlelerin talepleri doğrultusunda ve düzene karşı mücadele edemezler. Çünkü yapıları buna müsait değildir. Kemal Türkler ve şürekasının "MC yıkılana kadar genel yas ilan ediyoruz" demelerinin gayesi "MC yıkılıp yerine halktan yana bir iktidarın gelmesi" demeleri iktidarı burjuvazinin bir kesiminden diğer bir kesimine geçmesini istemeleridir. Buna karşılık işçi sınıfı da burjuva devletinin, hakim devlet mekanizmasının yerine halkın devletinin

yani işçi sınıfının kendi devletinin, kendi diktatörlüğünün kurulmasının gerektiğini savunuyordu

H.K. - Türk-İş yöneticilerinin direnişe karşı tavrı ve hareketsizliğinin sebebi sizce nedir?

- 1780'lerde İngiltere'de ve diğer Avrupa ülke lerinde işçi sınıfının kendilerinin oluşturduğu devrimci sendikalar burjuvaziye yaşama hakkı tanımamıştır çoğu kez. Türkiye'de burjuvazi bunlardan ders almıştır. Bunun bir örneği Türk-İş tir. Türk-İş yöneticileri öteden beri işçi sınıfı içinde gelişen devrimci mücadeleyi kösteklemek, işçi sınıfını sermaye partilerinin oy deposu haline getirmek için işçileri uyutmaya çalışmışlardır. Bu nedenle direniş Türk-İş tabanına yayılması, sendika ağalarının ve efendilerinin çıkarlarını zedeleyecek, onların düzenini sarsacaktı. Bize bu alanda şu sorumluluk düşüyor. Bu gerici unsurların maskelerini indirerek tabanındaki yığınlara açıkça sergilemeliyiz.

H.K. - DİSK'li, Türk-İş'li işçilerin birliğinin sağlanması için ne düşünüyorsunuz? Ne yapılmalı?

- *Gerek DİSK, gerek Türk-İŞ bunların* ikisi de bugünkü yönetimleriyle burjuvazinin, hakim sınıfların belli kesimlerine hizmet ediyorlar. Bunların sahaları bugün için patronların futbol oynadığı bir alana benziyor. Hele DİSK ağaları "sınıf sendikacısıyız" diyorlar. Ama hayır! Onlar, sınıf adına çıkıp yolda sınıfa ihanet eden hainlerdir. Yani sosyal-emperyalistlerin uşaklarıdır. Ama DİSK'in tabanında bilinçli, devrimci olma yolunda ilerleyen kitleler ve Marksist-Leninist işçiler vardır. DİSK'deki devrimci işçiler, uzun süreli, sendika ağalarını devirmeye yönelik çalışmaları inatla ve sabırla yürütmelidirler. Bunlar aynı zamanda Türk-İş içerisindeki dürüst kitleleri kazanmak için onlarla bağlarını da kuvvetlendirmelidirler.

H.K. - İşçilerin direnişini bastırmak için hakim sınıflar neler yapabilir?

- Kapitalist toplumda işçilerin emeğinin yalnız kapitalistlerin kârı için azgınca sömürülmesi sürüp gidiyor. İşçiler insanca yaşamak için mücadeleye kalktığında hakim sınıflar bu haklı mücadeleyi bastırmak için elleri altındaki özel silahlı müfrezeleriyle (ordu, polis, sivil komando bozuntuları) bastırmaya çalışacaklardır. Fakat baskı ve terör işçi sınıfının düzene karşı olan devrimci mücadelesini engelleyemez. Bugün hakim sınıfların devleti gıdasını, yaşama kuvvetini Türkiye'deki işçi sınıfı ve diğer emekçi sınıfları sömürerek alıyor. Yani onları sömürdüğü, ücretli köleliğe mahkum ettiği için bu sömürü ve zulüm düzeni ve hakim sınıfların devleti varlığını sürdürebiliyor.

H.K. - Direnişin başarısı ve bu baskıları tesirsiz kılmak için ne yapmak gerekir?

- Başarı meselesi bütün arkadaşlar arasında tartışılmaktaydı. Bazı arkadaşlar ancak, diğer ezilen halk sınıflarıyla birleşerek mücadele verilirse başarılı olunabileceğini savunuyorlardı. Yoksa yalnız başına işçilerin başarıya ulaşamayacağı tartışılıyordu. Kitle direnişleri, kitlelere mal edilmedikçe, kitlelerin desteği sağlanmadıkça yalnız makinaların durması yeterli değildir.

İşçi sınıfının birliğini sağlamak gerekir. Birlik de kendiliğinden sağlanamayacağına göre birliğe gidecek yolun engellerden temizlenmesi, ışıklanması, aydınlanması gerekir. Türkiye devrimci hareketiyle işçi sınıfı hareketinin bağlarını güçlendirmek, maceracılığa ve devrimci hareketi sömürmek isteyenlere karşı kararlı bir şekilde mücadele vermek gerekir. Sendikalarda ayrı sendikalaşma anlayışını mahkum etmek, bir sendika çatısı altında birleşmek gerekiyor.

H.K. - DİSK'teki revizyonist sendika ağalarına karşı nasıl mücadele etmeliyiz?

- Türkiye'de devrimci mücadelenin gelişmesi sonucu, yani işçi sınıfı hareketiyle sosyalist hareket birleştikçe hakim sınıfların baskısı ve terörü artacaktır. Devrimci işçiler bunun bilincindedirler. Revizyonistler sömürü ve zulüm düzenine karşı mücadele etmek isteyen işçileri kendi çıkarları doğrultusunda kullanmak istemektedirler. Onlar, düzene karşı mücadeleyi değil, düzen içerisinde kendi hakimiyetlerini kurmayı istiyorlar. Onların politikası sosyal-faşist bir cunta gerçekleştirmek ve sosyal-emperyalizme hizmet etmektir.

Biz devrimci işçiler olarak kitleler içerisinde sürekli propaganda ve ajitasyon yaparak DİSK yöneticilerinin sendika ağaları olduklarını, işçi sınıfının çıkarlarını savunmadıklarını, sosyal-emperyalizmin uşaklığını yaptıklarını anlatarak onları teşhir etmeliyiz. DİSK'in revizyonist yöneticilerinin 15-16 Haziran ve 16 Eylül'deki ihanetlerini göstermeliyiz. DİSK yöneticilerine karşı verilen mücadele Türkiye'de gelişmekte olan revizyonistlere karşı verilen mücadelenin parçasıdır.

H.K. - Çevrenizdeki fabrikalarla dayanışmayı gerçekleştiriyor musunuz?

- Bölgemizdeki Komili sabun sanayi, Adale deri sanayi, Arslan Tuğla Fabrikalarındaki işçi arkadaşlarla yakından ilişkimiz var. Onlar, gerek genel greve, gerek devrimci düşüncelere sempati duyuyorlar. Bu direniş süresince onlarla görüşürken, biz sizinle beraber yürüyüşe katılırız, yürüyüş günü bize haber verin dediler. Ve DİSK yöneticilerinin direnişteki teslimiyetçi tavırlarına karşı çıktılar. Biz ise bugün bu hareketin başını revizyonistlerin çektiğini ve onların boyun eğdiklerini izah ederek geleceğe hazırlıklı olmalarını, gerçek devrimcilerin harekete önderlik yapmaları için çok çaba harcamaları gerektiğini söyledik.

H.K. - MC'nin yıkılmasıyla kurulacak bir CHP hükümeti işçilerin kurtuluşunu sağlayabilir mi?

- Bugün reformcu CHP kitlelerin mücadelesini uyuşturmak, kendi peşine takmak istiyor. Ama biz biliyoruz ki reformlar nihai hedef değildir. Onlar düzen sınırları içinde sözde reformlarla kitleleri şerbetlemek istemektedirler. Kitlelerin devrimci mücadelesi onların da düzenini devirecektir. Ecevit'in Taksim mitinginde "akıllı sermayenin beni desteklemesi lazımdır" demesi CHP nin ne olduğunu göstermektedir. Fakat CHP'nin tabanında halen aydınlanmamış, bilinçlenmemiş, düzenin değişmesi umudunu taşıyan milyonlarca işçi, köylü vardır. Biz bu emekçilere CHP iktidarının kendisi için kurtuluş olamayacağını, kurtuluşunun kendisine bağlı olduğunu anlatmalıyız. Düzenin reformist bir mücadele ile değil, devrimci bir mücadele ile değişebileceğine inandırmalıyız.

Son olarak da Ecevit'in "halk iktidarı kuracağız, millileştireceğiz" demagojisine vereceğimiz cevap, Dimitrov yoldaşın söylevinde dediği gibi: "devlet eğer bir sınıfın devleti ise, devlet eğer polis, ordu, mahkeme, zindancıbaşlarının devleti ise yapılacak olan millileştirme kime yarayacaktır? Yine burjuvaziye". Yani Ecevit'in deyimiyle "akıllı sermaye" sahiplerine.

HALKIN KURTULUŞU

GÜÇSÜZLÜĞÜN ÖRTÜSÜ YÜZSÜZLÜK OLMAMALI

HALKIN SESİ dergisi 77. sayısında Ankara mitinginden kendince dersler çıkarıyor. Miting öncesini ve mitingi nasıl işine geliyorsa öylece yorumlama özgürlüğü olduğunu düşündüğünden olaylar ve gerçekleri pervasızca çarpıtıyor.

Eğer bir olaydan dersler çıkaracaksak bu mutlaka, gerçekler üzerine, oturmalıdır. Gözünü kısa vadeli çıkarlar, kin ve hırs bürümüş olanlar gerçeklerden, halkın devrimci deneylerinden ders çıkaramaz çıkarsa çıkarsa kendine "pay" çıkarır.

Miting öncesinde revizyonistler, devrimcileri ve yurtseverleri susturmayı, slogan atmalarını ve pankart taşımalarını engellemeyi, AYÖD gibi kendi siyasetlerine karşı olan örgütleri tecrit edip İGD gibi besleme örgütleri öne çıkartmayı tezgahladılar. Uygulamasına da geçtiler. Bu durumda devrimci gurupların elbette revizyonizme karşı olan bütün güçleri birleştirmeyi amaçlayan ittifakları gerçekleştirmek istemelerinden doğal ne olabilir? Öyle de yapıldı.

İttifak yaptığımız güçlere mutlaka kendi siyasetimizi onaylatma, onları bizim bütün slogan ve taktiklerimizi benimsemeye zorlamamız yanlıştır. Ankara mitinginde de böyle oldu. Devrimciler AYÖD'lülere herkesin kendi siyasetini koymasını anlaşmaya varılan noktalarda da birlikte davranılmasını önerildi. AYÖD'lü arkadaşlar, revizyonizmin etkisinde kalarak devrimcilerin sosyal emperyalizme karşı slogan atmamasını istediler. Elbette onların bu yanlış tavrına boyun eğilmedi. Halkın Kurtuluşu ve Militan Gençlik taraftarları revizyonizmle, sosyal-emperyalizmle uzlaşarak mücadele edilemeyeceğinin bilincindedir. Bunu gösterinin başından itibaren "Ne Amerika, Ne Rusya Bağımsız Türkiye" sloganını atarak, susturmaya gelen revizyonistlere hakettikleri cevabı vererek gösterdiler.

Ayrıca miting öncesinde alınan kararın da Halkın Sesi'nin iddia ettiğinin tersi olduğu, günlerce önce hazırlanıp gösteriye getirilen pankart ve flamalardan okunuyordu.

Yüzlerce kilometre uzaktan iki süper devleti, faşizmi lanetleyen Ulusal Demokratik Halk Devrimini, Devrimci İşçi-Köylü İktidarını amaçladıklarını söyleyen pankartlar, size en iyi cevaptır.

Miting meydanında ayrı ve bir arada bulunma meselesine gelince, Mitinglere, gösterilere sadece şu veya bu siyasetin taraftarları gelmiyor. Henüz doğru siyaseti kavramamış, revizyonizmin ve reformizmin etkisinden kurtulmamış binlerce emekçi-aydın- genç, kitle örgütlerinin flamaları altında gösteriye katılıyor. Biz bunları nasıl revizyonistlere terkedeceriz? "Beni sevenler peşimden gelsin" mantığı değil mi Halkın Sesi'nin önerisi. Tekkecilik bundan başka nedir ki? Devrimciler örgütlü bir şekilde yayılmalı. Gösterinin tümüne hakim olmalıdır. Halkın Sesi yazarlarının mantığı temiz saf-arınmış saflar arama mantığıdır. Geçmişte aynı zihniyetle kurulan DGB'ler ve Halk Birliklerini de yakından tanıyoruz. O zaman da önce kendi tekkelerini kurmuş sonra halkı gençliği tekkelerine çağırmışlardı. Şimdi de miting meydanlarında aynı hatalı tutum boy atıyor. Kitleden ayrı kalırsak sesimizi gereği gibi duyuramayız diye bir kuşkumuz yok. Biz meydanlara kendimizi beğendirmek için değil, kitlelere önderlik etmek için gidiyoruz.

Gerçeğin diğer yanı da şöyle: Yüzlerce yurtsever ve devrimcinin ülkenin en uzak köşelerinden iki süper devleti, faşizmi, revizyonizmi, milli zulmü lanetleyen Ulusal Demokratik Halk Devrimi isteklerini, acil taleplerini belirten pankartlar hazırlayarak gelmiş olmasıdır. Hayatları boyunca kitlelerin önüne düşmemiş akıl hocaları, bu durumu kavrayamamaktadır. İkincisi yüzlerce km. yol katederek meydanları dolduran devrimcilerin birleşebilecekleri kazanabilecekleri güçleri terkedip, kendilerine dünyaların fatihi olmalarını öneren zihniyeti reddetmeleridir.

Mitinge katılan Halkın Sesi taraftarlarına soruyoruz, bir araya toplanıp küçük bir gurup oluşturmamız doğru muydu? Dışınızdaki birçok yurtseveri etkilemenin daha doğru bir yolu yok muydu? Revizyonistlerin etkisini kırmak için mümkün olduğu kadar yayılan (dağılan değil yayılan) devrimci sloganların yaygınlaşmasını sağlayan proleter devrimciler yanlış mı yaptı? Size gösterilen yol eski dar-kapıcılık anlayışının devamı değil mi? İGD'li sosyal-faşistleri miting meydanında cezalandıran orduevine sığınmak zorunda bırakan devrimciler mi, revizyonizm kuyrukçusu? Çevre illerden gelen onlarca TÖB-DER ve TÜM-DER şubesi kendilerini revizyonistlere terkederek Halkın Sesi taraftarlarının peşine takıldığı mı doğru? Yoksa TÖB-DER'li yurtseverlerin yerlerini terketmeyerek çok büyük bir öğretmen kitlesiyle birleştiği mi? Eğer gerçekler Halkın Sesini yalanlıyorsa neden Halkın Sesi bu yalanları yazmak zorunda kalıyor hiç düşündünüz mü? Hiç düşündünüz mü Halkın Sesi'nin mitingde atılan hem de en geniş kitleler tarafından ve en sık atılan devrimci sloganları ve pankartlardaki yazıları yazarken birçok devrimci sloganı sansür etmesinin nedenini? Ama gösteriyle ilgili resimleri koyarken kendini ele vermesinin nedeni de aynı değil mi?

Devrimci siyaseti temsil ettiğini iddia edenlerin bu tür yalan ve tahrifatlara ihtiyacı olmamalı.

Halkın Sesi yazarları:

Faşistlerin ve sosyal-faşistlerin saldırılarını yiğitçe göğüsleyen her yerde olduğu gibi miting meydanlarında da devrimci siyasetleri hakim kılabilmek için kanlarını döken devrimciler sizi lanetle anacaktır.

Miting ertesinde emperyalizme, faşizme ve revizyonizme karşı başarılı bir gösteri yapmanın gururuyla dolan devrimciler çabalarının bir tüccar zihniyetiyle kullanılmasını, bir kalem darbesiyle Halkın Sesi'ne mal edilmesini ve bir meta gibi pazarlanmasını nefretle seyretmektedir.

Miting meydanlarında bütün inanç ve kararlılıklarıyla son seslerine kadar faşizme, emperyalizme, revizyonizme karşı, "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet", "Kahrolsun Faşizm, Sosyal Faşizm", "Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Türkiye", "Herkese İş, Köylüye Toprak, Halka Hürriyet", "İşçiler Sendika Yönetimine", "Yaşasın Ulusal Demokratik Halk Devrimi" diye bağıran binlerce devrimcinin, yakında "Kahrolsun işçi sınıfı içine sızmış sinsi revizyonistler" diye haykıracağı unutulmamalıdır.

Militan Gençlik ve Halkın Kurtuluşu yanlıları mitingdeki davranışlarının, çabalarının doğruluğunu her zaman savunacaklardır.

ANKARA'DAN BİR GURUP DEVRİMCİ